

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపుటి : 52

సంచిక : 5, 6

విజయవాడ

20-3-2019

పేజీలు : 24

వెల : రు. 10/-

ప్రజలకు సిపిఐ(ఎం-ఎల్)పిలుపు

**బజెపిని, ఆ పార్టీ మిత్రులను తిరస్కరించండి
ఇతర పాలకవర్గ పార్టీలను ఎండగట్టండి**

కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులను, వామపక్ష ప్రజాతంత్రశక్తులను బలపర్చండి

ఒక నెల రోజులలో లోక్సభకు ఎన్నికలు జరగబోతున్నాయి. ఒక కూటమినుండి మరో కూటమికి మార్పిడులు, విస్తృత ప్రచారాలతో రాజకీయ వాతావరణం ఇప్పటికే నిండిపోయింది. ప్రజలు ఎదుర్కొంటున్న మౌలిక సమస్యలను ప్రక్కకు పెట్టటంలోనూ, ఉపశమన చర్యలైన వాగ్దానాల పైకి, ద్వితీయ ప్రాధాన్య అంశాలపైకి ప్రజలదృష్టి మళ్ళించటంలోనూ పాలకవర్గాలు చేయవలసిన అన్ని ప్రయత్నాలూ చేస్తున్నాయి.

బిజెపి ఐదు సం||ల పూర్తికాలం అధికారంలో కొనసాగిన తర్వాత ఈ ఎన్నికలు జరగబోతున్నాయి. పెద్దనోట్ల రద్దు, దాని కొనసాగింపుగా విధించిన జిఎస్టీలు-రైతాంగ ఆర్థికాన్ని, ఉత్పాదక రంగాన్ని నాశనం చేశాయి. పర్యవసానంగా వ్యవసాయ సంక్షోభం మరింతగా తీవ్రమైంది. తగిన ఉద్యోగావకాశాలు కల్పించటంలో ఆర్థికవ్యవస్థ విఫలమైంది. పెద్దఎత్తున ప్రచారం చేసిన, ఉత్పాదకరంగాన్ని పునరుజ్జీవింపచేస్తుందని ప్రకటించిన 'మేక్ ఇన్ ఇండియా' పథకం ముందుకు సాగలేదు. కౌలురైతులుగా శ్రమచేస్తున్న భూమిలేని రైతాంగం, వ్యవసాయకూలీలు దివాళాతీస్తున్న పరిస్థితిని ఎదుర్కొంటున్నారు. కార్మికుల జీవన, పని పరిస్థితులు దిగజారాయి. 'నిర్దేశిత కాల ఒప్పంద' ఉద్యోగాలతో వారు తమ ఉద్యోగ భద్రతను కోల్పోయి, అసంఘటిత రంగంలోకి విసిరి వేయబడుతున్నారు. వారి నిజవేతనాలు నిరంతరాయంగా పడిపోతున్నాయి. ద్రవ్యోల్బణం, ధరల పెరుగుదల అదుపులేకుండా కొనసాగుతుండగా, మధ్యతరగతి వర్గాల ప్రజలకు తమ రోజువారీ అవసరాలను సమకూర్చు కోవటమే కష్టభరితమై అది మరింతగా పెరుగుతోంది. విద్య, వైద్య సేవల ప్రైవేటీకరణ ప్రజల నడ్డివిరుస్తోంది. నిరుద్యోగ పెనుభూతం తమను వెంటబిడ్డలాగా ప్రజలకు ఏ ఆశా కానరావటంలేదు. అభివృద్ధి పేరుతో ఆదివాసీ ప్రజానీకాన్ని వారి స్థావరాలనుండి, జీవనాధారాల నుండి గెంటివేస్తున్నారు. పెరుగుతోన్న ఆర్థిక, రాజకీయ, సామాజిక

సంక్షోభంతో దళితులు, మహిళలు ఎదుర్కొంటున్న వివక్ష, అణచివేత తీవ్రమౌతోంది. 'అచ్చేదిన్' అనేది ఓ ఎండమావిగా మిగిలిపోయింది.

మరోవైపున, బిజెపి ప్రభుత్వం వివిధ రకాల పన్ను రాయితీలు, పన్నులరద్దు ద్వారా బడాబూర్జువావర్గం బలిసిపోయే విధంగా వారికి బడ్జెట్ నిధులను కట్టబెట్టోంది. రక్షణ రంగంతో సహా ఆర్థిక వ్యవస్థలోని మిగిలిన ఇతర విభాగాలన్నింటిలోకీ విదేశీ పెట్టుబడి ప్రవేశానికి బిజెపి ప్రభుత్వం ద్వారాలు తెరిచింది. విధానాల రూపకల్పనతో సహా ప్రభుత్వాన్ని నడపటంవంటివన్నీ సామ్రాజ్యవాద ఆర్థిక సంస్థల కనుసన్నలలోనే జరుగుతున్నాయి. ఆవిధంగా మనదేశ ఆర్థిక, సహజ సంపదలన్నింటినీ వరద ప్రవాహంలా సామ్రాజ్యవాద దేశాలు తరలించు కెళుతున్నాయి.

ప్రజాజీవితాలు పేదరికం, దుర్భరత్వంలో మగ్గుతుండగా, ప్రజలలో అసంతృప్తి, అశాంతి పెరుగుతున్నాయి. ప్రభుత్వ ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను నిరసిస్తూ వారు వీధుల్లోకి వస్తున్నారు. పాలకవర్గాలు వారిపై ఫాసిస్టు తరహా నిర్బంధం, అణచివేత విధానాలను అమలుచేస్తున్నాయి.

ప్రజలమధ్య మత, కుల, ప్రాంతీయ విద్వేషాలను రగిల్చి, విభజించి పాలించే విధానాన్ని కొనసాగించేందుకు బిజెపి మరియు దాని గురుతుల్యమైన ఆర్ఎస్ఎస్కు హిందూ మతతత్వమనేది ప్రీతిపాత్రమైన నినాదంగా వుంది. ఉపశమన చర్యలతో ప్రజల ఆగ్రహాన్ని జోక్యబాధానికి వారు ప్రయత్నిస్తున్నారు. ప్రస్తుత సామాజిక, ఆర్థిక వ్యవస్థను పరిరక్షించి, కొనసాగించేందుకే వారు కట్టుబడి వున్నారనేది వాస్తవం.

కేంద్రంలో బిజెపి అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత నిస్సిగ్గుగా వారు మత విద్వేషాలను రెచ్చగొట్టారు. గోసంరక్షణ, లవ్జీహాద్, గోమాంసం, మతమార్పిడులనే సాకులతో వారు ముస్లిములపై, క్రిస్టియనులపై దాడులు సాగించారు. ముస్లిములకు వ్యతిరేకంగా హిందూమతతత్వ

మౌలిక సమస్యల పరిష్కారానికై పోరాడండి

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపాదకుడు

పి. జస్వంతరావు

వెబ్సైట్ :

www.janasakthionline.com

ఈ-మెయిల్ :

janasakthi1963@gmail.com

సంపుటి : 52 సంఖ్య : 5,6

20-3-2019

లోపలిపేజీల్లో....

డాక్యుమెంట్ :

ఫాశిస్టు శక్తులకు వ్యతిరేకంగా...

సిసి, సిపిఐ(ఎం-ఎల్)

4

కామ్రానుసన్యాయ కోర్టు ప్రకటన

11

క్లాసిక్స్ :

అంతర్జాతీయ మహిళా దినం

- లెనిన్

9

అంతర్జాతీయం :

వెనిజులా

13

రాజకీయార్థికం :

మధ్యంతర బడ్జెట్

16

ఆదివాసుల గెంటివేత-

సుప్రీంకోర్టు ఆదేశం

17

ఇడబ్బుఎస్ రిజర్వేషన్లు

18

రాజద్రోహ చట్టం

21

ప్రకటన :

పులామా ఫుటనపై

21

రిపోర్టులు :

కామ్రానీ మొదటి వర్గంతి

24

బళ్ళారి రైతాంగ ఉద్యమం

22

వెల : విడిప్రతి.....రూ.10/-

సంవత్సర చందా....రూ. 100/-

ఇరుసమా :

పి. జస్వంతరావు, సంపాదకుడు

32-13-26/1, బి.ఎం.ఆర్. రోడ్,

ఎం.ఆర్.పురం, విజయవాడ-10.

దురహంకారాన్ని రెచ్చగొట్టి గోసంరక్షణ పేరుతో వందమందికి పైగా హత్య గావించారు. మతతత్వ, జాతీయ దురహంకారాన్ని ఎగదోయడానికి వారు అన్ని తిరోగమన వాదనలనూ ఉపయోగించారు, జాతీయవాదాన్ని మతతత్వ దురహంకారంతో సమానం చేసేందుకు, అభివృద్ధి నిరోధక ఆచారాలను పునరుద్ధరించేందుకు వారు ప్రయత్నించారు. 'జాతీయ పౌరసత్వ నమోదు' పేరిట, ఈశాన్య భారతదేశంలోని లక్షలాదిమంది ప్రజల జీవితాలను బిజెపి ప్రభుత్వం గందరగోళంలో పడదోసి ఈశాన్య ప్రాంతంలోని వివిధ జాతుల ప్రజలమధ్య అగాధాన్ని, విద్వేషాన్ని సృష్టించింది.

భారతదేశంలోని ప్రతి పౌరుడి ప్రతి ఫోన్ కార్డు, కదలికలను నమోదుచేసే విధంగా వారిపై నిఘా వుంచే అధికారాన్ని బిజెపి ప్రభుత్వం చేజిక్కించుకుంది. అసంతృప్తి గళాలను అణచి వేసేందుకు గతంలోని ప్రభుత్వాలన్నింటినీ మించి బిజెపి ప్రభుత్వం రాజద్రోహ నేరాలను ఆపాదిస్తూ కేసులు పెట్టింది. ఆర్ఎస్ఎస్, బిజెపిల మతతత్వ ఎజెండాను వ్యతిరేకించే అనేకమంది ప్రజాస్వామికవాదులను కిరాయి గూండాలతో హత్యగావించింది. గౌరీలంకేష్, గోవింద్ పన్నారే, కల్వర్గి అలా హత్యకు గురైనవారిలో కొందరు. ఆర్ఎస్ఎస్ తన అనుబంధసంస్థల ద్వారా తాము హిందూ సంస్కృతిగా భావించే దానిని, ప్రాచుర్యంపొందిన సాహితీ, సాంస్కృతిక వ్యక్తులపై రుద్దడానికి అనేక దాడులు సాగించింది. ఈశాన్య రాష్ట్రాలలోనూ, కాశ్మీర్ లోనూ సైనిక బలగాల ప్రత్యేకాధికార చట్టాన్ని విధించటం ద్వారా వాస్తవానికి ఆ ప్రాంతాల్లో సైనిక పాలన కొనసాగిస్తోంది. రైతులు, కార్మికులు, విద్యార్థులు, దళితులు, ఆదివాసులు వంటి వివిధ తరగతుల ప్రజానీకం తమ సమస్యల పరిష్కారంకోసం సాగించే ఆందోళనలపై లాఠీఛార్జీలు, పోలీసు కాల్పులతో సహా బిజెపి ప్రభుత్వం క్రూర నిర్బంధాన్ని ప్రయోగించింది.

రాష్ట్రాలకు నష్టం చేకూర్చే విధంగా అధికారాలన్నింటినీ తన చేతుల్లో కేంద్రీకరించే విధానాన్నే బిజెపి ప్రభుత్వం కొనసాగించింది. ప్రణాళికా కమిషన్ స్థానంలో 'నీటి ఆయోగ్'ను ఏర్పరచటం ద్వారా, రాష్ట్రాలకు నిధులు కేటాయించటంపై ప్రత్యక్ష అదుపును కేంద్రం తన చేతుల్లోకి తీసుకుంది. జిఎస్ టీ అమలుజేసి, రాష్ట్రాలు తమ ఆదాయాన్ని పెంచుకునే సామర్థ్యాన్ని కత్తిరించింది. తనకు అనుగుణంగా

దూడూ బసవన్నల్లా తలలూపని రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలపై తన అధికారాలను ఉపయోగించి కర్రపెత్తనం చేసింది. న్యాయవ్యవస్థను సైతం కేంద్రంలో అధికారంలోనున్న వారి కాంక్షల కనుగుణంగా వ్యవహరించే విధంగా మలిచారు.

అదే సమయంలో, ప్రజలను భ్రమలలో ముంచెత్తటానికి అనేక ఉపశమన చర్యల జాబితాను సరేంద్రమోడి ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. అసంఘటిత రంగంలోనున్న కార్మికులకు, ఉద్యోగులకు కేంద్రప్రభుత్వం పెన్షను పథకాన్ని ప్రతిపాదించింది. ఉద్యోగాల కొనసాగింపుకు గ్యారంటీ లేకపోయిన తర్వాత, ఈ పథకం క్రింద కార్మికులు లేదా ఉద్యోగులు నెలవారీగా తమ వాటా డబ్బును ఏవిధంగా చెల్లించగలుగుతారు? ఇదంతా పెద్ద దగా మాత్రమే.

బదు ఎకరాల వరకు కమతం కలిగివున్న రైతులకు సం॥నికి 6 వేల రూ॥లు సబ్సిడీ ఇస్తామని బిజెపి ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. ఇది ఒకవేళ అమలు అయినా కూడా, ఆ భూమిపై హక్కు పత్రాలు కలిగివున్న వారికి మాత్రమే ఆ సబ్సిడీ మొత్తం అందుతుంది. భూ యజమానులంతా వాస్తవానికి భూమిసాగుదార్లు కాదు. కౌలురైతులుగా, వ్యవసాయకూలీలుగా వ్యవసాయం చేస్తున్నవారు - మొత్తం రైతులలో 60 శాతంగా వున్నారు. ఈ పేదరైతులను ఈ పథకం నుండి ప్రక్కన బెట్టారు. ఇది ఎన్నికల ముంగిట కేవలం ఓట్ల లబ్ధిపొందేందుకు చేపట్టిన మాయా కార్యక్రమం మాత్రమేకాదు. భూమిలేని రైతుల పెరుగుదల; బడావ్యాపార వర్గాల గుత్త వాణిజ్యం ద్వారా, సాగు అవసరాలను తయారు చేసే బహుళజాతి కంపెనీలు వ్యవసాయంలో మిగులును గుంజివేసుకోవటం-అనే వ్యవసాయ సంక్షోభ అసలు కారణాల నుండి రైతుల దృష్టి మళ్ళించేందుకు ఉద్దేశించిన కార్యక్రమం ఇది. ఈ ముసుగులో దీర్ఘకాలంలో ఆర్థిక మీటలను ఉపయోగించి రైతులను వారి భూములనుండి దూరంచేసేందుకు నిర్ణయించు కున్నారు. దీనితోపాటు రైతులను వారి భూముల నుండి బలవంతంగా ఖాళీ చేయించి, బంగారు పశ్యంలో బడా వ్యాపారవర్గాలకు అందించే విధానాలను అనుసరిస్తున్నారు.

బిజెపి నాయకత్వంలోని కూటమి భారత ప్రజానీకాన్ని దోపిడీ చేయటానికి, కేవలం సామ్రాజ్యవాద ప్రయోజనాలు పరిరక్షించేందుకే ఈ ఫాశిస్టు విధానాలన్నింటినీ ఉపయోగిస్తోంది.

కనుక, రాసున్న లోక్సభ ఎన్నికలలో దానిని ఓడించాలి.

ఇటీవలి కాలపు ఎన్నికలలో బిజెపి చవి చూసిన ఓటమి, తిరిగి అధికారం అందుకోవాలనే ఆశలను కాంగ్రెస్ పార్టీలో రగిలించింది. గత 5 సం॥ల కాలంలో, బిజెపి చేపట్టిన సామ్రాజ్యవాద, బడాపెట్టుబడిదారీ అనుకూలమైన ప్రతి ఒక్క చర్య తాను ప్రారంభించిందేనని కాంగ్రెస్ పేర్కొంటోంది. మన్మోహన్ సింగ్ ప్రభుత్వం జిఎస్ టీ బిల్లును ప్రవేశపెట్టినపుడు, బిజెపి గట్టిగా అరచి కేకలు పెట్టి దానిని వ్యతిరేకించింది. అదే బిల్లును బిజెపి ప్రవేశ పెట్టగా, కాంగ్రెస్ దానిని వ్యతిరేకించింది కానీ, చట్టరూపం తీసుకు నేందుకు తోడ్పడింది. చిల్లర వర్తకం, రక్షణ రంగాల్లోకి విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడిని అనుమతించే విషయంలోనూ ఇదే పరిస్థితి వాస్తవంగా జరిగింది. బడాబూర్జువా, సామ్రాజ్యవాద ప్రయోజనాలకు సేవ చేయటంలో బిజెపితో కాంగ్రెస్ కు ఏవిధంగానూ తేడా లేకపోవటమే దీనికి కారణం. బిజెపి పాలనాకాలంలో అవినీతి అంశాన్ని ప్రధానంగా రాఫెల్ ఒప్పంద అంశాన్ని కాంగ్రెస్ తన ప్రధాన ప్రచార అస్త్రంగా చేపట్టింది. బిజెపియొక్క మతతత్వ ఎజెండాకు వ్యతిరేకంగా, ప్రజాస్వామిక విలువల కాలరాచితేతకు వ్యతిరేకంగా పోరాటంచేసే బదులు, హిందూభావోద్వేగాలను సంఘటింపజేసే చర్యలతో, అందులో బిజెపి కంటే తానేమీ తీసిపోనని చూపెట్టుకునే చర్యలకు పూనుకుంది. ఆవిధంగా భారత సాంస్కృతిక జీవితంలో కొనసాగుతోన్న లౌకిక సాంప్రదాయాలకు హాని చేకూర్చింది. రైతు రుణమాఫీ, ఇన్ ఫుట్ న బ్యూటీ, 'సర్వజన కనీస ఆదాయం' వంటి ప్రజాకర్షక పథకాలను ప్రకటించటంలో బిజెపితో కాంగ్రెస్ పోటీపడుతోంది. బిజెపి 'అపసవ్య పాలన' పైనే అది ప్రధానంగా ఆధారపడి, తన స్వీయ అర్థ, అంగబలాలతో ఎన్నికలలో గెలవాలనుకుంటోంది. తన చుట్టూతావున్న విపక్షశక్తులను తన దగ్గరకు చేర్చుకునేందుకు 'బిజెపి మతతత్వ ఫాశిజాన్ని ఓడించండి' అని కాంగ్రెస్ పార్టీ పిలుపునిచ్చింది.

ప్రస్తుతం, కేంద్రంలో ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటు చేయటంలో ప్రాంతీయ పార్టీలు ప్రధానపాత్ర పోషిస్తున్నాయి. కూటమి ప్రభుత్వాల ఏర్పాటు అనేది రివాజంగా మారిపోయింది. ఎన్ డిఎ లేదా యుపిఎ ఏర్పాటుకు ఈ ప్రాంతీయ పార్టీలన్నీ బిజెపి లేదా కాంగ్రెస్ తో చేతులు కలుపు

తున్నాయి. ఈ కూటములు పేరుకే తమకు ఉమ్మడి సాధారణ కార్యక్రమముందని ప్రకటించు కున్నప్పటికీ అవి ఎలాంటి ప్రజాస్వామిక సూత్రాలపై ఆధారపడి లేవుగనుక, తమ రాజకీయ సౌలభ్యానికనుగుణంగా అవి వ్యవహరిస్తున్నాయి. బిజెడి, జెడి(యు), టిఎంసి, ఏఐడిఎంకె, డిఎంకెవంటి అనేక ప్రాంతీయ పార్టీలు తమతమ రాష్ట్రాలలో దశాబ్దాలకాలంగా అధికారంలో వున్నాయి. అయినప్పటికీ ప్రజలెదుర్కొంటున్న ఏ ఒక్క మౌలిక సమస్య నైనా అవి పరిష్కరించలేదు. బిజెపి, కాంగ్రెస్ లు అనుసరిస్తున్న విధంగానే ఈ పార్టీలు కూడా ప్రజాకర్షక పథకాలు ప్రకటిస్తూ, పాలకులు విదిల్చే ఎంగిలి మెతుకుల కోసం ఎదురుచూసే బిచ్చగాళ్ళుగా ప్రజలను చూస్తున్నాయి. ప్రజలను దోపిడీకి గురిచేసి బడా పెట్టుబడిదారులను, విదేశీ పెట్టుబడిదారులను బలీయం గావించే ప్రపంచీకరణ, ప్రైవేటీకరణ, సరళీకరణ విధానాలను అమలుచేయటంలో బిజెపి, కాంగ్రెస్ లతో జతగూడేనే ఇవన్నీ కూడా. ఈ పార్టీలన్నీ తమ ఓట్ల ప్రయోజనంకొరకు కుల, ప్రాంతీయ ప్రాతిపదికన ప్రజలను విభజించి, వారిని పోరాట మార్గంనుండి ప్రక్కకు మళ్ళిస్తున్నాయి. ఒక్కసారి అధికారంలోకి రావటంతోనే సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడి ముందు, బడాపెట్టుబడి ముందు అవి సాగిలపడుతున్నాయి. బిజెపి వ్యతిరేక కూటమిని ముందుకు తేవటంలో తనకు తాను కీలక పాత్రధారిగా చెప్పుకుంటున్న చంద్రబాబు నాయుడు, ఒకనాడు తనను తాను ప్రపంచ అధ్యక్షునిగా అభివర్ణించుకున్నాడు. రైతులను బలవంతంగా వారి భూముల నుండి గెంటివేసి, ఆ భూములను గుత్తపెట్టుబడిదారులకు కట్టబెట్టడంలో ప్రాంతీయ పార్టీల నాయకత్వంలోని ప్రభుత్వాలు ముందున్నాయి. కనుక అవన్నీ సంపూర్ణంగా ప్రజావ్యతిరేక స్వభావం కలిగి వున్నాయి.

ప్రాంతీయ పార్టీలతోపాటు కాంగ్రెస్ మరియు దాని మిత్రకూటమి పార్టీలన్నీ సామ్రాజ్యవాద, బడాపెట్టుబడిదారీ వర్గ ప్రయోజనాలను పరిరక్షించటంలో ఒక్కటిగా వున్నాయి. విపక్షంలో వుండగా పెద్దగొంతుతో మాట్లాడతాయి కానీ, అధికారంలోకి వచ్చిన వెంటనే ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను అమలు పరచటంలో తమలో తాము ఏకాభిప్రాయాన్ని ప్రదర్శిస్తాయి. వీటిలో ఏ పార్టీ అధికారంలో వున్నప్పటికీ ప్రజలకు భ్రమలుండాలని అవసరం

లేదు కనుక, వీటి విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలు తమ పోరాటాన్ని కొనసాగించాలి.

ఆర్థిక సంక్షోభం పర్యవసానంగా తీవ్ర మౌతున్న రాజకీయ సంక్షోభం, పాలక వర్గాలలోని వివిధ విభాగాల నడుమ వైరుధ్యాలను తీవ్రతరం చేస్తోంది. అధికారం చేజిక్కించు కునేందుకు బిగ్గరగా నినాదాలుచేస్తూ ప్రజల దృష్టిని తమవైపు మరల్చుకునేందుకు వారు ప్రయత్నిస్తున్నారు. పాలక వర్గాలలోని ఒక విభాగం ఇప్పటికే 'మతతత్వాన్ని వ్యతిరేకించండి' లేదా 'మతతత్వ ఫాశిజాన్ని వ్యతిరేకించండి' అనే నినాదాన్ని ముందుకు తెచ్చింది. ప్రజాస్వామిక, వామపక్షశక్తులు ఈ నినాదాల ప్రభావానికి లోను కారాదు. భారత పాలకవర్గాలు అనుసరిస్తున్న విభజించి, పాలించే విధానంలో భాగమే ఈ నినాదాలన్నీ అనే వాస్తవంపట్ల వారు జాగరూకులై వుండాలి. హిందూత్వ పేరుతో మతతత్వాన్ని, మత విద్వేషాన్ని రెచ్చగొట్టటంలో బిజెపి నగ్నమైన విధానాలను అనుసరిస్తుండగా, కాంగ్రెస్ పార్టీ తన లక్ష్యాల సాధనకోసం ముసుగు పద్ధతులను ఉపయోగిస్తున్నది. ప్రజల ఆకాంక్షలను, తమ జీవన పరిస్థితుల మెరుగుదలకోసం వారి డిమాండ్లను సైతం ప్రాంతీయ, కుల, మతపరమైన విద్వేషాలను ప్రజలమధ్య రగల్చటానికి పాలకవర్గాలు మోసపూరితంగా వినియోగిస్తున్నాయి.

ప్రజాస్వామ్యపు అపహాస్యంగా భారత పార్లమెంటరీ వ్యవస్థ తయారైంది. ఎన్నికల ప్రక్రియకోసం రూపొందించినవిగా చెబుతున్న వివిధ సంస్కరణలన్నీ సాధారణ మానవుడు ప్రజాస్వామ్య స్ఫూర్తితో ఎన్నికలలో పాల్గొనటాన్ని మరింత కష్టతరంచేసేవిగా వున్నాయి. దబ్బు సంచులున్న వారు మాత్రమే ఎన్నికలలో పోటీ చేయగలుగుతున్నారు. ప్రచార మాధ్యమాల నుపయోగించి, సమస్యలు కాని వానిపైకి దృష్టిని మరల్చుతున్నాయి. రగులుతున్న వాస్తవిక సమస్యలను ప్రక్కకు తప్పిస్తున్నాయి. ప్రజల దృష్టిని మౌలిక సమస్యలపై నుండి మళ్ళించి, ఏదో ఒక ప్రలోభంతో వారిని మభ్యపెట్టే చర్యలను పాలకవర్గ పార్టీలు అమలు చేస్తున్నాయి.

ప్రజలెదుర్కొంటున్న మౌలిక సమస్యలను చర్చించేందుకు పార్లమెంటుకు, పార్లమెంటు సభ్యులకు సమయమే వుండటంలేదు. కొందరు పార్లమెంటు సభ్యులు ఏవో కొన్ని ముఖ్యమైన

(తరువాయి 8వ పేజీలో)

ఫాశిస్టుశక్తులకు, వారి భావాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడండి

భారత దేశంలోని నిరంకుశ పాలనకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాన్ని కొనసాగించండి

భారతదేశం అర్ధవలస - అర్ధభూస్వామ్య సమాజం. సామ్రాజ్యవాదులకు లోబడివుంటూ, వారిసేవలో మునిగిపోయి పనిచేస్తున్న దళారీ బూర్జువావర్గం, భూస్వామ్యవర్గాలే ఇక్కడ పాలక వర్గాలుగా వున్నాయి. అందువల్ల, రాజ్యం అనేది వారి వర్గపాలనకు ఒక సాధనంగా వున్నది. ప్రజాస్వామ్యమనే ముసుగు వేయబడినప్పటికీ ఇది స్వభావరీత్యా నిరంకుశమైనది.

భారతదేశానికి లిఖిత రాజ్యాంగం వుంది. ఇది ఎన్నికల వ్యవస్థ, పార్లమెంటరీ వ్యవస్థలను కలిగి వున్నది. ఐతే యివి తీవ్రమైన ఆర్థిక, సామాజిక అసమానతపై ఆధారపడి వున్నాయి. తక్కువ ఓట్లు సాధించిన పార్టీ అయివుండి కూడా ఎక్కువసీట్లు సాధించి ప్రభుత్వాలును ఏర్పాటు చేయగలుగుతున్నాయన్న వాస్తవం, ఈ “ప్రజా స్వామ్యపాలన” యొక్క దొల్లతనాన్ని బహిర్గతం చేస్తుంది. భారత ప్రజలు ప్రజాస్వామ్యాన్ని అనుభవిస్తున్నారని చెప్పడం హాస్యాస్పదమవుతుంది. ప్రజల జీవితానుభవాలే ఇందుకు సాక్ష్యం.

భారత పాలకవర్గాలకు అనేక రాజకీయ పార్టీలు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నాయి. అవి తమను తాము జాతీయ పార్టీలుగాను, ప్రాంతీయ పార్టీలుగాను పిలుచుకుంటున్నాయి. అధికారంకోసం పోటీపడుతున్నాయి. కొన్ని సమయాల్లో ఈ పోటీ వీధికుక్కల కొట్లాటను పోలిన వికృతరూపాన్ని సంతరించుకుంటోంది. గడచిన ఏడు దశాబ్దాలలో కేంద్రంలోనూ, అనేక రాష్ట్రాల్లోనూ అత్యధికకాలం కాంగ్రెస్ పార్టీ అధికారంలో వుంది. కొన్ని సందర్భాలలో పాలకవర్గాలకు చెందిన ఏదో ఒక ప్రధానపార్టీ నాయకత్వం వహించిన సంకీర్ణ ప్రభుత్వాలు అధికారంలో వున్నాయి. గత 5 సంవత్సరాలుగా బిజెపి నేతృత్వంలోని ఎన్డీఎ అధికారంలో వుంది. ఈ పార్టీలు ఓటర్లను ఆకట్టుకోవడానికి రకరకాల నినాదాలను, హామీలను గుప్పిస్తుంటాయి. అవినీతికర, మోసపూరిత పద్ధతులు అనుసరించడంలో ఎంత నీచస్థాయికి దిగజారడానికైనా వీరు సిగ్గుపడరు. ప్రతి పాలకపార్టీ తమ విధానాలు మాత్రమే ప్రజలకు ఉజ్వలభవిష్యత్తు అందించగలవని ప్రజలను నమ్మించడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. ఇవి ఉద్దేశ్యపూర్వకంగానే ప్రజల మౌలిక సమస్యలను ప్రస్తావించకుండా దాటవేస్తాయి. సామ్రాజ్యవాద,

దోపిడీవర్గ ప్రయోజనాలకు వూడిగం చేయడానికే కట్టుబడివున్నారన్న విషయాన్ని అవి ఎన్నడూ అంగీకరించవు. ఈ పార్టీలు అసలు సమస్యల నుంచి ప్రజల్ని పక్కదారి పట్టిస్తుంటాయి. అదే సమయంలో, తాము ఎన్నికల్లో గెలిస్తే పాత విధానాలనే కొత్త పేర్లతో ప్రత్యర్థి పార్టీల కంటే గొప్పగా అనుసరించగలమని భారత పాలక వర్గాలను, వారి సామ్రాజ్యవాద ప్రభువులను నమ్మించటానికి ప్రయత్నిస్తాయి.

భారత పాలకవర్గాలు, వాటి ప్రభుత్వాలు అధికారాన్ని సుస్థిరం చేసుకోవడానికి ప్రధానంగా రెండురకాల ఆయుధాలను వినియోగిస్తుంటాయి. ఒకటి: ప్రజలను భ్రమల మత్తులో ముంచెత్తడానికి ఉద్దేశించిన జనాకర్షక నినాదాలు, తాయిలాలు; ప్రజల సంఘటిత, ఐక్యపోరాటాల నుండి ప్రభుత్వాలు తప్పించుకొనడానికిగాను ప్రజలను విడదీసి ఒక సెక్షన్ ప్రజల్ని మరొక సెక్షన్ పైకి ఉసిగొల్పడానికి, పక్కదారి పట్టించడానికి వుద్దేశించిన ఎత్తుగడలు. రెండోది: అనేక రకాల అణచివేత పద్ధతులద్వారా పోరాటాలను తుడిచి వేయడానికి తీవ్రమైన ఫాశిస్టు పద్ధతులకు పాల్పడడం.

అధికార మార్పిడి జరిగిన ప్రారంభ దశాబ్దాల్లో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం చాలా ప్రగతిశీల వాగాడంబరాన్ని వుపయోగించింది. కానీ, సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీకి తలుపులు బార్లాతెరిచి మన ప్రజల జీవితాలను, మన ఆర్థిక వ్యవస్థను అదుపుచేసే మీటలను వారికి అందించకుండా భారత పాలకులను అదేమీ నిరోధించలేదు. తెలంగాణ, వర్దీ (మహారాష్ట్ర), త్రిపుర తదితర రాష్ట్రాల్లో వెల్లువెత్తిన మిలిటెంట్, విప్లవ రైతాంగ ఉద్యమాలను అణచివేయడానికి వారు పాశవిక బలాన్ని వుపయోగించారు.

భారత పాలకులు రెండు యుద్ధాలు చేశారు. ఒకటి: 1962లో చైనాతో-మరొకటి 1965లో పాకిస్తాన్తో. అప్పుడు వారు తీవ్రమైన ఆర్థిక, రాజకీయ సంక్షోభం గుండా పయనిస్తున్నారు. ఆర్థిక సహాయంకోసం, పెట్టుబడుల కొరకు, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల ముందు నిస్సిగ్గుగా మోకరిల్లుతున్నారు. అది ప్రజాపోరాటాలు, ఉద్యమాలు వెల్లువెత్తుతున్న కాలం కూడా. భారత పాలకవర్గాలు దేశంలో పచ్చి జాతీయ దురహంకారాన్ని రెచ్చగొట్టడానికి యుద్ధాన్ని,

యుద్ధోన్మాదాన్ని వినియోగించుకున్నారు. ప్రజలను ఉక్కు పిడికిలితో అణచివేయడంలో భాగంగా డిఐఆర్, పిడి చట్టాల క్రింద అనేక మంది కమ్యూనిస్టులను జైల్లోకి నెట్టారు. ఈ రెండు సందర్భాల్లో కమ్యూనిస్టులు చైనా అనుకూలురు గానో లేదా పాకిస్తాన్ అనుకూలురుగానో మరియు జాతీయ భద్రతకు ముప్పుగానో ముద్ర వేయబడ్డారు. ఈ యుద్ధాలు భారత దేశానికి తీవ్రమైన ఆర్థిక, ప్రాణ నష్టాలను కలిగించాయి. సంక్షోభం మరింత తీవ్రమవడానికి కారణ మయ్యాయి. పాలకవర్గాలు సామ్రాజ్యవాదుల అప్పుల ఉచ్చులో మరింత లోతుగా కూరుకు పోయారు. ఆర్థిక సంక్షోభ భారాన్ని, యుద్ధ మూల్యాలను చెల్లించడానికి ప్రజలు అనేక అవస్థలు పడాల్సివచ్చింది.

సహజంగానే ప్రజల్లో అసంతృప్తి, నిరసన, పోరాటాలు వెల్లువెత్తాయి. దేశం రెండురకాల పరిణామాలను చూసింది.

1. భారత దేశంలో వున్నది సమాఖ్యవ్యవస్థ కాదని ఆచరణలో బాగా బహిర్గతమౌతూ వచ్చింది. కేంద్రం చేతిలో అధికార కేంద్రీకరణ భరించలేని విధంగా తయారైంది. ఇది కేంద్రంలో వున్న కాంగ్రెస్ పాలనకు వ్యతిరేకంగా దేశవ్యాప్త “సాధారణ నిరసన ఉద్యమం” ముందుకు రావడానికి అనుకూలమైన రాజకీయ వాతావరణాన్ని సృష్టించింది. జనబాహుళ్యం తమ ప్రజాస్వామిక డిమాండ్లను ముందుంచారు. కేంద్రంలోని నిరంకుశపాలనకు వ్యతిరేకంగా నిలిచారు. పాలక వర్గాల్లోని కొన్ని సెక్షన్లు తాము అధికార పీఠాన్ని అధిష్టించడానికి కేంద్ర ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా వచ్చిన నిరసన ఉద్యమాల్ని ఒక నిచ్చెనలాగా చూశాయి. పాలకవర్గాల నడుమ వైరుధ్యాలు తీవ్రమవటాన్ని కూడా ఈ పరిణామాలు ప్రతిబింబించాయి.

2. గ్రామీణ భారతం సంక్షోభంలో వుంది. అనేక ప్రాంతాల్లో ప్యూడల్ భూస్వామ్య వర్గాలకు, శ్రమజీవులైన రైతాంగానికి మధ్య వైరుధ్యాలు బ్రద్దలయ్యే స్థాయికి చేరాయి. వ్యవసాయ విప్లవంద్వారా భూములను సమూలంగా పునః పంపిణీ చేయడంద్వారా దీన్ని పరిష్కరించాల్సిన అవసరాన్ని ఈ పరిస్థితి ముందుకు తెచ్చింది. నక్కల్చరీ, శ్రీకాకుళ రైతాంగ విప్లవోద్యమాలు ఈ క్రమంలో ముందుకు వచ్చినవే. కమ్యూనిస్టు

విప్లవ రాజకీయాలు, సంస్థలు - ఆ కాలపు అనివార్యతగా రాజకీయరంగం మీదికొచ్చాయి. ఉద్యమాలను, వాటి నాయకత్వాన్ని అణచి వేయటానికి భారత పాలకవర్గాలు ఫాశిస్టు పద్ధతులను ఉపయోగించాయి.

1971లో భారత పాలకులు పాకిస్తాన్ తో మరో యుద్ధానికి తలపడ్డారు. ఆర్థిక సంక్షోభం పెరుగుతూ పాలకవర్గాల మధ్య వైరుధ్యాలు తీవ్రమౌతున్న సందర్భం అది. భారతపై పైచేయి సాధించటానికి అమెరికా, రష్యాలమధ్య పోటీ తీవ్రమవుతున్న రోజులు కూడా అవి. ఆ సమయంలో రష్యావైపు మొగ్గుచూపుతున్న ఇందిరాగాంధీ నేతృత్వంలోని భారతప్రభుత్వం పాకిస్తాన్ కు వ్యతిరేకంగా యుద్ధానికి వెళ్లింది. బంగ్లాదేశ్ ని సృష్టించడంలో నిర్ణయాత్మక పాత్రను పోషించింది. పాలకులు ఈ యుద్ధాన్ని-ప్రజల మధ్య జాతీయ దురహంకారాన్ని రెచ్చగొట్టడానికి, ప్రజలపైన, ప్రజాస్వామిక శక్తులపైన, కమ్యూనిస్టుల పైన నిర్బంధాన్ని ప్రయోగించటానికి వినియోగించుకున్నారు. యుద్ధానంతర కాలంలో ఆర్థిక సంక్షోభం, పాలకవర్గాల మధ్య వైరుధ్యాలు, ప్రజల అసంతృప్తి, ఉద్యమాలు మరింత తీవ్రతరమయ్యాయి.

భారత ప్రభుత్వం ద్విముఖ దాడులకు పాల్పడింది. భూసంస్కరణలు, బ్యాంకుల జాతీయీకరణలాంటి ప్రజాకర్షక చర్యలు చేపట్టడంతోపాటు ప్రజలపైన, ప్రజాస్వామిక శక్తులపైన, కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులపైన నిర్బంధాన్ని తీవ్రతరం చేసింది. కాంగ్రెస్ చీలిక నెదుర్కొన్నది. ఇందిరాగాంధీ నాయకత్వంలోని సెక్షన్ అధికారాన్ని మరింతగా తమ గుప్పిట్లో కేంద్రీకరించుకొనే వైపుగా సాగింది. కాగా ప్రతిపక్షంలోవున్న పాలకవర్గంలోని మిగతా సెక్షన్ అవినీతి, నిరంకుశపాలన తదితర సమస్యలపైన విశాల ప్రజాస్వామిక ఉద్యమాన్ని నిర్మించే ప్రయత్నాలను ముమ్మరం చేసింది. విద్యార్థులు, యువకులు, తదితర వర్గాల ప్రజలతోపాటు ప్రజాస్వామికశక్తులు కూడా ఈ నిరసన ఉద్యమంలోకి సమీకరించబడ్డారు.

రాజకీయ సంక్షోభం పతాకస్థాయికి చేరి భారీ నిరసనోద్యమాలు చుట్టుముట్టిన సమయంలో ఇందిర ప్రభుత్వం ఎమర్జెన్సీ ప్రకటించింది. అది ఫాశిస్టు తరహా పాలనే. విప్లవకారులు, కమ్యూనిస్టులు, ప్రజాస్వామికసంస్థలు, వ్యక్తులు, ప్రతిపక్షంలోవున్న పాలకవర్గ సెక్షన్లతోనూ విస్తారమైన రాజకీయశక్తులు ఆ తీవ్ర తాకిడికి గురయ్యారు. విప్లవసంస్థలను, ప్రజాసంఘాలను -వారి పత్రికలను, కార్యకలాపాలను నిషేధించారు. అనేక రాజకీయసంస్థలకు చెందిన నాయకులు,

శ్రేణులను పెద్దఎత్తున జైళ్ళలోకి నెట్టారు. కనీస ప్రజాస్వామిక, పౌరహక్కులు కూడా లేకుండా చేసి, చీకటి పాలనలోకి నెట్టారు. ఎమర్జెన్సీతో పాటు తీసుకొచ్చిన 20 సూత్రాల పథకం ఎమర్జెన్సీ అనే చేదు గుళికను ప్రజలచేత మింగించటానికి తీసుకొచ్చిన సుతిమెత్తటి ఆయుధంతప్ప మరేమీ కాదు.

దీనిని వ్యతిరేకిస్తున్న శక్తులు, ఎమర్జెన్సీ పాలన ఎత్తివేయటానికి, విస్తృత ప్రాతిపదికన ప్రజాస్వామిక ఉద్యమంలోకి ప్రజల్ని కదిలించాలని చూశాయి. ఎమర్జెన్సీ ఎత్తివేయబడిన వెంటనే ఇందిర పాలనను వ్యతిరేకించిన అనేక పార్టీలు తమను తాము ఐక్యపరచుకోవడానికి, ప్రజల అసంతృప్తిని ఓట్ల రూపంలోకి మార్చుకొని తమ స్వంత పాలనను నెలకొల్పుకొనే ప్రయత్నాల్లో మునిగిపోయాయి. ఎమర్జెన్సీ పాలన తర్వాత వేసిన “షా” కమిషన్ ద్వారా ఎమర్జెన్సీ దురాగతాల్లో అతి కొద్దిభాగం మాత్రమే వెలుగులోకి వచ్చాయి.

ఈ అనుభవాలు కొన్ని విషయాలను సుస్పష్టంచేశాయి

1. భారత ప్రజలపైన తమ పీడక పాలనను రుద్దటానికి వలస పాలకులు రూపొందించి, ఉపయోగించిన అన్ని నిర్బంధ శాసనాలను, సంస్థలను భారత రాజ్యాంగం తన కదుపులో పెట్టుకొని మోస్తోంది. ప్రజల ప్రాథమిక హక్కులను రద్దుచేసే దాకా వెళ్లడానికి పాలకులకు అధికారాన్ని కల్పిస్తుంది. రాజ్యాంగంద్వారా సంక్రమించిన అధికారాల పేరుతో భారత పాలకులు తమ ప్రజావ్యతిరేక, ప్రజాస్వామ్య వ్యతిరేక, సామ్రాజ్యవాద అనుకూల విధానాల నన్నింటినీ ముందుకునెట్టి సమర్థించుకోగలుగుతున్నారు.

భారత పాలకులు కమ్యూనిస్టులపైన, ప్రజాస్వామికశక్తులు, కార్మికులు, రైతాంగం, గిరిజనులు, దళితులు, మహిళలు, విద్యార్థులు, యువత, దేశభక్తులపైన, జాతులపైన, మతపరమైన మైనారిటీలపైన ప్రయోగించని చట్టమంటూ లేదు. ఈ చట్టాల్లో క్రిమినల్ చట్టాలు, DIR, PDA, TADA, POTA, NSA, UAPA, AFSPA, కల్లోలీత ప్రాంతచట్టం లాంటి లెక్కలేనన్ని ప్రత్యేక చట్టాలు వున్నాయి. అనేక రాష్ట్ర చట్టాలు కూడా వున్నాయి. ఎమర్జెన్సీని ప్రకటించడానికి అధికారాలు, దేశద్రోహచట్టాలు, ప్రాథమిక హక్కులను, స్వేచ్ఛలను రద్దుపరిచే రాజ్యాంగ వెసులుబాట్లు, భావప్రకటనా స్వేచ్ఛపైన సభలు కార్యక్రమాలపైన ఆంక్షలు, నిషేధాలు అమలుచేయటానికి అవసరమైన అధికారాలు, సమాచార వ్యవస్థపైన నిఘా, ఎన్ కౌంటర్లు,

కూంబింగులు, చుట్టుముట్టటాలు, గ్రామాలను, జనావాసాలను మరొక చోటకు తరలించేయడం లాంటి పద్ధతులను ఉపయోగించి గ్రామాలను విచ్ఛిన్నం చేయటం, విధ్వంసం చేయటం, సాధారణ పౌర ప్రాంతాలలో మిలటరీ బలగాలను భారీఎత్తున మోహరించటం, శాంతియుత, ప్రజాస్వామిక నిరసనలపైన సైతం తమ భారీ ఉక్కు పాదాన్ని ప్రయోగించడం లాంటివి చేస్తున్నారు. రాజ్యం చాలా తరచుగా, ఇష్టానుసారంగా లాఠీలు, బాష్పవాయుగోళాలు, తుపాకులు, తూటాలు తదితర మారణాయుధాలను ఉపయోగించింది. ప్రజల గొంతును నొక్కి వేయటానికి, క్రిమినల్, కుట్రకేసుల్లో ఇరికించడమనేది రాజ్యం చేతుల్లో ఒక ఆయుధంగా మారింది.

అధికారం చెలాయిస్తున్న ప్రతి పాలకపార్టీ ఆయా పోరాటాల లోతును, తీవ్రతను అంచనా వేసుకొని దానికి అనుగుణ్యమైనదని తాను అనుకున్న నిర్బంధ రూపాన్ని, స్థాయిని ప్రయోగించడానికి తన అధికారాలను ఉపయోగిస్తుంది. ఎందుచేతనంటే, వీటిపట్ల ప్రభావ వంతంగా వ్యవహరించటానికి ఇదొక్కటే ఏకైక మార్గమని అది నమ్ముతుంది కాబట్టి. పాలకులు తాము కోరుకున్న ఫలితాలను పొందడానికి అత్యంత క్రూరంగా వ్యవహరించడంలోనూ, రాజ్యంయొక్క నిరంకుశ ఫాశిస్టు స్వభావాన్ని నగ్నంగా ప్రదర్శించటంలోనూ, ఎంతదాకానైనా వెళుతున్నారు. పాలకులు ప్రతిసారి శాంతి భద్రతల పేరుతోనో, ప్రజాస్వామ్యం, రాజ్యాంగం పేరుతోనో తమ చర్యలను సమర్థించుకునే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. ప్రతిపక్షంలోవున్న పాలక వర్గాల సెక్షన్లకు దీనితో విజేధమేమీ లేదు. తమ ఉమ్మడి శత్రువులైన కార్మికులు, రైతాంగం, గిరిజనులు, తదితర పీడిత ప్రజలపైన ఇవి ఎక్కువెట్టబడ్డాయనే స్పష్టత వారికి ఉన్నంతవరకు రాజ్యం ప్రయోగిస్తున్న నిర్బంధానికి తమ మద్దతు నిస్తారు. జనరల్ ప్రజాస్వామిక నిరసనలు, లేదా పక్కదారి పట్టించే స్వభావం కలిగిన నిరసనలకు తాము నాయకత్వం వహిస్తున్నప్పుడో, లేదా మద్దతును ఇస్తున్నప్పుడో నిర్బంధానికి వ్యతిరేకంగా వీరు గొంతుపెంచటాన్ని చూస్తాము. ఇలాంటి సమయాల్లో ప్రాథమికంగా తమ స్వంత ప్రజాస్వామిక హోదాను ఎలా పెంచుకోవాలి అనే దృష్టితోనే వారు వ్యవహరిస్తారు. అధికారంకొరకు జరిగే పోటీలో ప్రజల నిరసనల నుండి రాజకీయంగా ఎలా లభిపొందాలన్నది, తమ స్వంత రాజకీయస్థితిని ఎలా మెరుగుపరచుకోవాలన్నది వారి ఆలోచనగా వుంటుంది.

2. పాలకవర్గ పార్టీల దృష్టి కోణంలో జనాకర్షక నినాదాలు, సంస్కరణలు, తాయిలాలు చక్కెర పూతవేసిన బుల్లెట్లలో భాగమే. రాజ్యహింస ద్వారా ప్రజలకైన గాయాలను మాన్పటానికి పూతమందుగాగానీ, పోరాటాల క్రమంలో ప్రజలు పాల్గొనకుండా చేయటానికిగానీ వారు వీటిని ఉపయోగిస్తుంటారు. దోపిడీ పాలకవర్గాలు పరిస్థితులకు తగినట్లుగా మారణాయాధాలను, చక్కెర పూసిన ఆయుధాలను ఏకకాలంలోగానీ లేదా ఒకదానికొకటి మరొకటిగాకాని ఉపయోగిస్తారు. ఈ రెండూ కూడా ఒకదానిలో ముఖ్యమైన భాగాలే, ఒకే నాణానికి రెండు పార్శ్వాలు. ప్రజలను అణచిపెట్టడమే వాటి ఏకైక ఉద్దేశం. విభజించే, ప్రక్కదారిపట్టించే నినాదాలు, అభివృద్ధి నిరోధక భావాలు, దూషణలు, అబద్ధాలు, ఓటమి మనస్తత్వాన్ని, నిరాశా నిస్పృహలను, పతన సంస్కృతి ధోరణులను విస్తరించడం - ఇవన్నీ కూడా ప్రజలను రాజకీయంగా నిరాయుధుల్ని చేయటానికి ఉపయోగించే సుతిమెత్తటి ఆయుధాలే.

భారతదేశం అర్థవలస, అర్థభూస్వామ్య సమాజంగా వుండటంవల్ల, ఇక్కడి ప్రజల ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంస్కృతిక అభివృద్ధి కూడా అసమానంగానే వుంటుంది. ఆయా ప్రాంతాల్లో వున్న వర్గవైరుధ్యాల తీవ్రత కనుగుణంగా, ప్రజల చైతన్యం, వారి పోరాటాలు అసమానంగానే అభివృద్ధి చెందుతాయి. వస్తుగతశక్తుల, అంటే, పార్టీ ప్రయత్నాలు, శక్తిసామర్థ్యాలు, ప్రజల చైతన్యం సంఘటిత రూపం తీసుకొనడానికి, దోపిడీకి గురవుతున్న శ్రమజీవులు తమ పోరాటాన్ని ముందుకు తీసుకొని వెళ్లడంలో మంచి స్థితిలో వుండడానికి తోడ్పడవచ్చును. భారతదేశంలోను, ప్రపంచవ్యాపితంగానూ ఆర్థిక సంక్షోభం, భారత పాలకవర్గాల మరియు సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య వైరుధ్యాలు తీవ్ర మవుతున్న స్థితి ప్రజల చైతన్యంపైన అనుకూల ప్రభావం పడేస్తాయనటంలో సందేహంలేదు. ప్రజల చైతన్యాన్ని, ముఖ్యంగా వునాదివర్గాల చైతన్యాన్ని, పోరాటాలను అభివృద్ధిచేసే ప్రయత్నాలపైన కమ్యూనిస్టులు తమ దృష్టి పెట్టినప్పుడు మాత్రమే వీటిని బాగా వినియోగించుకోగలుగుతారు.

2014లో బిజెపి నాయకత్వంలోని ఎన్డీఏ కేంద్రంలో అధికారంలోకి వచ్చిన నాటినుండి 'భారత రాజ్య స్వభావం' అన్నది మనదేశంలోని రాజకీయ వర్గాల్లో కొంత చర్చనీయాంశమైంది.

ఒకప్పుడు, ఇందిరాగాంధీ రాజకీయ పలుకుబడి ఉచ్చస్థితిలో వున్న సమయంలో, ఆమె వందిమాగధులు "ఇందిరే ఇండియా" లాంటి

నినాదాలు జపించటం మొదలుపెట్టారు. 1975లో ఇందిరాప్రభుత్వం ఎమర్జెన్సీ పాలన తీసుకొచ్చినప్పుడు, ప్రతిపక్షాలను పెరగకుండా అడ్డుకొని, అధికారాలను మరింతగా తన గుప్పిట్లో కేంద్రీకృతం చేసుకొనే క్రమంలో ఈ చర్యకు దిగింది. సహజంగానే, అది భారత దేశంలో విస్తృత వునాది కలిగిన ప్రజాస్వామిక ఉద్యమం తలెత్తటానికి దారితీసింది.

సంఘపరివార్, భాజపాకు దిక్సూచి, దాని భావజాలం, రాజకీయాలు, ఆచరణ బహిర్గతమే. హిందూ రాజ్యం గురించి మాట్లాడుతున్న ఈ శక్తులు మనదేశంలో ముస్లిములను, యితర మతాలకు చెందిన ప్రజలను ద్వితీయశ్రేణి పౌరుల స్థానానికి తగ్గించి, హిందూత్వశక్తుల దయాదాక్షిణ్యాలపైన ఆధారపడి జీవించేట్లు చేయాలని ఇది చూస్తున్నది. దాని అశాస్త్రీయ, తిరోగామి మూఢత్వం, మతతత్వం, సంస్కృతి బాహాటంగానే అర్థమవుతున్నాయి. వాటిని మహత్తర ప్రాచీనన భారత వారసత్వంగా పొగడాలని, వాటిని గౌరవించి, సమున్నతంగా నిలపాలని భారత ప్రజలకు అది పిలుపునిస్తుంది. శాస్త్రీయ, హేతుబద్ధ, ప్రగతిశీల, లౌకిక ఆలోచనల పట్ల దాని విద్వేషం అందరికీ తెలిసిందే. డజన్ల కొద్దీ ప్రగతిశీల, ప్రజాస్వామికవాదుల, హేతువాద ప్రముఖుల హత్యలకు 'గౌరక్షణ' తదితర సాకులతో డజన్లకొద్దీ పేద, దళిత, ముస్లిం ప్రజల హత్యలకు ప్రత్యక్షంగాకానీ, పరోక్షంగాకానీ ఈ సంఘపరివారే బాధ్యులు.

సంఘపరివార్ భావజాలం, రాజకీయాలు, ఆచరణలపై పోరాడాల్సిన, ఎండగట్టాల్సిన అవసరంపైన ఇక్కడ ఎలాంటి వివాదమూ వుండాల్సిన అవసరంలేదు. కానీ ప్రశ్న ఏమిటంటే, ఫాసిజాన్ని చారిత్రక నేపథ్యంలో మనం ఎలా చూస్తున్నాం? దీనిని భారత సమాజం, భారత రాజ్యంయొక్క వర్గ స్వభావంతో కలిపి ఎలా చూడాలి? వాటిని సమర్థవంతంగా బహిర్గతపరిచి ఎలా ఎదుర్కోవాలి? అన్నదే ప్రధానమైన అంశమవుతుంది.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధకాలంలో జర్మనీ సామ్రాజ్యవాద బూర్జువావర్గం తమను తాము తీవ్రమైన ప్రపంచ యుద్ధానికి సంసిద్ధం చేసుకొని తద్వారా ప్రపంచం మొత్తాన్నీ తమ కాళ్ళకిందకి తెచ్చుకోవడానికి ఫాసిజాన్ని మార్గంగా ఎంచు కున్నది. స్టాలిన్ చెప్పినట్లుగా "దురహంకారం, యుద్ధానికి సన్నద్ధమవడం వారి (జర్మను పాలకుల) విదేశాంగ విధానంలోని ముఖ్యాంశాలు. అదే సందర్భంలో శ్రామికవర్గాన్ని అణచివేయడం, టెర్రరిజం వారి అంతరంగిక విధానంగా, భవిష్యత్ యుద్ధరంగాలకు వెనుకతట్టు బలాలను

పెంచుకోవడానికి అవసరమైన మార్గాలుగా వారు అవలంబించారు."

స్టాలిన్ ఈ విషయాలను కూడా ఎత్తి చూపారు: "జర్మనీలో ఫాసిజం గెలుపుకు కేవలం శ్రామికవర్గ బలహీనత, సోషల్ డెమోక్రసీ శ్రామికవర్గాన్ని మోసగించి ఫాసిజానికి బాటలు వేయబడడానికి నిదర్శనమే కాకుండా బూర్జువా వర్గ బలహీనతకు చిహ్నం కూడా. బూర్జువావర్గం ఇంకెంత మాత్రమూ పాతపార్లమెంటరీ, బూర్జువా ప్రజాతంత్ర పద్ధతులతో పాలించలేదనడానికి, పర్యవసానంగా ప్రస్తుత పరిస్థితులనుంచి శాంతియుత విదేశాంగ విధానం ద్వారా బయట పడలేదనీ, యుద్ధవిధానాన్ని అనుసరించాల్సిన స్థితిలో పడిందనడానికి ఇది సూచిక కూడా"...

(ఫౌండేషన్ ఆఫ్ లెనినిజం, 682)
ఫాసిజంయొక్క స్వభావాన్ని వివరిస్తూ జార్జి డిమిట్రోవ్ ఇలా అన్నారు:

"ఫాసిజం అనేది శ్రామిక జనబాహుళ్యంపై పెట్టుబడి చేసిన అత్యంత క్రూరమైన దాడి; ఫాసిజం అడ్డా అదుపులేని జాతీయ ఉన్మాదం; దురాక్రమణ యుద్ధం; ఫాసిజం ఘోరమైన తిరోగమనం, విప్లవ ప్రతిఘాతుకం; ఫాసిజం శ్రామిక వర్గాలకు, శ్రామిక ప్రజలకు అత్యంత దుర్మార్గమైన శత్రువు".

డిమిట్రోవ్ "ఫాసిజం" అని చెప్పింది రెండవ ప్రపంచయుద్ధ కాలంలో జర్మనీలాంటి సామ్రాజ్యవాద దేశంలో ఉద్భవించిన ఫాసిజం గురించి అనేది స్పష్టం.

మరోచోట డిమిట్రోవ్ ఈ విధంగా కూడా చెప్పారు: "ఫాసిజం, ఫాసిస్టు నియంతృత్వం అభివృద్ధి అన్నవి ఆయా దేశాల చారిత్రక, సామాజిక, ఆర్థిక పరిస్థితులనుబట్టి, ఆయా దేశాల జాతీయ ప్రత్యేకతలను బట్టి లేక ఆయా దేశాల అంతర్జాతీయ స్థానాన్నిబట్టి వివిధ రూపాలను తీసుకుంటుంది".

1943లో చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ చియాంగ్ కై షేక్, కొమింటాంగ్ ను "చైనీయ ఫాసిజం" అని పేర్కొన్నది. దానికి ఒక్క "జాతీయ దురాక్రమణ" అన్న లక్షణంతప్ప ఫాసిజం గురించి డిమిట్రోవ్ చెప్పిన అన్ని లక్షణాలూ వున్నాయని మావో అన్నారు. ఈ లక్షణం లేకపోవడానికి కారణం చైనా తానే ఒక వలసగా లేక అర్థవలసగా వుండడమని చౌఎన్ లై స్పష్టపరిచారు. "చైనా బడా బూర్జువాల, బడా భూస్వాములకు ఇతర దేశాలపై దండెత్తే శక్తిలేదు" అన్నారు.

ఇతర సందర్భాలలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం ఇలా వివరించింది: చైనా బడాబూర్జువాలు, బడాపెట్టుబడిదారులు చైనాపై జపాన్ దురాక్రమణ నెదుర్కొన్నప్పుడు

స్వతంత్రంగా, నిర్ణయాత్మకంగా వ్యవహరించలేక పోయారు. ఎందుకంటే వారు దశాబ్ది-జపాన్ సామ్రాజ్యవాదంతోసహా ఏదో ఒక సామ్రాజ్యవాద శక్తికి వారు కట్టివేయబడి వున్నారు.

అర్ధవలస, అర్ధభూస్వామ్య భారతదేశంలో పాలకవర్గాలు సామ్రాజ్యవాదంతో పీటముడి వేసుకొని దానికి లోబడి మరింత పీడక కబంధ హస్తాల్లోకి మాత్రమే మన దేశాన్ని నడిపించారు. వివిధ పార్టీలద్వారా ఈ బూర్జువా పాలకవర్గాలు సాగించిన 70 ఏళ్లకు పైబడిన పాలనలో మనదేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ, రక్షణ వ్యవస్థ, రాజకీయాలు, వనరులు, ఇతర వ్యవహారాలపై సామ్రాజ్యవాదుల ప్రాబల్యం, పట్టు విపరీతంగా పెరిగాయి. అమెరికా నాయకత్వాన ఏర్పడిన అమెరికా, ఆస్ట్రేలియా, జపాన్తో కూడిన వ్యూహాత్మక కూటమితో భారత దేశం ముడివేయ బడటంవల్ల ఈ దేశం, ఈ దేశప్రజలు తీవ్రమైన పరిణామాలను ఎదుర్కోవలసి వస్తున్నది. ఈ ప్రమాదకర మార్గంలోకి మనదేశాన్ని కాంగ్రెస్, భాజపా మరియు ఇతర పాలకవర్గ పార్టీలే నడిపించాయి.

మనదేశ పాలకవర్గ పార్టీలు తమను తాము విభిన్నంగా చూపించుకునే ప్రయత్నంలో అధికారంకోసం పోటీపడే తమ ప్రత్యర్థులను చిత్తుచేయడానికి; తాము లక్ష్యంగా పెట్టుకొన్న ప్రజలను ఆకట్టుకొనడానికి, వారిపైన తమ పట్టును స్థిరపరచకొనడానికి రకరకాల భావజాలాలతో, రాజకీయాలతో నినాదాలతో ముందుకొస్తారు. అధికారంకోసం వీధికుక్కల్లా కాట్లాడుకోవడానికి కూడా వీరు వెనుకాడరు. ఐతే ఈ పార్టీలకు అధికారంకోసం తాము పడే పాట్లలో సామ్రాజ్యవాదుల అండదండలు అవసర మవుతాయనీ తెలుసు. సంపాదించుకున్న అధికారాన్ని పాలకవర్గాల, సామ్రాజ్యవాద యజమానుల ప్రయోజనాలకు అనుకూలంగా ఉపయోగించాల్సి వుంటుందనీ వారికి తెలుసు.

భాజపా, దాని మూలవిరాట్ సంఘ పరివార్ తమ భావాలతో ప్రజలను ప్రభావితం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి. అందులో ఏమాత్రం సందేహంలేదు. అయితే తాము అధికారపీఠం చేరుకోవాలంటే తాము ఏర్పాటు చేయబోయే ప్రభుత్వం భారత పాలకవర్గాలకు, సామ్రాజ్యవాదులకు మరింత మెరుగుగా సేవ చేయగలదని నమ్మించగలగాలి. వారి భావ జాలాలు, వారి నినాదాలు వాటి బోధకులకు ప్రీతికరంగానే వుంటాయి. కాని వారు ఈ కుర్చీ వేటలో వున్నంతవరకూ తమ భావజాలాలను, నినాదాలను భారత పాలకవర్గాల, వారి సామ్రాజ్యవాద యజమానుల వర్గప్రయోజనాలకు

సేవచేయడానికి తగినట్లుగా మలుచుకోవాలి; స్వరం కలుపుకోవాలి. వాటిని ఒక పరిధి దాటి ముందుకు తీసుకెళ్లనూలేరు. అలానే పాలక వర్గాల, వారి సామ్రాజ్యవాద యజమానుల ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకంగానూ తీసుకెళ్లలేరు.

భారత పాలకవర్గాలు, సామ్రాజ్యవాదులు భారతదేశంలో వారు ఆధారపడగల ఏకైక రాజకీయశక్తి భాజపా మాత్రమే అన్న నిర్ధారణకు వచ్చారని చెప్పగలమా? సంఘపరివార్ “హిందూ రాష్ట్రం” అని భయపెడుతూ తేవడానికి జూస్తున్న మతవిభజనను భారత జనబాహుళ్యం జరగ నిస్తుందా? పాలకవర్గాలు, సామ్రాజ్యవాదులు వారికి దశాబ్దాలుగా సేవచేసిన కాంగ్రెసు, ఇతర పార్టీలను భాజపాకోసం వదులుకోగలరా? భారత పాలకవర్గాల, సామ్రాజ్యవాదుల ముందున్న ప్రశ్న ఒకరిస్థానే మరొకరిని ఎల్లకాలంకోసం ఎంచుకోవడంకాదు. వారి ప్రధాన సమస్య: ఒక నిర్దిష్ట కాలపరిస్థితిలో ఏ పార్టీ లేక కూటమి ప్రజలను తమ వెంట వుంచుకొంటూ వారికి బాగా సేవచేయగలుగుతుందా అన్నదే. ప్రస్తుత మున్న పార్టీనో, నాయకుడో ప్రజలపై పట్టు కోల్పోయి తమకు సేవలు సరిగ్గా చేయలేని స్థితిలో పడితే అట్టివారిని మార్చేయడానికి వారు ఏమాత్రం సంకోచించరు. అలాగే మళ్ళీ ఉపయోగపడతాడు అనుకున్నప్పుడు దించేసిన వాడినే తిరిగి తీసుకురావడానికి వారికి ఏ ఇబ్బందీ వుండదు.

మనదేశంలో వర్గవైరుధ్యాలు, ప్రధానంగా పూర్వదళిజానికి - విశాల జనబాహుళ్యానికి; సామ్రాజ్యవాదానికి-భారత ప్రజలకు మధ్యవున్న వైరుధ్యాలలో, లేదా వీటిలో ఏదో ఒకటి బద్దలయ్యే స్థాయికి చేరిందని, భారత రాజ్యాన్ని, సామ్రాజ్యవాదాన్ని ఇప్పుడున్న ఈపాటి ప్రజాస్వామ్యాన్ని కూడా కూలదోసి, ఫాశిస్టు నియంతృత్వాన్ని ఎంచుకునే పరిస్థితి వచ్చిందని మనం చెప్పగలమా? ఇదేగనక వాస్తవమైతే, ప్రధానంగా విప్లవ కమ్యూనిస్టులు ఈ సవాలును ఎదుర్కొనడానికి తగినట్లుగా తమను తాము రాజకీయంగా, నిర్మాణపరంగా, ఆచరణలో మలుచుకోవలసిన అవసరం వుంటుంది కదా?

ప్రపంచంలో భారతదేశంలాంటి దేశాలలో సామ్రాజ్యవాదులు వివిధ రూపాల ప్రభుత్వాలతో కొనసాగుతున్నారు. పూర్వదళి రాజరిక ప్రభుత్వాలు, మిలిటరీ మరియు ఫాశిస్టు నియంతృత్వ ప్రభుత్వాలు, వివిధ రకాల ప్రజాస్వామిక పాలనతో సహా పరిపాలకులంతా సామ్రాజ్యవాదానికి లొంగి పనిచేస్తున్నవారే. సామ్రాజ్యవాదులు తమకు నమ్మకమైన దళారులకు, తొత్తులకు సంబంధించిన వివిధ సెక్షన్లను మేనేజ్

చేయటానికి, వివిధ పద్ధతులను, మెళుకువలను పెంపొందించారు. అస్థిర పరిస్థితులను, రాజకీయ సంక్షోభాలను అధిగమించటానికి వారు ప్రభుత్వాలను మార్చటంతోపాటు, ప్రజలలో అసంతృప్తిని అణచివేయడానికి ఉక్కు పిడికిలిని ఉపయోగిస్తున్నారు. భారతదేశం విషయంలో జరుగుతున్నది కూడా యిదే.

పాలక వర్గాలు, సామ్రాజ్యవాదులు సమాజంలో టెర్రరిస్టులను మరియు ఫాశిస్టు శక్తులను పెంచిపోషిస్తున్నారు. వాస్తవ సమస్యల నుండి ప్రజలను పక్కదారి పట్టించడానికి, జాతీయ దురహంకారాన్ని రెచ్చగొట్టడానికి, ఒక భయానక వాతావరణాన్ని సృష్టించడానికి, ప్రజలపైన క్రూరనిర్బంధాన్ని ప్రయోగించటానికి, రాజ్యం ఎప్పుడు అవసరమైతే అప్పుడు వీటిని ఒకసాకుగా వినియోగించుకొంటున్నది. కాంగ్రెస్ పాలకులు మతోన్మాదాన్ని, జాతీయ దురహంకారాన్ని ఏవిధంగా అమలు జరిపారో మనం చూశాం. వారు తమిళ, సిక్కు తదితర టెర్రరిస్టు గ్రూపులను పెంచిపోషించి, ఉపయోగించుకొని, తర్వాత తుడిచిపెట్టారు. 1984లో ఇందిరా గాంధీ క్రూరంగా హత్యగావించబడిన తర్వాత ఢిల్లీలో మారణకాండను, విద్వంసాన్ని సృష్టించటానికి కాంగ్రెస్ అల్లరి మూకల వెనకుండి ఎలా సమర్పించిందో మనం చూశాం. సంఘపరివార్కు చెందిన హిందుత్వశక్తులు గుజరాత్లో ఏవిధంగా ముస్లింలకు వ్యతిరేకంగా మారణ హోమానికి పాల్పడ్డాయో; బాబ్రీమసీదును కూల్చివేయటానికి వారి మూకలు ఎలాంటి దాడి, దురాక్రమణ చర్యలకు పాల్పడ్డాయో; ప్రముఖ హేతువాదులపైన, ప్రగతిశీల, ప్రజాస్వామిక వాదులపైన, దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో దళిత, ముస్లిం యువకులపైన దాడులను, హత్యా కాండలను సాగించాయో ప్రపంచమంతటికీ తెలుసు.

ముగింపు:

1. సంఘ పరివార్ భావజాలం, రాజకీయాలు, ఆచరణ అంతా ఫాశిస్టు స్వభావం కలిగినది. వారు దేశంలో మతోన్మాదాన్ని, దురహంకారాన్ని అశాస్త్రీయ, తిరోగామి, అంధ విశ్వాసాలను, చీలికవాద ఆలోచనలను, శక్తులను ప్రోత్సహిస్తున్నారు. సామ్రాజ్యవాదులకు, బడా బూర్జువా, భూస్వామ్యవర్గాల ప్రయోజనాలకు సేవచేయడానికే వారు అంకితమయ్యారు. మన దేశంలో సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, ప్రజాస్వామిక ఉద్యమాల అభివృద్ధిని ఆటంకపరుస్తున్నారు. పక్కదారి పట్టిస్తున్నారు. అందువల్ల మనం ఖచ్చితంగా మార్క్సిజం-లెనినిజం వునాదిగా ఈ భావజాలానికి, రాజకీయాలకు, ఆచరణలకు

వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి, పూర్తిగా ఎండగట్టాలి. మతతత్వ, అశాస్త్రీయ, తిరోగామి, విచ్ఛిన్నకర ఆలోచనలు, ఆచరణలు ఏరూపంలో ప్రతి పాదించబడినా అవి నిర్వహించే పాత్ర ఒక్కటే. అందువల్ల మన వ్యతిరేకత, పోరాటం వారందరికీ వ్యతిరేకంగా విస్తరిస్తుంది.

2. కార్మిక, కర్షక, ఇతర అణచబడిన వర్గాల ప్రజల ఉద్యమాలు బలహీనంగా వున్నప్పుడు నిరంకుశ, ఫాసిస్టుశక్తులు పెరగటానికి, యధేచ్ఛగా వ్యవహరించటానికి అనుకూలమైన భూమిక వీర్చుతుంది. ఒక బలమైన, సంఘటిత కార్మిక, కర్షక, ఇతర వర్గాల ప్రజల ఉద్యమం మాత్రమే ఫాసిస్టుశక్తులకు, భారత పాలకవర్గాల, భారత రాజ్య నిరంకుశ, ఫాసిస్టు దాడులకు వ్యతిరేకంగా ప్రభావవంతంగా పోరాడగలుగు తుంది, నిరోధించగలుగుతుంది. అందువల్ల

మనం ఖచ్చితంగా దోపిడీకి గురవుతున్న, అణచ బడిన ప్రజలను ఐక్యపరచి, సంఘటితపరచి, సామ్రాజ్యవాదానికి, పూర్వదలిజానికి వ్యతిరేకంగా వర్గపోరాటాలలోకి, రాజకీయ పోరాటాలలోకి సమీకరించే ప్రయత్నంపై శ్రద్ధపెట్టి దృష్టిని కేంద్రీకరించాలి. ప్రజలకు నాయకత్వాన్ని అందించడానికిగాను కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు తమ శక్తులను ఐక్యపరచి, ఒక బలమైన పార్టీని నిర్మించాలి.

3. పోరాటాలకు-సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, ప్రజల ప్రజాస్వామిక పోరాటాలు పునాదిగా లేకపోతే లేదా వాటిని భారతదేశంలో నేడున్న అర్థవలస, అర్థభూస్వామ్య సామాజిక వ్యవస్థను రద్దుచేసే పోరాటంతో అనుసంధానించకపోతే, ఫాసిస్టు భావాలకు, శక్తులకు, ఆచరణలకు, ఫాసిస్టు ప్రమాదానికి వ్యతిరేకంగా చేసే పోరాటం

బలహీనంగా, అలంకారప్రాయంగా మాత్రమే వుండిపోతుంది.

ఈరోజున భారత పాలకవర్గాలు తీవ్రమైన కోలుకోలేని సంక్షోభంలో వున్నాయి. ప్రజలపైన మరింత భారాలను మోపి, సామ్రాజ్యవాదుల ముందు మరింత సాగిలపడడంతప్ప మరో మార్గం గూర్చి ఆలోచించగలిగిన స్థితిలో వారు లేరు. మనదేశంలో నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవాన్ని ముందుకు తీసుకువెళ్లే గట్టి పునాదిపై ఆధారపడి, కార్మిక, కర్షక, ఇతర అణచబడిన వర్గాల ప్రజలు మరింత సంఘటితమైన, దృఢమైన పోరాటాలకు తమను తాము సన్నద్ధం చేసుకోవడంతప్ప మరో ప్రత్యామ్నాయం లేదు.

మార్చి 7, 2019

కేంద్రకమిటి
సిపిఐ(ఎం.ఎల్)

(3వ పేజీ తరువాయి)

అంశాలు లేవనెత్తినప్పటికీ, అసందర్భమైన అంశాలుగా వానిని ప్రక్కకు తోసివేస్తున్నారు. మరోవైపున, ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా బ్యాంకు రుణాలను ఎగవేసిన దోపిడీవర్గాల ప్రతినిధులు దేశంలోని చట్టాలను ఉల్లంఘించినప్పటికీ, పార్లమెంటు శక్తిహీనమై వుండిపోయింది. బడాబూర్జువాలే ఈ ఎగవేతదారులనే విషయం ప్రభుత్వ ఉన్నత స్థానాలలోనున్న ప్రతి ఒక్కరికీ తెలుసు. ఇంతేగాక, సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్య పెట్టుబడి చేతుల్లో ఒక పనిముట్టుగా భారత పార్లమెంటు వ్యవహరిస్తోంది. సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్యసంస్థలు ఆదేశించిన విధంగా స్వేచ్ఛ, అధికారాలన్నింటినీ వారికి అధీనంచేసి, వారి ఆదేశాల కనుగుణంగానే దేశంలో చట్టాలను రూపొందిస్తోంది. ఈవిధంగా భారతదేశంలోని చట్టసభలు కాఃతరిమెల నాగిరెడ్డి ఏనాడో పేర్కొన్న విధంగా కేవలం బాతాఖానీ షాపులుగా మిగిలిపోయాయి.

ఈ పరిస్థితిని ఎదుర్కోవడానికి, పాలక వర్గాలకు, వారి విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాటంలో విస్తృత ప్రజారాశులంతా ఐక్యమై, తమకు తాము సంఘటితం కావాలి. దేశ ప్రయోజనాలనన్నీ సామ్రాజ్యవాదులకు అమ్మి వేస్తున్న భారత పాలకవర్గాల ఘోరమైన నేరాన్ని వ్యతిరేకించి, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటాన్ని వారు ముందుకు సాగించాలి. పూర్వదలిజానికి వ్యతిరేకంగా, విప్లవ భూసంస్కరణలకోసం రైతాంగ ప్రజానీకం పోరాటాన్ని కొనసాగించాలి. మౌలిక సమస్యలపై వర్గపోరాటాలలో తమను

తాము సంఘటిత పరచుకునే క్రమంలో జరిగే మతతత్వ దాడులను ప్రజలు ధైర్యంగా తిప్పికోట్టాలి. దేశభక్త, ప్రజాస్వామ్యశక్తులతో వారు మమేకం కావాలి.

కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులైన మనం, అత్యావశ్యకమైన ప్రజల ఈ పోరాటంలో ప్రజలతో వుంటాం. మార్క్సిజం- లెనినిజంపై ఆధారపడిన కార్మికవర్గ పార్టీ నిర్మాణానికి, కమ్యూనిస్టు శ్రేణులమధ్య ఐక్యతను సాధించ టానికి చిత్తశుద్ధితో కట్టుబడి వున్నాం. ప్రస్తుత పార్లమెంట్ ఎన్నికల సందర్భంలో ప్రజలకు మనం ఇలా పిలుపునిస్తున్నాం.

- ❖ బిజెపిని, ఆ పార్టీ మిత్రులను తిరస్కరించండి
- ❖ కాంగ్రెస్ను, ఇతర పాలకవర్గ పార్టీలను ఎండగట్టండి
- ❖ కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులకు, వామపక్ష, ప్రజాతంత్ర శక్తులకు మద్దతివ్వండి, ఓటువేయండి
- ❖ పాలకవర్గాల విధానాలకు వ్యతిరేకంగా కార్మికులు, రైతాంగం, పీడిత ప్రజానీకం సమైక్యంగా పోరాడండి

నిశ్చయ, ప్రధాన కార్యదర్శి
కేంద్రకమిటి,
సిపిఐ(ఎం-ఎల్)

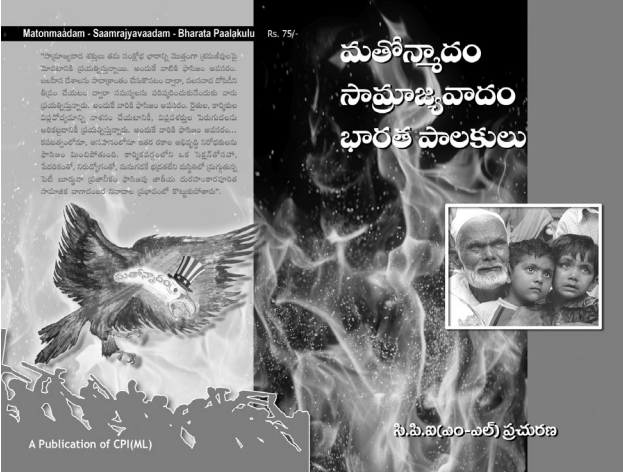
14-2-2019

Matonmaadam - Saamrajyavadam - Bharata Palakulu

Rs. 75/-

మతోన్మాదం - సామ్రాజ్యవాదం - భారత పాలకులు

A Publication of CPI(ML)

సి.సి.ఐ(ఎం-ఎల్) ప్రచురణ

మతోన్మాదం - సామ్రాజ్యవాదం - భారత పాలకులు

(వ్యాస సంకలనం)

కాపీలకు : మైత్రీబుక్ హౌస్

జలీల్ వీధి, కారల్ మార్బ్ రోడ్, విజయవాడ-2

వెల : రు. 30/-

పేజీలు : 80

అంతర్జాతీయ శ్రామిక మహిళా దినం

లెనిన్

1910లో డెన్మార్క్ రాజధాని కోపెన్ హేగెన్ లో క్లారాజెట్జిన్ నాయకత్వాన వివిధ దేశాలకు చెందిన మహిళల సమావేశంలో 'మార్చి 8'ని అంతర్జాతీయ శ్రామిక మహిళల పోరాట దీక్షాదినంగా జరపమని పిలుపునిచ్చారు. 1920, 21లలో కామ్రేడ్ లెనిన్ మార్చి 8 సందర్భముగా ఇచ్చిన సందేశాలలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన సోషలిస్టు విప్లవ విజయం ద్వారా మాత్రమే స్త్రీలు ఎదుర్కొంటున్న పీడన, అసమానతల సంపూర్ణ పరిష్కారముంటుందని చెప్తూ ప్రజాస్వామ్యాన్ని గురించి పెద్దయెత్తున ప్రవచించే బూర్జువా సమాజాలు ఈ దిశగా తమ 'పవిత్ర ఆస్తి' పట్ల వినమ్రభావం కారణంగా ఒక్కడుగు కూడా వేయలేవని స్పష్టంచేశారు. సామ్రాజ్యవాద శృంఖలాల నుండి శ్రామిక స్త్రీ పురుషుల విముక్తి వెల్లువను ఏ శక్తి అపజాలదనే చారిత్రక సత్యాన్ని ఆయన నొక్కి చెప్పారు. - సంపాదకుడు

బోల్షెవిజం, రష్యన్ అక్టోబర్ విప్లవ సారాంశం ఏమిటంటే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ఎవరైతే అందరికంటే ఎక్కువగా పీడితులైనారో సరిగ్గా వాళ్ళనే రాజకీయాలలోకి ఆకర్షించడం. రాజరికంలోనూ, బూర్జువా ప్రజాతంత్ర రిపబ్లిక్ లలోనూ పెట్టుబడిదారులు వాళ్ళను అణగ దొక్కారు. మోసగించారు. దోపిడీ చేశారు. భూమి ఫాక్టరీలు సొంత ఆస్తిగా వున్నంతకాలం, పెట్టుబడిదార్లచేత ప్రజలశ్రమకు జరిగే ఈ పీడనా, మోసమూ, దోపిడీ అనివార్యం.

బోల్షెవిజం సోవియట్ అధికార సారం ఏమిటంటే, బూర్జువా ప్రజాస్వామ్య బూటకాన్నీ నటననూ గుట్టు కడగడమూ, భూమి మీదా, ఫాక్టరీల మీదా సొంత స్వామ్యాన్ని రద్దు చేయడమూ, దోపిడీకి గురయ్యే శ్రామిక జనాల చేతుల్లో రాజ్యాధికారమంతటినీ కేంద్రీకరించడమూ, వీళ్ళు, ఈ జనాలు, రాజకీయాలను అనగా నూతన సమాజాన్ని నిర్మించే వ్యవహారాన్ని, తమ చేతుల్లోకి తీసుకుంటారు. ఇది సులభమైన కర్తవ్యం కాదు: జనాలు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అణచివేతకు, పీడనకు గురైనారు. కానీ వేతన బానిసత్వం నుండి, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ దాస్యం నుండి బయటపడే మార్గం మరొకటిలేదు - వుండజాలదు.

కానీ, రాజకీయాలలోకి స్త్రీలను కూడా ఆకర్షించకుండా జనాలను ఆకర్షించలేము. ఎందుకంటే, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో మానవ జాతిలోని 'ఆడ' అర్థం రెండు విధాల పీడనకు గురవుతున్నది. శ్రామిక మహిళ, రైతు మహిళ పెట్టుబడి పీడనకు గురవుతున్నారు. కానీ అది కాక, బూర్జువా రిపబ్లిక్ లలో కెల్ల ప్రజా స్వామికమైన దానిలో కూడా వాళ్ళు, ప్రప్రథమంగా కొన్ని హక్కులు లేకుండా వున్నారు.

ఎందుకంటే వాళ్ళు "గృహ దాస్యం"లో నిలిచి వున్నారు, "గృహ బానిసలు"గా కొనసాగుతున్నారు. ఎందుకంటే వాళ్ళు వంటగదిలోనూ, కుటుంబ గృహ వ్యవస్థలోనూ మహా మురికిదీ, ఎముకలు విరిచేదీ, మూర్ఖతా పాదకమూ అయిన చాకిరీ క్రింద క్రుంగిపోతున్నారు.

సోవియట్, బోల్షెవిక్ విప్లవం చేస్తున్నట్లు ప్రపంచంలో ఏ పార్టీ గానీ, యే విప్లవంగానీ స్త్రీలెదుర్కొంటున్న పీడన, అసమానతల కూకటి వేళ్ళను ఇంత సమూలంగా పెకిలించివేయాలని కలలో కూడా ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. ఇక్కడ, సోవియట్ రష్యాలో, శాసనరీత్యా స్త్రీ, పురుషుల మధ్య యే అసమానత్వపు జాడ మిగలలేదు. వివాహానికి, కుటుంబానికి సంబంధించిన శాసనాలలోని మరీ అసహ్యమైన, నీచమైన, కాపట్టపూరితమైన అసమానతనూ, పిల్లల విషయంలోని అసమానతనూ సోవియట్ అధికారం నిశ్చేషంగా తొలగించింది.

స్త్రీ విమోచనంలో ఇది మొదటి అడుగు మాత్రమే. కానీ బూర్జువా రిపబ్లిక్ కులలో అత్యంత ప్రజాస్వామికమైనది కూడా, ఈ మొదటి అడుగునా వేయడానికి సాహసించలేదు. కారణం ఏమిటంటే, "పవిత్ర సొంత ఆస్తి" పట్ల వినమ్ర భక్తి భావం.

రెండవదీ, అత్యంత ముఖ్యమైనదీ అయిన అడుగు ఏమిటంటే, భూమిమీదా, ఫాక్టరీల మీదా సొంత స్వామ్యాన్ని రద్దు చేయడం. ఇది, ఇది మాత్రమే స్త్రీ సంపూర్ణ, యధార్థ విమోచనకూ, అల్పిష్టి గృహ నిర్వహణ నుండి భారీ స్థాయి సామాజికీకృత గృహ సేవలకు జరిగే పరివర్తన ద్వారా "గృహ బానిసత్వం" నుండి స్త్రీ విముక్తికి దారి ఏర్పరుస్తుంది,

ఈ పరివర్తన కష్టమైనది; ఎందుకంటే, మహా లోతుగా పాతుకుపోయినదీ, దీర్ఘకాలంగా స్థిరపడినదీ, కరడుగట్టినదీ, మొండిదీ అయిన "వ్యవస్థ"కు (సత్యానికి మరింత దగ్గరగా వుండా లంటే, వెకిలితనమూ, కిరాతకత్వమూ అయినట్టి దానికి) కొత్త రూపు ఇవ్వడం దీనిలో ఇమిడివుంది. కానీ, పరివర్తన ప్రారంభమైంది. రథం కదిలింది, మనం దారి పట్టాము.

కనుక, సాటిలేనదీ, నమ్మకశక్యం కానంత కష్టమైనదీ, కానీ మహత్తరమైనదీ అయిన ఈ కర్తవ్యాన్ని, సార్వత్రికంగా మహత్తరమైనదీ, నిజంగా విముక్తి దాయకమైనదీ అయిన కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించడంలో మొదటిదైన సోవియట్ రష్యాకు ఈ అంతర్జాతీయ శ్రామిక మహిళా దినంనాడు ప్రపంచంలోని సకల దేశాలలోనూ జరిగే శ్రామిక మహిళల అసంఖ్యాక సభలు శుభాకాంక్షలు పంపుతాయి. భీషణమైన, తరచుగా కిరాతకమైన బూర్జువా ప్రతిస్పందన ఎదుట ధైర్యం కోల్పోవద్దని ప్రోత్సాహ వాక్యాలు వస్తాయి. ఒక బూర్జువా దేశం ఎంత "స్వేచ్ఛాయుతంగా", ఎంత "ప్రజాస్వామికంగా" వుంటే, కార్మిక విప్లవానికి వ్యతిరేకంగా ఆ దేశపు పెట్టుబడిదార్ల ముఠా చేసే విలయతాండవం అంత విశృంఖలంగా వుంటుంది. దీనికొక ఉదాహరణ ఉత్తర అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల డెమోక్రటిక్ రిపబ్లిక్. కానీ కార్మిక జన బాహుళ్యం ఇప్పటికే మేల్కొన్నది. అమెరికా, యూరప్ లలోని, వెనుకబడిన ఆసియాలోని నిశ్చేతన, నిద్రాళు జడ జనాలు కూడా సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం కారణంగా అంతిమంగా మేల్కొన్నారు.

ప్రపంచపు ప్రతి మూల నాందీ వాచకం జరిగింది.

మార్చి 8 - అంతర్జాతీయ శ్రామిక మహిళల దీక్షాదినం వర్ధిల్లాలి

సామ్రాజ్యవాద శృంఖలాల నుండి ప్రజల విముక్తి, పెట్టుబడి శృంఖలాల నుండి శ్రామిక స్త్రీ పురుషుల విముక్తి వెల్లువను ఏదీ అపజాలదు. పట్టణాలలోని, గ్రామాలలోని కోటానుకోట్ల శ్రామిక స్త్రీ పురుషులు ఈ ఉద్యమాన్ని ముందుకు తీసుకుపోతున్నారు. అందుకనే, పెట్టుబడి శృంఖలాలనుండి శ్రమ విముక్తి కొరకు జరిగే ఈ ఉద్యమం ప్రపంచమంతటా జయిస్తుంది.

మార్చి 4, 1921

అంతర్జాతీయ శ్రామిక మహిళా దినం సందర్భంగా

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో లాంఛనగత సమానత్వంతో ఆర్థిక అసమానత్వమూ, తత్ఫలస్థాపనగా సామాజిక అసమానత్వమూ కలిసి వుంటాయి. అది పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థయొక్క ప్రధాన లక్షణాలలో ఒకటి. బూర్జువావర్గపు మద్దతుదారులైన ఉదారవాదులు ఉద్దేశ పూర్వకంగా మరుగుపరచేదీ, పెట్టిబూర్జువా ప్రజాతంత్రవాదులకు అర్థంకానిదీ అయిన లక్షణం. అన్నట్లు, ఆర్థిక సమానత్వం కొరకు మనం చేసే కృతనిశ్చయమైన పోరాటంలో పెట్టుబడిదారీ అసమానత్వాన్ని బహిరంగంగా ఒప్పుకోవడమూ, కొన్ని పరిస్థితులలో అసమానత్వానికి సంబంధించిన యీ బహిరంగ ఒప్పు దలను కార్మికవర్గ రాజ్య వ్యవస్థకు (సోవియట్ రాజ్యంగానికి) ప్రాతిపదికగా చేయడమూ కూడా మనకు అవసరమయ్యేటట్లు చేస్తుంది పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ యొక్క యీ లక్షణం.

కానీ లాంఛనగత సమానత్వం (చట్టం యెదుట సమానత్వం, కడుపు నిండిన వాని, ఆకలిగావువాని; అన్ని లేని వాని, అస్తిగలవాని “సమానత్వం”) విషయంలో కూడా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ స్థిరంగా వుండజాలదు. ఈ అస్థిరత్వం యొక్క అత్యంత మిరుమిట్లు గొలిపే వ్యక్తికరణలో ఒకటి స్త్రీ పురుషుల అసమానత్వం. అత్యంత ప్రగతిశీల రిపబ్లికన్, ప్రజాతంత్ర బూర్జువా రాజ్యాలు కూడా సంపూర్ణ సమానత్వం యివ్వలేదు.

రష్యా సోవియట్ రిపబ్లిక్ మినహాయింపు లేకుండా స్త్రీల అసమానతకు సంబంధించిన శాసనాల జాడలన్నింటినీ ఒక దెబ్బతో వూడ్చి పారవేసి, చట్టం యెదుట స్త్రీల సంపూర్ణ సమానత్వం కట్టుదిట్టం చేసింది.

సాంస్కృతిక స్థాయికి అత్యుత్తమమైన గీటురాయి స్త్రీల శాసనగత ప్రతిపత్తి అని అంటారు. ఈ సూక్తిలో ప్రగాఢమైన సత్యపు బీజం వుంది. ఈ దృష్టితో చూస్తే, కార్మికవర్గ నియంతృత్వం మాత్రమే, సోషలిస్టు రాజ్యం మాత్రమే అత్యున్నత సాంస్కృతిక స్థాయిని సాధించగలదు, సాధించింది.

శ్రామిక మహిళల ఉద్యమానికి లభించిన కొత్త, శక్తివంతమైన, సాటిలేని ఊపు మొదటి సోవియట్ రిపబ్లిక్ స్థాపనతో (దృఢీకరణతోనూ) - దీనికి తోడుగా, దీనికి సంబంధించి, కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ తోనూ - అనివార్యంగా ముడిపడివుంది.

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ చేత ప్రత్యక్షంగా గానీ, పరోక్షంగానీ, సంపూర్ణంగానీ, పాక్షికంగా

గానీ పీడనకు గురైనవాళ్ళ ప్రస్తావన వచ్చింది గనుక, సోవియట్ వ్యవస్థ, సోవియట్ వ్యవస్థ మాత్రమే, ప్రజాస్వామ్యాన్ని హామీ చేస్తుందని చెప్పాలి. కార్మికవర్గం యొక్క, బీదరైతుల యొక్క ప్రతిపత్తి దీనిని స్పష్టంగా తెలియజేసింది. స్త్రీల ప్రతిపత్తి దీనిని స్పష్టంగా తెలియజేసింది.

కానీ, సోవియట్ వ్యవస్థ వర్గాలరద్దు కొరకూ, ఆర్థిక, సామాజిక సమానత్వం కొరకూ జరిగే చివరి నిర్ణయాత్మక పోరాటం. ప్రజాస్వామ్యం, పీడిత లింగంతో సహా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థచేత పీడితులైనవాళ్ళకున్న ప్రజాస్వామ్యం కూడా, మనకు చాలదు.

లాంఛనగత సమానత్వం కొరకు మాత్రమే కాక స్త్రీలకు ఆర్థిక, సామాజిక సమానత్వం కొరకు పోరాడడం శ్రామిక మహిళా ఉద్యమం యొక్క ప్రధాన కర్తవ్యం. ప్రధాన విషయం యేమిటంటే, స్త్రీలను సామాజికంగా ఉత్పాదకమైన శ్రమలో పాల్గొనేటట్లు చేయడం “గృహ బానిసత్వం” నుండి వాళ్ళను విముక్తి చేయడం, వంటగది లోనూ, పిల్లల గదిలోనూ, మూర్ఖతాపాదకమైన, అవమానకరమైన నిత్య చాకిరీ నుండి వాళ్ళను విముక్తి చేయడం.

ఈ పోరాటం దీర్ఘమైనదిగా వుంటుంది; సామాజిక సంవిధానాన్ని నీతులనూ మౌలికంగా పునర్నిర్మించడం దీనికి అవసరం. కానీ, కమ్యూనిజం యొక్క సంపూర్ణ విజయంతో యీ పోరాటం ముగుస్తుంది.

మార్చి 4, 1920 ★

(12వ పేజీ తరువాయి)

ప్రధానంగా సమాజంలోని అంతర్గత వైరుధ్యాల పరిణామం మూలంగా సంభవిస్తాయి; ఉత్పత్తి శక్తులకు, ఉత్పత్తి సంబంధాలకు మధ్య వున్న వైరుధ్యం, వర్గాల మధ్య వైరుధ్యం, కొత్తపాతల మధ్య వైరుధ్యం-ఇవే సమాజంయొక్క అంతర్గత వైరుధ్యాలు. ఈ వైరుధ్యాల పరిణామమే సమాజాన్ని ముందుకు నెడుతుంది. పాత సమాజాన్ని త్రోసివేసి నూతన సమాజమేర్పడే విధానాన్ని ప్రారంభిస్తుంది.”

ఈ మార్గాన్ని అనుసరించే శ్రీకాకుళం ఏజన్సీ ప్రాంత గిరిజన వీరులు, తదితర రైతాంగం కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులనాయకత్వాన భూస్వాముల పీడన, రివిజనిస్టుల మోస కృత్యాలకు వ్యతిరేకంగా తిరుగబడి సాయుధ వ్యవసాయక పోరాటాన్ని ప్రారంభించారు. అదేవిధంగా బీహారులోని ముషాహరీ, ఉత్తరప్రదేశ్ లోని లఖింపూర్, ఖేరీ, పశ్చిమబెంగాల్ లోని డెబ్రా, గోపివల్లభపూర్ రైతాంగ ప్రజలు కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల నాయకత్వాన అభివృద్ధి నిరోధకులకు, రివిజనిస్టులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్నారు.

సాయుధ వ్యవసాయక పోరాటాల అభివృద్ధిని చూసి భారత అభివృద్ధినిరోధక పాలకులు బెంబేలు పడిపోతున్నారు. నక్సల్ బరీ నాటి నుండి ఈ పోరాటాలను నిర్దాక్షిణ్యంగా అణచివేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఒక ప్రక్క సాయుధ సంఘర్షణ పేరుతో అత్యంత విలువైన మన కామ్రేడ్స్ తోసహా అసంఖ్యాకులైన రైతులను నేలమట్టం చేశారు. స్త్రీలను మానభంగం చేశారు. అమానుషమైన దారుణకృత్యాలు కొనసాగించారు. తప్పుడు కేసులు పెట్టి వేలాది రైతులను, రాజకీయ కార్యకర్తలను జైళ్ళలోనే చంపివేశారు.

మరొకవైపు ఈ అభివృద్ధి నిరోధక పాలక వర్గం, ప్రజలందరికీ వ్యతిరేకులైన ఈ గుప్పెడు కుట్రదారులు ఈ కుట్రకేసును, అనేక ఇతర కేసులను బనాయించారు.

భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ (మా-ఠె) సభ్యులమైన మేము ఈ అణచివేత చర్యలకు భయపడేదేమీ లేదు. భారత విప్లవానుభవంలో ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినా. ఎన్ని ఒడిదుడుకులు వచ్చినా, మార్క్సిజం-

లెనినిజం-మావో ఆలోచనా విధానానికి కట్టుబడి కార్మికవర్గానికి అత్యంత సన్నిహితులైన రైతాంగ ప్రజలపై ఆధారపడినంత కాలం మేము మున్ముందుకు పురోగమించగలం అని మాకు తెలుసు.

అభివృద్ధి నిరోధకులు మాపైన ఎల్లప్పుడూ దాడిచేస్తారు. యెందుకంటే నిజమైన కమ్యూనిస్టు లంటే వారికి భయం. 125 సంవత్సరాల క్రితం మార్క్స్ ఎంగెల్స్ చేసిన ప్రకటనకు మేము ఎల్లప్పుడూ కట్టుబడి వుంటాము.

“తమ అభిప్రాయాలను, ఆశయాలను దాచుకోవటాన్ని కమ్యూనిస్టులు అసహ్యించు కుంటారు. అమలులోవున్న సాంఘిక పరిస్థితులను బలప్రయోగంతో కాలదొయ్యడం ద్వారా మాత్రమే తమ ఆశయాలు సిద్ధిస్తాయని వారు బహిరంగంగా ప్రకటిస్తారు. కమ్యూనిస్టు విప్లవమంటేనే పాలక వర్గం గడగడలాడిపోతుంది. కార్మికులకు పొయ్యేదేమీలేదు, సంకెళ్ళు తప్ప. వారు ప్రపంచాన్నే జయించవలసివుంది.”

(4-7-1973 జనశక్తి నుండి పునర్ముద్రితం)★

'నేటి చారిత్రక పరిణామంలో విప్లవాన్ని ఏశక్తి అడ్డుకొనలేదు'

కామ్రేడ్ కానూసన్యాల్ కోర్టు ప్రకటన

పార్వతీపురం కుట్ర కేసుగా పేరొందిన కుట్రకేసు విచారణ సందర్భంగా విశాఖపట్నం ప్రత్యేక మేజిస్ట్రేటు కోర్టులో 1973 జూన్ లో కామ్రేడ్ కానూసన్యాల్ చేసిన ప్రకటనయిది. భూస్వామ్య విధానం, దళారీ పెట్టుబడి, సామ్రాజ్యవాదాలు దేశప్రజల పురోగమనానికి అటంకంగా వున్న తీరునూ, విప్లవం ద్వారా వాటిని నాశనం చేసి జనతా ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థ నెలకొల్పవలసిన అవశ్యకతనూ ఈ ప్రకటనలో కా॥ కానూసన్యాల్ వివరించారు. కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులపైనా, ప్రజలపైనా పాలకవర్గాలు సాగిస్తున్న దమనకాండను ఖండించారు. కుట్రచేసిన పాలకవర్గాలు మోసిన కేసు రైతాంగ ఉద్యమాన్ని అపలేదని స్పష్టం చేశారు. కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల అవగాహనను స్వంతం చేసుకుని ప్రతిభావంతంగా సమర్పించారు.

- సంపాదకుడు

ఈ అభివృద్ధి నిరోధక ప్రభుత్వంచేత పాశవికంగా హత్యచేయబడిన అమరవీరులకు మొదట మా జోహార్లు అర్పిస్తున్నాం.

ఈ కుట్రకేసు ఇలా జరుగుతుండగానే, సోవియట్ సోషల్ సామ్రాజ్యవాదుల వత్తాను కలిగిన, అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల నాయకత్వాన వున్న పెట్టుబడిదారీ సమాజం కుళ్ళి కంపుకొట్టి కూరుకుపోయే తీవ్ర సంక్షోభస్థితిని ఎదుర్కొంటోంది. దాలరు విలువ తగ్గింపు, అధికారం కొరకు వాటర్ గేట్ తతంగం, అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదం అత్యంత శక్తివంతమైనదనే పుక్కిటి పురాణాన్ని బ్రద్దలు చేశాయి. సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య అంతరంగిక చైరధ్యాలు తీవ్రతర మవుతున్నాయి. దీని ఫలితంగా పశ్చిమ యూరప్, మధ్య ప్రాచ్యం తదితర ప్రాంతాలలో పరస్పర నిరోధం, పరస్పర కుమ్మక్క జరుగుతున్నాయి. ఇదే కాలంలో సోషలిస్టు దేశాలు, చైనా ప్రజాతంత్ర రిపబ్లిక్ నాయకత్వాన అత్యంత వేగంగా అభివృద్ధిచెందు

తున్నాయి. ప్రపంచమంతటా ప్రజలు జాతీయ విముక్తి పోరాటాలు సల్పుతూ ఘనవిజయాలను సాధిస్తున్నారు. మూడవ ప్రపంచం అనగా ఆసియా, ఆఫ్రికా, లాటిన్ అమెరికా ఖండాలలోని స్వత్రత దేశాలు- స్వంత సంస్థలను స్థాపించుకొని, తమ సార్వభౌమత్వాన్ని, స్వాతంత్ర్యాన్ని సుస్థిరం చేసుకొనడానికి సామ్రాజ్యవాదులతో పోరాడు తున్నాయి. శ్రమజీవుల విముక్తికై, సాంఘిక పీడన వ్యవస్థను రూపుమాపడానికి కమ్యూనిస్టులు పోరాడుతున్నారు. అందుకే మార్క్సిజం వుట్టిన నాటినుండి ప్రపంచంలో వున్న దోపిడీదారులు, అభివృద్ధి నిరోధకులు తమ కసిని తీర్చుకొనడానికి కమ్యూనిస్టులపై కుట్రకేసులు బనాయిస్తూనే వున్నారు.

“రాజకీయ పోరాటాలను కుట్రకేసులుగా పేర్కొనటాన్ని కమ్యూనిస్టులు వ్యతిరేకిస్తూ వచ్చారు. మున్ముందుకూడా సహజంగానే వ్యతిరేకిస్తారు” అని లెనిన్ ప్రవచించినట్లు, 1852లో కమ్యూనిస్టులపై బనాయించిన “కలోన్ విచారణ” నుండి నేటివరకు తమపై చేసిన ఆరోపణలను కమ్యూనిస్టులు తిరస్కరించి కుట్ర నేరాలు అబద్ధమని రుజువుచేశారు. కుట్రఅన్నది మార్క్సిస్టు వ్యతిరేకమైనది. ప్రపంచంలో విప్లవాలు కుట్రల ద్వారా విజయం పొందలేదు.

మేము భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు -లెనినిస్టు) సభ్యులం. సోషలిజం రెండవ దశగా, జనతా ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని పరిపూర్తి చెయ్యకుండా మనదేశ సమస్యలు పరిష్కారం

కాజాలవని భారతదేశ, విదేశ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ అనుభవాల ద్వారా మేము నిర్ణయానికి వచ్చాము. ప్రియతమమైన మన మాతృభూమి పురాతన సంస్కృతి కల్గివున్న దేశాలలో ఒకటి. అపార ఖనిజసంపత్తి, సారవంతమైన భూములు కలిగి కష్టించి పనిచేసే కోట్లాది ప్రజలువున్న దేశమిది. కానీ 200 సంవత్సరాలుగా కొనసాగింపబడిన బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదుల నిర్దాక్షిణ్య దోపిడీ మన దేశాన్ని ప్రపంచంలోని అత్యంత బీదదేశాల్లోను, వెనుకబడిన దేశాల లోను ఒకటిగా చేసింది. కాంగ్రెసు పరిపాలన క్రింద భారతదేశానికి వున్నది నామమాత్రపు స్వాతంత్ర్యం మాత్రమే. వాస్తవానికి ఇది అర్థవలన, అర్థ భూస్వామ్య దేశం. కాంగ్రెసు పరిపాలన - భారత పూర్వదేశ రాకుమారుల, బడా భూస్వాముల, నిరంకుశ, దళారీ పెట్టుబడిదారుల అవసరాలకు పాతనిధ్యం వహిస్తున్నది. ఈ దేశంలో కాంగ్రెసు పాలన భారత ప్రజలను నిర్దాక్షిణ్యంగా అణగ దొక్కుతూ వారి రక్త మాంసాలను పీలుస్తున్నది. అంతర్జాతీయంగా సరికొత్త యజమాని అమెరికన్ సామ్రాజ్య వాదానికి, దీనికి మొదటి తోడు దొంగ సోవియట్ సోషల్ సామ్రాజ్య వాదానికి, యిందుకు జతగా తనపాత ప్రభువు బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదానికి కాంగ్రెసు ప్రభుత్వము నిరంతర సేవలు చేస్తోంది. ఈ విధంగా భారత జాతీయ అవసరాలను భారీ యెత్తున అమ్మి వేస్తున్నది. సామ్రాజ్య వాదం, సోవియట్ సోషల్ సామ్రాజ్యవాదం, పూర్వ

మార్చి 23
కా॥ కానూసన్యాల్
9వ వర్గం

నగ్గల్బరీ రైతాంగ ఉద్యమ నిర్మాత
కామ్రేడ్ కానూసన్యాల్ కు అరుణార్ద్రుణ జోహార్లు

లిజం, నిరంకుశ, దళారీ పెట్టుబడిదారీ విధానం ప్రియతమ భారత ప్రజల, ముఖ్యంగా నిరంతర శ్రమతో బతుకుతున్న కార్మికులు, రైతుల వీపులమీద పెద్ద పర్వతాలవలె పడుతున్నాయి.

25 సంవత్సరాల కాంగ్రెసు పాలనలో భారత ప్రజల కళ్ళముందు కారుచీకట్లు వ్యాపించాయి. నెలకు 20 రూపాయల కంటే తక్కువ ఆదాయం కల్గి ఆకలితో అలమటించే ప్రజలు జనాభాలో నూటికి 41.2 మంది వున్నారు. పట్టణవాసులలో 53 శాతం, గ్రామీణ ప్రాంతాలలో 78 శాతం ప్రజల దినసరి ఆదాయం 93 పైసలు మాత్రమే. వ్యవసాయ కార్మికుల నెలసరి ఆదాయం 9, 8 రూపాయలు మాత్రమే. 'ఆహార స్వయంసమృద్ధి' అనే జొల్లుకబుర్ల మధ్య వ్యావసాయక దేశమైన భారతదేశం, నిత్యం ఆహార కొరతతో బాధపడుతూ, అనేక షరతులతో సామ్రాజ్యవాద దేశాలనుండి ఆహారధాన్యాలు కొనడానికి వేల కోట్ల రూపాయలు చెల్లిస్తోంది. దేశంలో నిరంతర కరువు పరిస్థితులు తాండవమాడుతున్నాయి. నిరుద్యోగం ప్రబలిపోతున్నది. కార్థానాలు మూతపడ్డాయి. వేలాది రైతులు భూముల నుండి వెళ్ళగొట్టబడి ప్రతి సంవత్సరం తిండి తిప్పల కోసం ఇండ్లు వదిలి పోతున్నారు. ప్రభుత్వ పన్నులు ఏటా పెరిగిపోతున్నాయి. ప్రభుత్వ పన్నులు 1950-51లో 394.28 కోట్ల రూపాయల నుండి 1972-73 నాటికి 3893.84 కోట్ల రూపాయలకు పెరిగాయి. 1947-48లో తలసరి కేంద్రపన్ను 5 రూ॥కాగా, 1972-73 నాటికి అది 170 రూ॥లకు పెరిగింది. ప్రస్తుత సంవత్సరంలో ఇది ఇంకా 300 రూ॥లకు పెరిగే విధంగా ప్రకటనలు వినబడుతున్నవి. భూమి సంబంధాలు, తత్సంబంధమైన శాసనాలు యధాతథంగా వున్నాయి. రైతాంగం ఘోరాతి ఘోరంగా దివాళా తీయబడి పట్టణాల్లో బిక్కుగాళ్ళ సంఖ్య పెరిగిపోతూ వుంది. ట్రిలిష్ సామ్రాజ్య వాదుల చేత ప్రవేశపెట్టబడిన వలస విద్యావిధానం నేటికీ కొనసాగింపబడుతూ వుంది. ఫలితంగా విద్యారంగంలో నిరక్షరాస్యత, విపరీతమైన లంచగొండితనం పెరిగిపోతూవుంది. ఒకపక్క తిండిబట్టా లేకుండా జనం అలమటిస్తుంటే మరోపక్క కొద్దిమంది చేతిలో భూమి, సంపద కేంద్రీకృతమైంది. లాభాలు ఆశించే సామ్రాజ్యవాద దోపిడీదొంగలకు మన ప్రియతమ మాతృభూమి అమృత భాండంలా వుంది. 1500 కంపెనీలపై పెత్తనం చెలాయించే 48 పారిశ్రామిక సంస్థలు గత 25 సంవత్సరాల్లో 4000 కోట్ల రూపాయలు, బిర్లాలు 600 కోట్ల రూపాయలకు పైన

సంపాదించారు. 1968-69లో సుమారు 12000 కోట్ల రూపాయల సొమ్ము గుప్తధనంగా (Black Money) చలామణి అవుతున్నట్లు ప్రభుత్వ కమిటీలే కనుగొన్నాయి. కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం భారతదేశంలోని విదేశీ కంపెనీలలో మరికొన్ని పెట్టుబడులు పెట్టడానికి విదేశాలిస్తున్న ప్రోత్సాహమే కాక, యిప్పటికే పరిశ్రమలలో భారీయెత్తున జొరబడిన విదేశీ పెట్టుబడులు కాక, భారతదేశం విదేశాలకు చెల్లించవలసిన రుణం 7620.80 కోట్ల రూపాయలు. ఇందులో అమెరికాకు చెల్లించవలసిన రుణం చాలాపెద్దది. ఈ రుణంపైన భారతదేశం ప్రతి ఏటా 400 కోట్ల రూపాయల వడ్డీ చెల్లిస్తున్నది. అందుచేత భారత విదేశాంగ విధానం సామ్రాజ్య వాదుల దయాదాక్షిణ్యాలకు వదిలివేయబడి మనదేశం ఆగ్నేయాసియా, ఆఫ్రికా దేశాల నుండి వేరుచేయబడింది. పైగా 20 సంవత్సరాల ఇండో - సోవియట్ సంధి భారతదేశాన్ని సోవియట్ సోషల్ సామ్రాజ్యవాద నయావలస సంకెళ్ళలోకి లాక్కుపోయింది. భారత పాలకవర్గం ఒకవైపు దేశ స్వాంతంత్ర్యాన్ని సామ్రాజ్యవాదులకు అమ్మివేస్తూ మరొకవైపు సోవియట్ సోషల్ సామ్రాజ్యవాదుల సహాయ సహకారాలతో యితర దేశాల్లోకి విస్తరణ తత్వాన్ని అమలు జరుప ప్రయత్నిస్తోంది.

పేదరికం, ఆకలి మూలంగా సామూహిక చావులు భారతదేశంలో ప్రతిదినమూ జరిగే సామాన్య సంఘటనలుగా తయారైనవి. నిపుణులైన శాస్త్రజ్ఞులు సైతం ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నారు. ఉద్యోగాలకొరకు ఈ దేశపు ఇంజనీర్లు గుంపులు గుంపులుగా విదేశాలకు తరలిపోతున్నారు. అంతేకాదు, తిండి, పని అడిగితే ఈ అభివృద్ధి నిరోధక ప్రభుత్వం తుపాకి గుండ్లతో ప్రజలకు జవాబు చెబుతున్నది. ప్రభుత్వం దమనకాండ యంత్రాంగాన్ని విస్తృత పరుస్తున్నది. మిలటరీ, పోలీసు బలగాల సమాయత్తతకై పెద్దపెద్ద మొత్తాలు కేటాయింపబడుతున్నాయి.

నేటి అభివృద్ధి నిరోధక కాంగ్రెసు పాలనలో భారత ప్రజలకు తిరుగుబాటు తప్ప గత్యంతరంలేని పరిస్థితి యేర్పడింది. అన్ని రకాల ప్రజలు దేశం మొత్తంలో తిరుగుబాటు చేస్తున్నారు. కొన్ని సందర్భాల్లో పోలీసులతో ఘర్షణ పడుతూ కార్మిక వర్గం దేశమంతటా పోరాటం సాగిస్తోంది. ప్రభుత్వం ఎంతగా భయపడిపోతున్నదంటే అన్ని రాష్ట్రాల్లోనూ సమ్మె వ్యతిరేక చట్టాలను ప్రవేశ పెట్టడానికి సన్నాహాలు జరుగుతున్నాయి. రైల్వే కార్మికుల సమ్మెలో వారి గొంతునులమడానికి భారతదేశ రక్షణ నిబంధనలను కేంద్రప్రభుత్వం అమలు జరిపింది. కరువుకాలకాలకు, భూమి నుండి అక్రమ తొలగింపునకు వ్యతిరేకంగా రైతాంగం దేశమంతటా తిరగబడుతున్నారు.

బలప్రయోగం ద్వారా అనేక రాష్ట్రాల్లో వరి పంటలను వశపరచుకుంటున్నారు. కుళ్ళిపోయిన వలస విద్యా విధానానికి వ్యతిరేకంగా విద్యార్థులు దేశమంతటా ఎదురు తిరుగుతున్నారు. వివిధ రాష్ట్రాల్లో ఆహారానికై దొమ్మిలు జరుగుతున్నాయి. ప్రభుత్వ ఉద్యోగులే దీర్ఘకాలిక సమ్మెలకు తలపడు తున్నారు. 1967లో ఢిల్లీలో ఒకసారి, యిప్పుడు ఉత్తర ప్రదేశ్లోనూ ప్రభుత్వ సాయుధపోలీసులు సైతం తిరగబడుతున్నారు.

భారతదేశ చరిత్రలో సర్వసామాన్యమైపోయిన యీ తిరుగుబాటును ప్రపంచంలో యేశక్తి అడ్డలేదు, వెనక్కి నెట్టివెయ్యలేదు. అభివృద్ధి నిరోధక పాలనకు మెరుగులు దిద్దుతున్న రివిజనిస్టులు ప్రజలను యీ చారిత్రక పంథా నుండి ప్రక్కదారికి మళ్లించడానికి గతంలో ప్రయత్నాలు చేశారు-ఈ నాటికీ ప్రయత్నిస్తూనే వున్నారు. దార్జిలింగ్ జిల్లాలోని నక్సల్బరీ ప్రాంత విప్లవ రైతాంగం, రివిజనిస్టుల బూటకాన్ని ధిక్కరించి పక్కకు పడద్రోసి తిరుగుబాటు జరిపారు. రివిజనిస్టులు, నయా రివిజనిస్టులు పాలకవర్గాలతో కలిసి 'గాంధీయజం', 'పార్లమెంటరీ పంథా' అనే మత్తుమందులను వాడి ప్రజలను నిర్విర్యులుగా చెయ్యడానికి వన్నిన అతినీచపు పన్నాగలను నక్సల్బరీ రైతాంగం సంపూర్ణంగా బట్టబయలు చేసింది. రైతాంగంపై ఆధారపడి, నిర్మాణరీత్యా సాయుధుల్ని చేసి పోరాటానికి ఉద్యుక్తుల్ని చెయ్యాలని ప్రాముఖ్యతను నక్సల్బరీ రైతాంగం అత్యంత శక్తివంతంగా చూపించ గలిగారు. వ్యవసాయక విప్లవం అనగా 55 కోట్ల భారత ప్రజల విముక్తికి రైతాంగ యుద్ధపంథా అత్యంత ఆవశ్యకమైనదని, తప్పనిసరి ఆయినదని కూడా వారు నిరూపించారు. ప్రస్తుత భారత విప్లవం జనతా ప్రజాతంత్ర విప్లవదశలో వున్నది కాబట్టి రైతు సమస్య యిందులో అత్యంత ప్రాముఖ్యతను పొందుతున్నదనీ, కార్మికవర్గానికి విస్తృతమైన, నమ్మకమైన మిత్రులు రైతులేనని నక్సల్బరీ పాఠాలద్వారా భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ (మా-లె) సభ్యులమైన మేము నేర్చుకున్నాము. ప్రస్తుత దశలో భారతదేశ పరిస్థితులకనుగుణ్యమైన మార్క్సిజం-లెనినిజం మావో ఆలోచనా విధానపు నిర్దిష్ట విశదీకరణ యిదే. అన్ని సాంఘిక విప్లవాలకూ శాస్త్రీయమైన మార్క్సిజం-లెనినిజం, మావో ఆలోచనా విధానం నుంచే మేము సిద్ధాంత మార్గదర్శకత్వాన్ని గ్రహిస్తున్నాం. విశ్వజనీన సత్యమైన ఈ పంథాను ఏ పెద్ద కుట్రగానీ, వ్యక్తిగత భయానక కాండగానీ లేక రహస్య ఖతం కార్యక్రమంగానీ ఆక్రమించలేవు. ఎందుకంటే మావోసేటుంగ్ చెప్పినట్లు "సాంఘిక మార్పులు (తరువాయి 10వ పేజీలో)

వారిప్పుడు వెనిజులాను వేటాడడానికి వస్తున్నారు

ఈ ఏడాది జనవరి చివరి వారంలో, దక్షిణ అమెరికా దేశమైన వెనిజులాలో అనూహ్యమైన పరిణామాలు చోటుచేసుకున్నాయి. పార్లమెంటు నాయకుడిగా తాత్కాలికంగా తొలగించబడిన జువాన్ గుయిడో తనకు తానే దేశాధ్యక్షుడిగా ప్రకటించుకున్నాడు. ఊహించిన విధంగానే, వెనువెంటనే అతనిని 'మధ్యంతర' అధ్యక్షునిగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం గుర్తించింది. ఇదేవిధంగా ట్రంప్ తీసుకున్న ఈ నిర్ణయానికి యూరోపియన్ యూనియన్ కు చెందిన 19 సభ్య దేశాలు, ఇతర అమెరికా మిత్రదేశాలు వెనువెంటనే సమర్థనగా నిలిచాయి. తనంతానే దేశాధ్యక్షునిగా ప్రకటించుకున్న గుయిడో పైనకానీ లేదా అతని మద్దతుదారులపైనకానీ చట్టబద్ధంగా ఎన్నికైన వెనిజులా దేశాధ్యక్షుడు నికొలాస్ మదురో ఏవిధమైన హింసాత్మక చర్యలకు పాల్పడరాదని ట్రంప్ హెచ్చరించాడు. ఎన్నికైన దేశాధ్యక్షుడు మదురోకు మద్దతుగా దేశవ్యాప్తంగా ప్రజలు వీధుల్లోకి వచ్చి భారీ ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. గుయిడో స్వీయ ప్రకటన తర్వాత అతనికి మద్దతుగా కొద్దిమందితో కొన్ని ప్రదర్శనలు జరిగాయి.

వెనిజులా ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలోని పిడివిఎస్ఎ చమురు కంపెనీపై అమెరికా ఆంక్షలు విధించటంతో పాటు, అమెరికాలోని ఆ కంపెనీకి చెందిన 700 కోట్ల డాలర్ల ఆస్తులను జప్తు చేసింది. దీనితో పాటుగా, అమెరికా సూచనల మేరకు 120 కోట్ల డాలర్ల విలువైన వెనిజులాకు చెందిన బంగారాన్ని 'బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇంగ్లాండ్' స్థంబింపజేసింది. వెనిజులా నుండి పెట్రోలు దిగుమతి చేసుకోరాదని ఇతర దేశాలను కూడా అమెరికా బెదిరించింది. వెనిజులా ఆర్థికవ్యవస్థను ఊపిరి సలపకుండా చేసి లొంగ దీసుకోవటమే అమెరికా లక్ష్యమనేది స్పష్టం.

ఇప్పటివరకు, ఈ తిరుగుబాటు ప్రయత్నానికి వెనిజులా సైనిక బలగాల నుండి ఏవిధమైన సహకారమూ లభించలేదు; వెనిజులా సైన్యమంతా మదురో వెనక దృఢంగా నిలిచి వుంది.

ఐక్యరాజ్యసమితి భద్రతామండలిలోని 39 మంది సభ్యులలోని 19 మంది సభ్యులు వెనిజులా విదేశీ జోక్యాన్ని తిరస్కరించారు. మదురోనే వెనిజులా యొక్క రాజ్యాంగబద్ధ అధ్యక్షుడు అని ఐక్యరాజ్యసమితి సాధారణ మండలి వునరుద్ధా రించింది. రష్యా, చైనా, టర్కీ, ఇరాన్ వంటి దేశాలు, వెనిజులా మిత్రదేశాలైన క్యూబా బొలీవియా

వంటి దేశాలు అమెరికా తీసుకున్న చర్యలను ఖండించి, దాని జోక్యాన్ని వ్యతిరేకించాయి.

15 ఆఫ్రికా దేశాలతో కూడిన 'దక్షిణ ఆఫ్రికా అభివృద్ధి సంఘం' (ఎస్ఎడిసి) ఒక ప్రకటన చేస్తూ అమెరికా మద్దతుతో వెనిజులాకు వ్యతిరేకంగా కొనసాగుతున్న తిరుగుబాటు చర్యలు అంతర్జాతీయ న్యాయసూత్రాల ఉల్లంఘనేనని పేర్కొంది. అమెరికా మద్దతుతో సాగుతున్న తిరుగుబాటు లేదా సైనిక జోక్యం వంటివాటిని ప్రకృతబెట్టి, శాంతిని వునరుద్ధరించటానికి ప్రభుత్వానికి విషక్షానికి మధ్య చర్యలను వునఃప్రారంభించాలని మదురో పదే పదే ప్రకటనలు చేసి వున్నాడు.

మరోవైపున అమెరికా అధ్యక్షుడు డొనాల్డ్ ట్రంప్, ఎన్నికైన వెనిజులా దేశాధ్యక్షుడు మదురోను హెచ్చరిస్తూ అనేక ప్రకటనలు చేశాడు. సైనిక జోక్యాన్ని కూడా తాను కొట్టిపారేయటంలేదన్నాడు. మదురో ప్రభుత్వంతో చర్యలు జరిపే కాలం గతించిపోయిందని, వెనిజులాకు చెందిన క్రూర యుద్ధ నేరస్థుడైన ఇలియట్ అబ్రామ్స్ తో గొంతు కలుపుతూ, అంతకంటే దృఢంగా అమెరికా దేశ ప్రత్యేక రాయబారి పేర్కొన్నాడు.

మొత్తంగా ఈ సంక్షోభమంతా అంతర్గత యుద్ధానికి దోహదీసే తీవ్ర ఆర్థిక, రాజకీయ సంక్షోభానికి వేదికను ఏర్పాటు చేస్తున్నది. దిగ్బంధం, ఆంక్షలనేవీ దీర్ఘకాలంగా కొనసాగుతూ వెనిజులా చమురు ఎగుమతి ఆర్థిక వ్యవస్థను వాస్తవానికి సర్వనాశనం చేశాయి. చట్ట వ్యాపారులు, ఆహార సూపర్ మార్కెట్లు యజమానులు ఆహార కొరతను సృష్టించి, ధరలు పెంచి ఈ సంక్షోభాన్ని మరింత తీవ్రం చేస్తున్నారు. ఆహార కొరతను సాకుగా చేసుకొని, వెనిజులా ప్రజలకు 'మానవత్వంతో సాయం' అందిస్తామంటూ అమెరికా ప్రచారం చేసుకుంటున్నది. టన్నుల కొద్దీ అమెరికా 'సహాయం' వెనిజులా సరిహద్దుల్లోని కొలంబియాలో పోగుపడుతోంది. ఈ సరఫరాలు దేశంలోకి ప్రవేశింపనీయకుండా నిరోధించటానికి మదురో చేసే ప్రయత్నాలను ధిక్కరించేందుకే స్వయం ప్రకటిత అధ్యక్షుడు గుయిడో కంకణం కట్టుకున్నాడు. వెనిజులా కష్టాలకు అమెరికా ఆంక్షలు కారణమని మదురో ఆరోపిస్తున్నాడు. అమెరికా అందజేసే ఆహార సహాయం గురించి మాట్లాడుతూ, దీనిలో కనబడని ప్రమాదం పొంచి వుందన్నాడు. కుళ్ళిన, కలుషిత ఆహారాన్ని

పంపిస్తూ వారు బడాయి ప్రదర్శన చేస్తున్నారన్నాడు. 3 వేల కోట్ల డాలర్ల దేశ సంపదను దొంగిలించినవారు, నాలుగు ట్రక్కుల కుళ్ళిన ఆహారాన్ని అందిస్తామంటున్నారని ఆయన పేర్కొన్నాడు. వారు నిజంగా వెనిజులాకు సహకరించాలనుకుంటే దిగ్బంధాన్ని ముందు ఎత్తివేయాలని, స్థంభింపజేసిన తమ బ్యాంకు ఖాతాలను విడుదల చేయాలని ఆయన పేర్కొన్నాడు.

వాస్తవానికి మానవత్వపు సహాయంగా పిలవబడేది మదురోకు, అతని ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా రాజకీయ సాధనంగా ఉపయోగించటానికేననేది స్పష్టం.

వెనిజులా దేశంలో ఇప్పటికీ తవ్వకుండా వుండిపోయిన అపార చమురు నిక్షేపాలున్న కారణంగా అమెరికా ప్రభుత్వం ఇప్పటికే వెనిజులాలో తమ అనుకూల రాజకీయ పరిణామాల కోసం భారీగా ఖర్చు చేసిందని ట్రంపు యొక్క అనుచరగణంలోని ఉన్నతాధికారి, నేషనల్ సెక్యూరిటీ సలహాదారు అయిన జాన్ బోల్టన్ బహిరంగంగా అంగీకరించాడు. సహజ వాయువు, బంగారం, ఇతర సహజవనరులతో పాటుగా చమురు నిక్షేపాలను అత్యధికంగా కలిగి వున్నదిగా నిరూపితమైన దేశం వెనిజులా. వెనిజులా రాజకీయ సంక్షోభంలో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి అధిక పాటూ కలిగి వుండటానికి ఇదే వాస్తవిక కారణం. అయితే మానవత్వపు సహాయం, ప్రజాస్వామ్య వునరుద్ధరణ, మదురో నిరంకుశపాలన, మానవహక్కుల హరణం, ఆహారదాడులకు అంతం, వలసల సంక్షోభానికి ముగింపు వంటివన్నీ వెనిజులా అంతర్గత విషయాల్లో జోక్యం చేసుకునేందుకు అమెరికా చెబుతున్న కొన్ని సాకులు మాత్రమే.

'పైవట్ లాటిన్ అమెరికా' విధానంలో భాగంగా వెనిజులాలో ప్రభుత్వాన్ని మార్చాలనే తన ప్రయత్నాలను అమెరికా తీవ్రం చేస్తోంది. ఈ విధానం యొక్క లక్ష్యమేమంటే దక్షిణ అమెరికా దేశాలపై రష్యా, చైనా ప్రభావాన్ని సంపూర్ణంగా తొలగించటం, యావత్ దక్షిణ అమెరికా ఖండంలోని దేశాలన్నింటినీ కారుచౌకగా శ్రామికులను ఉత్పత్తిచేసే కేంద్రాలుగా మలచటంతో పాటు విలువైన వనరులు కలిగిన ఈ దేశాలన్నింటినీ అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి దాసోహం చేసుకోవటమేననేది స్పష్టం.

ఈ వెలుగులో, స్వయం ప్రకటిత అధ్యక్షుడు, అమెరికా తొత్తు అయిన గుయిడో ఆర్థిక కార్యక్రమాన్ని మనం చూడవచ్చు. (అతను అధికారికంగా ఇప్పటికీ వెనిజులా అధ్యక్షుడు కాదు) గుయిడో ఇప్పటికే విద్యుత్తు, ఉక్కు, టెలికమ్యూనికేషన్స్, సిమెంట్ వంటి జాతీయం చేయబడిన కంపెనీలన్నింటినీ ప్రైవేటీకరిస్తామని, ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకున్న భూమి సంపదలన్నింటినీ ప్రైవేటీకరిస్తామని, బహుళజాతి కంపెనీలకు అత్యంత అనుకూల పద్ధతుల్లో చమురు పరిశ్రమరంగాన్ని వారికోసం బార్లా తెరిచి వుంచుతామని తన కార్యక్రమంలో ప్రకటించాడు. ప్రభుత్వరంగంలో పనిచేసే కార్మికులను గంప గుత్తగా తొలగించటం, విద్యా, వైద్యరంగాలను ప్రైవేటీకరించటం కూడా గుయిడో విధానంలో భాగమే. సామాజిక, ఆర్థిక క్షేత్రాలలో బహుశా ఇవన్నీ బహిరంగ ప్రతీకారచర్యలు కావచ్చు. వెనిజులా సమాజంలో చెప్పుకోదగిన సంఖ్యలోని బహుళజాతి కంపెనీల, విశాల భూఖండాల యజమానుల, ఆయిల్ కంపెనీల అధిపతులు మరియు అమెరికా అనుకూల కులీనవర్గాలు, ప్రధానంగా శ్వేతజాత్యహంకార విభాగాల మద్దతు గుయిడోకుంది.

వెనిజులా దేశంలో అమెరికా జోక్యం చేసుకోవటం, అంతర్జాతీయ న్యాయసూత్రాలను బరితెగించి ఉల్లంఘించినదానికి మరో స్పష్టమైన ఉదాహరణ. ఒక సార్వభౌమాధికార దేశపు అంతరంగిక వ్యవహారాలలో ఈ రకపు చొరబాటు ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ అంగీకరింపరానిది. 1998 నుండి వెనిజులా దిశగా తన దీర్ఘకాలిక దురాక్రమణ వ్యూహంలో భాగమైన ప్రస్తుత పరిణామాలు ఖచ్చితంగా చాలా తీవ్రమైనవి. 1998లో వెనిజులా అధ్యక్షునిగా హ్యూగో ఛావెజ్ ఎన్నికైనప్పటినుండి ఆ దేశంలో ప్రజాస్వామికంగా ఎన్నికైన ప్రభుత్వాన్ని కులదోయటానికి అమెరికా ప్రయత్నాలు సాగిస్తోంది.

ప్రజాస్వామ్యాన్ని పరిరక్షించటం కోసమే తమ ఈ చర్యలని నాటి నుండి నేటివరకు అమెరికా అధ్యక్షులుగానున్నవారంతా ప్రకటించుకుంటూ వున్నప్పటికీ, ఆ దేశంలో వారి జోక్యం సాధారణంగా సైనిక నియంతృత్వపాలనకు, పెద్ద సంఖ్యలో ప్రజల ప్రాణనష్టానికి, గందరగోళానికి, అరాచకానికి మరియు అమెరికా సామ్రాజ్యవాద ప్రయోజనాలకు ఆ దేశ ఆర్థికవ్యవస్థను లోబరచటానికే దారితీస్తున్నది. కనుక ప్రజాస్వామ్యం గురించి చెప్పేవన్నీ శుద్ధ అబద్ధాలే. ఈ దేశాల

ఆర్థికవ్యవస్థలలోని కీలకమైన సహజవనరులపై అదుపు ద్వారా అమెరికా అంతులేని దోపిడీ చేసుకోవటానికి, లాభాలను పొందటానికి ప్రయత్నిస్తోంది. కనుక, ఏవైతే దేశాలు అమెరికాకు దాసోహం కావటానికి ఇష్టపడకుండా తమ సార్వభౌమాధికారాన్ని కాపాడుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తాయో, ఆ దేశాలన్నిటినీ అమెరికా వేటాడుతుంది.

21 శతాబ్ది ప్రారంభం నుండి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ప్రపంచ దేశాలపై ఏకైక ఆధిపత్య దేశంగా అవిర్భవించింది. సమకాలీన ప్రస్తుత ప్రపంచ రాజకీయాలలో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ఇరాక్, ఇరాన్, లిబియా, సిరియా, యెమెన్, ఉత్తరకొరియా, క్యూబా, వెనిజులా వంటి దేశాలను దుష్టదేశాలుగా ముద్రలు వేసింది. ఈ దేశాలన్నీ చమురు సమృద్ధంగా వున్న దేశాలు. అలాగే అమెరికా ఆదేశాలకు లోబడటానికి సిద్ధంగాలేవు. అమెరికా ఆర్థికవ్యవస్థ దిగజారుతూ వుండటం, అంతర్జాతీయ మారకంగా 1970ల నుండి కొనసాగుతూ వస్తున్న డాలర్, తన ప్రాభవాన్ని కోల్పోతూ వుండటం వంటివి ఈ సందర్భంలో పేర్కొనాలి. అమెరికా ఆర్థికవ్యవస్థ రక్షణకోసం నాటి అమెరికా అధ్యక్షుడు నిక్సన్ 1973 సం॥లో సౌదీ అరేబియా పాలకులతో ఒక ఒప్పందం చేసుకున్నాడు. ఇది పెట్రో-డాలర్ ఒప్పందంగా ప్రాచుర్యం పొందింది. దీని ప్రకారం సౌదీ అరేబియా ప్రపంచంలోని దేశాలకు డాలర్ ద్రవ్య మారకంతోనే పెట్రోలు ఎగుమతి చేయాలి. దీనికి బదులుగా అమెరికా సౌదీ అరేబియా రాజుకు ఆయుధాలను పంపటమేగాక, వారికి భద్రతను కల్పిస్తుంది. తదనంతర కాలంలో అనేక చమురు ఎగుమతి దేశాలు అమెరికా సామ్రాజ్య వాదుల వత్తిడి కారణంగా ఈ ఒప్పందంలో భాగమై, అమెరికా దుష్ట క్రీడా వ్యూహంలో పావులుగా మారాయి. ఏ దేశమైనా ఈ ఒప్పందాన్ని అమలుచేయకుండా వుండేందుకు ప్రయత్నిస్తే, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల ఆగ్రహానికి గురికావలసి వస్తోంది. అది ఒకసారి ఇరాక్, మరోసారి లిబియా, యెమెన్, సిరియా కావచ్చు. ప్రస్తుతం అది వెనిజులా, ఇరాన్ దేశాలు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం తన ఆర్థిక ఆధిపత్యాన్ని కాపాడు కునేందుకు, తన మాటను ధిక్కరించిన దేశాలపై అనేకసార్లు సైనిక ఆధిపత్యాన్ని ప్రయోగించింది. గత 20 సం॥ల కాలంలో ప్రపంచ ప్రజానీకం ఈ తరహా అనేక దురాక్రమణ యుద్ధాలను చూశారు.

ఛావెజ్ అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత, అప్పటివరకు బహుళజాతి కార్పొరేషన్ల అధీనంలో నున్న చమురు క్షేత్రాలన్నింటినీ ప్రభుత్వం జాతీయం చేసింది; విద్య, వైద్యం, అందరికీ ఆహారం కార్యక్రమాలను సబ్సిడీపై అందించేందుకు పెట్రోలు ఎగుమతులను వినియోగించింది. ఈనాడు వెనిజులా ప్రభుత్వ యాజమాన్యంలోని చమురు కంపెనీ పిడివిఎస్ఎ, విద్యుత్తు కంపెనీలోని ఏదేని జాయింట్ వెంచర్స్ అదుపు చేయగలిగిన వాటాలను కలిగివుంది. వెనిజులా క్రమంగా రష్యా, చైనాలతో తన ఆర్థిక, సైనిక, ద్వైపాక్షిక ఒప్పందాలను బలోపేతం చేసుకుంది. అమెరికా ప్రయోజనాలను ఖాతరు చేయలేదు. గత 20 సం॥ల కాలంగా వెనిజులాలో చట్టబద్ధంగా ఎన్నికైన ఛావెజ్ ను మొదట, ప్రస్తుతం మదురో ప్రభుత్వాలను కులదోయటానికి అమెరికా ప్రయత్నిస్తోంది. తన వెనుకనే ఇతర ఆర్థిక, సైనిక శక్తుల ఉనికి పెరగటాన్ని అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం సహించలేకపోతోంది.

2002 సం॥లో జార్జి డబ్ల్యు బుష్ నాటి వెనిజులా అధ్యక్షుడు ఛావెజ్ ను కులదోయటానికి తిరుగుబాటును ప్రేరేపించాడు. వెనిజులా సమాజంలోని అంతులేని కార్మిక ప్రజారాశుల, దేశ ప్రజానీకపు మద్దతు కారణంగా ఛావెజ్ ను కులద్రోసే ప్రయత్నం ఘోరంగా విఫలమైంది.

ఒబామా పాలనా కాలంలో వెనిజులాలోని కీలక పరిశ్రమలపై ఆర్థిక ఆంక్షలను బిగింపు చేశారు. ప్రస్తుత సామాజిక సంక్షోభం, అశాంతికి ఈ ఆంక్షల విధింపు కారణంగా వుంది. ఈ ఆర్థిక, ద్రవ్యపరమైన దిగ్బంధనాలన్నీ సైనిక జోక్యానికి ముందస్తు చర్యలు మాత్రమే. 'లాటిన్ అమెరికా జియో పొలిటికల్ స్ట్రాటజీ సెంటర్' (సిఇఎల్ఎజి) ప్రకారం, అమెరికా ప్రధానంగా చేపడుతున్న ఆర్థిక దిగ్బంధనం, బాయ్కాట్ల వంటి విధానాలను అమెరికా, దాని మిత్రకూటమి దేశాలు వెనిజులాపై విధించి అమలుచేసిన ఫలితంగా 2013, 2017 సం॥ల మధ్య కాలంలో సంవత్సరానికి 2200 కోట్ల డాలర్లను వెనిజులా నష్టపోయింది. పెట్రోలు ఎగుమతుల ద్వారా లభించే ఆదాయంతో తనకు అవసరమైన వస్తువులను ప్రధానంగా దిగుమతి చేసుకోవటంపై వెనిజులా అధికంగా ఆధారపడి వున్న కారణంగా, ఈ దిగ్బంధాలు, ఆంక్షలు, బహిష్కరణలు ఆ దేశ ఆర్థికవ్యవస్థపై ఘోరమైన ప్రభావాన్ని చూపాయి. ఈనాటి వలసల సంక్షోభంతోసహా ఆర్థిక, సామాజిక సంక్షోభం, వంటి వాటన్నిటికీ

ఈ పరిస్థితులే కారణం. ఇదిలా వుండగా, ప్రపంచ చమురు ధరలు నిలకడగా తగ్గుతూ వస్తూండటం కూడా వెనిజులా ఆర్థికవ్యవస్థపై దుష్ప్రభావాన్ని కలిగించింది.

మరోవైపున, వెనిజులా దేశీయ ఆర్థిక వ్యవస్థలో అధికభాగమైన మౌలిక ఆహారగాలును వ్యవస్థ (స్థానిక ఉత్పత్తి నుండి సూపర్ మార్కెట్ స్టోర్లకు ఇతరదేశాల నుండి దిగుమతి చేసుకునే వరకు) ఎంప్రిసాస్ పోలార్ అనే పెప్సీ అనుబంధ సంస్థ అయిన బహుళజాతి కార్పొరేషన్లపై ఆధారపడి వుంది. వండుకోవటానికి సిద్ధంచేసిన మొక్కజొన్న పిండిని 50 నుండి 60 శాతం ఈ కార్పొరేషన్లే అదుపుచేస్తాయి. దీనితోపాటుగా చెప్పుకోదగిన స్థాయిలో దేశంలోని ఆహారవ్యవస్థను పాతకాలపు తోటల వ్యవస్థకు చెందిన శ్వేతజాతి వారు అదుపు చేస్తుండటం కూడా ప్రస్తుతం ఆహార వస్తువుల ధరల పెరుగుదలకు, ఆహార సంక్షోభానికి కారణాలుగా వున్నాయి.

ఈ మొత్తాన్ని పరిగణలోకి తీసుకుంటే, వెనిజులాలో అంతర్యుద్ధానికి గడువు తీరిపోయిందని భావించవచ్చు. గత డిసెంబరులో మదురో మాస్కో పర్యటన సందర్భంగా వెనిజులా, రష్యా దేశాలు వందల కోట్ల డాలర్ల వ్యాపార ఒప్పందాలను చేసుకోవటంతో అమెరికా తాజాగా ఈ చర్యలకు పూనుకుంది. చమురు వెలికితీత, గనుల తవ్వకం, ఆయుధాల అమ్మకాల వంటి లాభదాయక ఒప్పందాలను వెనిజులాతో రష్యా కలిగివుంది. రెండు దేశాల మధ్య వ్యూహాత్మక కూటమిలో భాగంగా రష్యాకు చెందిన 'టోపోలెవ్ టివి-160' అనే రెండు అణ్వస్త్ర బాంబర్లు రష్యాతో వ్యాపార ఒప్పందం జరిగిన వెంటనే వెనిజులా చేరుకోవటంతో మదురో ప్రభుత్వాన్ని కులదోయాలని అమెరికా ఆకస్మిక నిర్ణయానికి వచ్చింది.

రష్యా, చైనాలు రెండూ మదురో ప్రభుత్వానికి తమ మద్దతును తెలిపాయి. అయితే వారి మద్దతు వారి ఆర్థిక, రాజకీయ ప్రయోజనాలకు భంగం కలుగుతుందన్న దాని నుండి మాత్రమే కాదు. వెనిజులా ఆర్థికవ్యవస్థలో 2000 కోట్ల డాలర్ల పెట్టుబడులను చైనా కార్పొరేషన్లు పెట్టడంతోపాటుగా గత కొద్ది సం||లుగా చైనా 5000 కోట్ల డాలర్లను, రష్యా 1700 కోట్ల డాలర్లను రుణాలుగా అందజేసి వున్నాయి. ఇంతేగాక, అమెరికా సామ్రాజ్యవాద పక్కలోనే తమ అనుంగు దేశంతో బంధాన్ని బలోపేతం చేసుకోవటానికి ఇరుదేశాలూ ఆసక్తిగా వున్నాయి.

ఈ మధ్య కాలంలో రష్యా, ప్రస్తుత సంక్షోభానికి ఒక శాంతియుత పరిష్కారాన్ని ఐక్యరాజ్యసమితి భద్రతామండలిలో ప్రతిపాదించటమేగాక, విదేశీ శక్తులు లేదా దేశాలు వెనిజులాను బెదిరిస్తూ చేసే హెచ్చరికలకు అడ్డుకట్ట వేయాలని డిమాండ్ చేసింది కూడా. వెనిజులా దేశంలోని ప్రభుత్వానికి, విప్లవానికి నడుమ మెక్సికో, ఉరుగ్వే, బొలివియా మరియు 'కరేబియన్ రాజ్యాల సమూహం' ద్వారా చర్చల యంత్రాంగాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్ళే శాంతి క్రమం సాగుతోంది.

దేశీయంగానూ, అంతర్జాతీయంగానూ వెనిజులా ఎదుర్కొంటున్న పరిస్థితి వేగంగా క్షీణిస్తోంది. సామ్రాజ్యవాద దేశాల మధ్య వైరుధ్యం, పోటీ రోజురోజుకీ పదునెక్కుతున్నాయి. ఇలాంటి సున్నితమైన పరిస్థితులలో వెనిజులా ప్రభుత్వం అనుసరించటానికి చాలా కొద్ది అవకాశం మాత్రమే మిగిలింది. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ముందు సాగిలబడి, వారి ఆదేశాలను శిరసావహిస్తూ, తమ దేశాన్ని దోపిడీ చేసుకొని, కొల్లగొట్టుకెళ్ళటానికి అంగీకారం తెల్పడం ఒక మార్గం, కాగా మరో మార్గం - అమెరికా ఆధిపత్యానికి వ్యతిరేకంగా కార్మికులను, రైతాంగాన్ని సమాజంలోని ప్రజాస్వామ్య, ప్రగతిశీలురందరినీ సమీకరించి దృఢంగా నిలవటం.

గతంలో అనేక పర్యాయాలు అమెరికా సామ్రాజ్యవాద సవాళ్ళను ధీటుగా ఎదుర్కొని, దేశాన్ని రక్షించిన విప్లవకర కార్మిక ప్రజానీకం, రైతాంగంపై ఆధారపడటమే ప్రస్తుత తిరుగుబాటును ఓడించటానికి వెనిజులాకున్న ఒకే ఒక్క మార్గం.

వెనిజులా ప్రజానీకం ముందు మరేవిధమైన రాజీమార్గమూ లేదు. వెనిజులా భవిష్యత్తో ఆటలాడేవిధంగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి కొన్ని రాయితీలివ్వటం లేదా రష్యా వంటి ఇతర సామ్రాజ్యవాద దేశాలకు లోబడటమనే - రెండు మార్గాలూ వెనిజులా ప్రజలకు అవమానకరమైనవీ, వారిని సామ్రాజ్యవాదులకు లోబరిచేవే. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదమైనా, రష్యా సామ్రాజ్యవాదమైనా దోపిడీ చేసుకోవటం, కొల్లగొట్టటం, ఆధిపత్యం చెలాయించటం, యుద్ధాలు సాగించటం వారి నైజం.

బాహ్య శక్తుల ప్రమేయం లేకుండా తమ భవిష్యత్వాన్ని నిర్ణయించుకునే హక్కు వెనిజులా ప్రజలకుంది. సామ్రాజ్యవాద బంధనాల నుండి విడిపడి, తమ అభివృద్ధితో ముందుకు సాగే హక్కు వెనిజులా ప్రజలకుంది. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటాన్ని ధీరోదాత్తంగా నిర్వహించిన వీరోచిత చరిత్ర వెనిజులా ప్రజలకుంది. వెనిజులాలో నెలకొన్న ప్రస్తుత గందరగోళ పరిస్థితుల్లో ప్రపంచ వ్యాపితంగా సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, శాంతికాముక ప్రజానీకమంతా వారికి మద్దతుగా వున్నారు.★

జనశక్తి యాజమాన్య వివరాలు

(ఫారం 4 రూల్ 8 ప్రకారం)

1. ప్రచురణ స్థలం : విజయవాడ, 520 010
2. ప్రచురణ కాలం : పక్షానికొకసారి (పక్ష పత్రిక)
3. ముద్రాపకుని పేరు : పి.జస్వంతరావు
జాతీయత, చిరునామా : భారతీయుడు
32-13-26/1, బోయపాటి మాధవరావు రోడ్, మొగల్రాజపురం, విజయవాడ-520 010
4. ప్రచురణ కర్త పేరు, జాతీయత, చిరునామా : పై విధంగానే
5. సంపాదకుని పేరు : పి.జస్వంతరావు
6. భాగస్వాములు : -

పైన పేర్కొన్న విషయములన్నియు యదార్థములు

20.3.2019

సం|| పి.జస్వంతరావు

మధ్యంతర బడ్జెట్-2019 మోసాపూరితమూ, అవాగ్గివిక అంచనాలు

కేంద్ర ఆర్థికశాఖామంత్రి మధ్యంతర బడ్జెట్ అని చెప్తునే పూర్తిస్థాయి బడ్జెట్ను ప్రవేశపెట్టాడు. దీనికి రెండు ముఖ్య లక్షణాలున్నాయి. అవి (1)జిడిపిని దీనిలో అతిగా అంచనా వేశారు(2) జనాభా ప్రాతిపదికన రూపొందించిన ఆకర్షక పథకాలు. ఎన్నికలకు ముందస్తుగా ప్రవేశపెట్టిన ఈ బడ్జెట్లో ఓట్ల దృష్టితో ప్రవేశపెట్టిన పథకాల ఖర్చు ఘోరంగా లక్షకోట్ల రూ॥లుగా వుంది. అయినప్పటికీ ద్రవ్య లోటులో మార్పు ఏమీ చూపలేదు.

‘ప్రధానమంత్రి కిసాన్ సమ్మాన్ నిధి’ పేరిట 75,000 కోట్ల రూ॥ సాంఘిక వ్యయ అంచనాతో ఆర్థికశాఖామంత్రి ఒక కొత్త కార్యక్రమాన్ని ఈ బడ్జెట్లో ప్రకటించాడు. ఈ పథకం క్రింద 5 ఎకరాలవరకు సాగుభూమి కలిగివున్న వ్యవసాయదారులందరికీ సం॥నికి 6 వేల రూ॥ల ఆర్థిక తోడ్పాటునందిస్తామని పేర్కొన్నారు.

2015-16 వ్యవసాయ గణాంకాల ప్రకారం, మనదేశంలో సాగులోనున్న 14 కోట్ల 60 లక్షల సాగు కమతాలలో, 86 శాతం కమతాలు ఐదు ఎకరాలలోపు విస్తీర్ణం వున్నవే. 12 కోట్ల 50 లక్షలమంది సాగుదారు ఈ భూమిని సాగుచేస్తున్నారు. ఈ కుటుంబాలలో సగానికి పైగా ఉత్తరప్రదేశ్, బీహార్, మధ్యప్రదేశ్, పశ్చిమ బెంగాల్, రాజస్థాన్ రాష్ట్రాలలోనే నివసిస్తున్నారు. భూమిలేని రైతుల సంఖ్య పెరిగిపోతుండటం, వ్యవసాయ ఉత్పాదకాల ధరలను పెంచి బహుళజాతి కంపెనీలు రైతులను కొల్లగొట్టటం, పండించిన పంటలకు బదావ్యవసాయ వాణిజ్య సంస్థలు మద్దతు ధరలు కూడా చెల్లించకపోవటం, రైతులకు సంస్థాగత రుణాలు అందకపోవటం వంటివి వ్యవసాయరంగంలో సంక్షోభం పెరగటానికి, రైతాంగపు పేదరికం పెరిగిపోవటానికి కారణాలుగా వున్నాయి. బిజెపి తన పాలనా కాలంలో వీనిలో ఏ ఒక్క సమస్యను కూడా పరిష్కరించటానికి పూనుకోలేదు.

‘వ్యవసాయ ఖర్చుల, ధరల కమిషన్’ (సివిసిపి) అంచనా ప్రకారం, వరి, గోధుమ పంటల సాగుకు కౌలుఖర్చును, వ్యవసాయంలో వినియోగించే యంత్రాలకు చెల్లించే అద్దెలను మినహాయించినప్పటికీ హెక్టారుకు 70,000 రూ॥ఖర్చు అవుతోంది. అంటే రెండు హెక్టార్లకు 1,40,000 రూ॥ అవుతుంది. దీనిలో రెండో పంట వేసి పొందగలిగే ఉపశమనం ఏపాటి? కనుక, రైతాంగ మౌలిక సమస్యలను పరిష్కరించ

కుండా సంవత్సరానికి రైతుకు రూ.6 వేలు ఇవ్వటం బిచ్చగాళ్ళకు ముష్టివేసినట్లు కాదా?!

మరోవైపున, ఈ అందజేసే కనీసపాటి పైకం కూడా భూమిపై వాస్తవికంగా సాగుచేస్తున్న సాగుదారునికి చేరబోవటంలేదు. వ్యవసాయ గణాంకాలు తెలుపుతున్న విధంగా భూమిహీనుల సంఖ్య పెరిగిపోతూ, ఐదు ఎకరాలలోపుగా వున్న భూకమతాల సగటు విస్తీర్ణం కూడా పడిపోతోంది. వ్యవసాయేతర రంగాలలో నిరుద్యోగం కారణంగా చిన్న, పేద రైతాంగం తమ జీవనోపాధి కోసం భూమిని కౌలుకు తీసుకుంటున్నారు. మొత్తం రైతాంగంలో 55 శాతం భూమిలేని రైతులుగాను, కౌలురైతులుగాను లేదా వేతన శ్రామికులుగానూ పనిచేస్తున్నారు. మరికొన్ని అంచనాల ప్రకారం, అఖిలభారత స్థాయిలో సాగుకు యోగ్యమైన భూమి మొత్తంలో 50 శాతం పైగా వ్యవసాయాన్ని కౌలురైతులే సాగిస్తున్నారు. నమోదు చేయించుకోకుండా కౌలుకు వ్యవసాయం చేస్తున్న వారి సంఖ్య ఇటీవలి కాలంలో మరింత పెరిగింది. ఈ విభాగపు రైతాంగానికి తోడ్పాటునందించటానికి బదులుగా కార్పొరేట్ వ్యవసాయానికి వీలుగా బిజెపి ప్రభుత్వం కౌలురక్షణ చట్టాలను రద్దుచేసే ప్రతిపాదనలను ముందుకు తెచ్చింది. ప్రస్తుతం కేంద్రప్రభుత్వం ప్రవేశపెట్టిన ఈ పథకం కూడా, కౌలురైతులను మినహాయించింది.

ఈ పథకం క్రింద చెల్లింపులకు తగినన్ని నిధులు లేవనే చర్చ ఒకవైపుండగా, దీని ఫలితంగా దీర్ఘకాల ఆర్థిక, రాజకీయ సమస్యలున్నాయి. ఈ ఎన్నికల అనంతరం ఏ పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చినప్పటికీ, ఈ పథకం నుండి వెనుకకు మరలలేదు. దీనికి ఈ పథకంయొక్క ప్రజాకర్షక స్వభావం మాత్రమే కారణంకాక, విధానపర చట్రంలో కూడా భాగం కావటం కారణం. సార్వత్రిక మౌలిక ఆదాయం(యుబిఐ) గురించిన చర్చ సాగుతోంది. అయినప్పటికీ, గ్యాస్ సిలిండర్ల సరఫరాలో లాగా, రైతులకు రుణమాఫీలో లాగా లబ్ధిదారునికి ప్రత్యక్ష నగదు బదిలీవంటి కుట్రల వద్దతుల్లో ఇది అమలవుతూవుంది. సర్వజన కనీస ఆదాయం(యుబిఐ) అమలులో భాగంగా రైతుకు రూ. 6 వేలు తోడ్పాటునివ్వటంతో, వ్యవసాయానికి ప్రభుత్వం ఇచ్చే తోడ్పాటు, సబ్సిడీ లన్నింటినీ ఎగవేయటం జరుగుతుంది. ఇది, ఆర్థిక మీటలతో రైతులను వారి భూములనుండి దూరంచేయటంతో సమానమే అవుతుంది.

మధ్యంతర బడ్జెట్లో భాగంగా, ‘ప్రధానమంత్రి శ్రమ యోగి మంధాన్’ పథకాన్ని

ప్రకటించి, దానికింద అసంఘటిత రంగంలోని కార్మికులకు తక్షణం 500 కోట్ల రూ॥ను కేటాయించారు. ఈ పెన్నను పథకం రూ.15000 లోపు నెలవారీ ఆదాయమున్న కార్మికులకు మాత్రమే వర్తిస్తుంది. అసంఘటిత రంగంలోని మొత్తం కార్మికులలో సుమారు నాల్గవ వంతు కార్మికులు మాత్రమే ఈ పథకం పరిధిలోకి వస్తారు.

“29 సం॥లకు పనిలో చేరిన కార్మికుడు, ప్రతినెలా తన వంతుగా వంద రూ॥ చొప్పున 60 సం॥ల వయస్సు వచ్చే వరకు చెల్లిస్తే, ప్రభుత్వం కూడా నెలనెలా అంతే మొత్తం జమచేస్తూ వుంటుంది. 60 సం॥ల వయసు తర్వాతనుండి ఆ కార్మికుడు నెలకు 3000 రూ॥ పెన్నను పొందుతాడు” అని ఆర్థికమంత్రి ప్రకటించాడు.

అసంఘటిత రంగంలోని కార్మికుల ప్రయోజనం కోసం గతంలో ప్రకటించిన ‘భవన నిర్మాణ కార్మికుల బీమా’వంటి పథకాలున్నాయి. భవన నిర్మాణ కార్మికులకు కార్డులు జారీచేయటం వరకు ఈ పథకాలు పరిమితంకాగా, ఈ పథకం గురించి అత్యధికులైన భవన నిర్మాణ కార్మికులకు తెలియనే తెలియదు. భవన నిర్మాణ కార్మికులు ప్రతిరోజూ అనేకమంది తమ పనిప్రదేశాల్లో జరిగే ప్రమాదాల్లో ప్రాణాలొదులుతూ వుండగా, కార్మికుల నుండి బీమా ప్రీమియమ్గా వసూలు చేసిన కోట్లాది రూపాయల నిధి నిరుపయోగంగా పడి వుండటాన్ని మనం చూస్తున్నాం.

అసంఘటితరంగంలో ఉద్యోగాలు స్థిరంగా వుంటాయని ఎవరూ చెప్పలేని స్థితి అందరకూ తెలిసిందే. కనుక, కార్మికులు, ఉద్యోగులు 30, 40 సం॥ల తర్వాత పెన్నను ప్రయోజనం పొందటానికి వీలుగా ప్రతినెలా కొంత మొత్తాన్ని జమచేయగలిగే స్థితిలో వుంటారని గ్యారంటీలేదు.

అసంఘటితరంగంలోని కార్మికుల దయనీయ స్థితిని గుర్తించటానికి, దానిని నివారిస్తామని వాగ్దానం చేయటానికి పాలకవర్గ పార్టీలకు ఏడు దశాబ్దాల కాలం పట్టింది. ప్రతిపక్ష పార్టీలు నిరుద్యోగ సమస్యను తమ ఎన్నికల ప్రచార అస్త్రంగా చేసుకోవటంతో, పెన్నను పథకం రూపంలో బిజెపి వారిని దీటైన రాజకీయ దెబ్బ కొట్టేందుకు ముందుకొచ్చింది.

“రానున్న 5 సం॥ల కాలంలో ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద పెన్నను పథకాలలో ఇది ఒకటిగా వుంటుంద”ని ఆర్థికమంత్రి ప్రకటిస్తూనే, అతికొద్ది బడ్జెట్ మాత్రమే కేటాయించిన ఈ పథకం, కేవలం ఎన్నికల ఎత్తుగడ మాత్రమే. →

చట్టాలు, కోర్టుల సాక్షిగా ఆదివాసులను అడవుల నుండి గెంటివేయడానికి సాగుతున్న నిరంతర కుతంత్రాలు

అడవితల్లి బిడ్డలైన ఆదివాసులను అడవుల నుండి గెంటివేయడానికి జూలై 12ను చివరి తేదీగా నిర్ణయిస్తూ సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన ఆదేశం మొదటిదేమీ కాదు. ఈ ఆదేశంపై ప్రస్తుతానికి సుప్రీంకోర్టు తానే 'స్టే' ఇచ్చినా, 'ఆదివాసుల గెంటివేత', వెంట్రుకకు కట్టిన కత్తిలా ఆదివాసీ సమాజాల నెత్తిన వేలాడుతూనే వుంది. 1988 నుండి 2018 వరకు చట్టం, కోర్టుల సాక్షిగా ఆదివాపుల తొలగింపు - విరామం - తొలగింపు అనే దుర్మార్గపు ప్రక్రియ కొనసాగుతూనే వున్నది. చట్టాలనేవి రూపొందిన కాలం నుండి ఆదివాసులు అడవులలో మమేకమై తరతరాలుగా జీవిస్తున్నారు. స్వపరిపాలన, అటవీ వనరులపై ఆదివాసీ సమాజాల ఉమ్మడి యాజమాన్యం అనేవి ఆదివాసీ సమాజాల విశిష్ట లక్షణాలు. కనుకనే నాటి బ్రిటిష్ పాలకుల నుండి నేటి సామ్రాజ్యవాద, బహుళజాతి కంపెనీలు, వారి దళారులవరకూ, ఆదివాసులను అడవులనుండి గెంటివేసి, అక్కడి అపార సహజసంపదలను లూటీ చేసుకునే లక్ష్యంతోనే దాడులు సాగిస్తున్నారు. ఆదివాసుల ఆత్మబంధువు, ప్రముఖ ప్రజాతంత్రవాది డాక్టర్ బి.డి.శర్మ మాటల్లో చెప్పాలంటే, ఆదివాసులు అశేష నిధులను కాపలాకాస్తున్న నాగుపాముల్లా వారికి కనబడుతున్నారు. చంపేసో, గెంటేసో అటవీ ప్రాంతాల కలప, వనరులు, ఖనిజాలను సొంతం చేసుకోవాలన్న కాంక్షే ఆదివాసులపై చట్టబద్ధ, చట్టవిరుద్ధ దాడులకు కారణమనేది స్పష్టం.

బ్రిటిష్ కాలం నుండి అడవుల గురించి ప్రభుత్వాలు చేసిన ప్రతి చట్టం సిరా తడివెనుక ఆదివాసుల అపార రక్తపాతం ఇమిడి వుంది.

➔ మధ్యతరగతి వర్గానికి 5 లక్షల ఆదాయం వరకు వన్ను మినహాయింపునివ్వటం ద్వారా ఎన్నికల ఉద్దేశిత బడ్జెట్ వారిని ఆకర్షించే ప్రయత్నం చేసింది. అలాగే సాధారణ, మధ్యతరగతి ఇళ్ళ అమ్మకాలను ప్రోత్సహిస్తూ రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారులకు వన్ను మినహాయింపులనిచ్చింది. 2014 నాటి బిజెపి ఎన్నికల ప్రణాళికలో పై రెండు చర్యల గురించి వాగ్దానం చేశారు కానీ ఇప్పటివరకు అమలుకు పూనుకోకుండా, ఎన్నికల ముంగిట వాటిని ప్రకటించారు.

ద్రవ్యలోటు 3.4 శాతం వుండగా, లక్షకోట్ల రూపాయలు ఈ పథకాలకు కేటాయిస్తామనే

1857 నాటి ప్రథమ భారత స్వతంత్ర సంగ్రామాన్ని అణచివేసిన తర్వాత కూడా అనేక ఆదివాసీ ప్రతిఘటనలు జరిగాయి. వీటిపై క్రూర నిర్బంధాన్ని ప్రయోగించిన బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం 1865 అడవుల చట్టం చేసింది. రెవెన్యూ, పోలీసు యంత్రాంగపు ప్రజావ్యతిరేక లక్షణాలతో పోతపోసిన విధంగా ఫారెస్టు యంత్రాంగాన్ని రూపొందించింది. చట్టాల కోరలకు పదునుపెడుతూ అడవులను - రిజర్వు అడవులు, రక్షిత అడవులుగా విభజించింది. రిజర్వు అడవులంటే ప్రభుత్వానికి దఖలుపరిచిన అడవులు. ప్రత్యేక అనుమతి వుంటే తప్ప ఈ అడవులలో నివాసం, పశుపాలన, చేపలవేట మొదలైనవన్నీ నిషిద్ధం. రక్షిత అడవులంటే ప్రభుత్వం ప్రత్యేక నిషేధం విధించకుండా వుంటే, నివాసం, పోదువ్వవసాయం, పశుపాలన, చేపల వేట వంటివి సాగించవచ్చు. ఇవిగాక గ్రామాల అడవులు, ఆయా గ్రామాల అవసరాలకోసం వదిలినవి. ఈ అడవులన్నింటిపైనా అధికారం అటవీ శాఖదే.

ఆదివాసీ ప్రజానీకం అడవులపై ఈ పెత్తనానికి వ్యతిరేకంగా నాటి ధానాభగత్తెల పోరాటం నుండి అల్లారి పోరాటంవరకూ, నేటి విప్లవోద్యమాల వరకూ పోరాడుతూనే వున్నారు. 1947 తర్వాత ప్రభుత్వాలు రక్షిత అడవులలో ఆదివాసుల హక్కులను కుదించజేస్తూ వాటిని సౌకర్యాల, వసతుల స్థాయికి దిగజార్చారు. దీని కొనసాగింపుగా 1976 ఎమర్జెన్సీ చీకటి రోజులలో ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం 42వ రాజ్యాంగ సవరణ చేసింది. అంతవరకు రాష్ట్రాల జాబితాలోవున్న అడవులను, ఉమ్మడి (కేంద్రం, రాష్ట్రాల) జాబితాలోకి మార్పుచేశారు. అడవులపై అంతర్జాతీయ స్థాయి

ప్రకటన హాస్యాస్పదమైనది. జిడిపి పెరుగుదల అవాస్తవికంగా 11.5 శాతంగా పేర్కొన్నారు. ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకుల నుండి, భారత రిజర్వు బ్యాంకు నుండి మరిన్ని డివిడెండ్లను రాబట్టే పన్నాగాలు, ఇప్పటికే వత్తిడిలో కూరుకుపోయిన ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకులపై మరింత వత్తిడిని పెంచుతాయి.

ఆదాయం విషయం పరిశీలిస్తే, జిఎస్ టి వసూళ్ళలో సవరించిన అంచనాల ప్రకారం లక్షకోట్ల రూపాల తగ్గుదల కనిపిస్తోంది. ఉత్పాదక రంగాన్ని పునరుద్ధరించటానికి స్పష్టమైన విధానామేమీ లేకపోయిన కారణంగా, ఈ

దోపిడీదారుల చొరబాటుకు అవకాశాలను సులభతరం చేసే చర్య ఇది.

1977లో అధికారంలోకి వచ్చిన జనతా పార్టీ ప్రభుత్వం, ఇందిరాగాంధీ చేసిన అనేక చట్టాలను తిరగదోడిందికానీ, అడవులను ఉమ్మడి జాబితాలో చేర్చిన చట్టం జోలికి పోలేదు. దీని కొనసాగింపుగా 1980లో అటవీ బిల్లును రూపొందించింది. ఆదివాసుల ప్రయోజనాలకు భంగకరమైన ఈ బిల్లును నాడే ఆదివాసీ, ప్రజాతంత్రశక్తులు వ్యతిరేకించారు. అయినప్పటికీ కేంద్రప్రభుత్వం 'అటవీ సంరక్షణ చట్టం-1980' చేసింది.

రక్షిత అడవులతోసహా ఆదివాసులెవరికీ పట్టాలు ఇవ్వరాదని, అటవీ కార్యకలాపాలు మినహా ఏ ఇతర కార్యక్రమాలు సాగించరాదని ఈ చట్టం పేర్కొంది. రాష్ట్రాల అధికారాలన్నింటినీ తన చేతుల్లోకి తీసుకొంది. కేంద్రప్రభుత్వ అనుమతి లేకుండా అడవులలో గనుల తవ్వకం, రోడ్ల నిర్మాణం వంటి చర్యలేవీ చేపట్టరాదని ప్రకటించింది. 1980 సెప్టెంబర్ 30 నాటికి ఆయా రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలు క్రమబద్ధీకరించిన ఆదివాసులు తప్ప, రక్షిత, రిజర్వు అడవులలో నివశించే వారంతా ఆక్రమణదారులని ప్రకటించింది. ఇది ఆదివాసుల పాలిట మరణ శాసనం తప్ప వేరు కాదు. నేటి సుప్రీంకోర్టు ఆదేశాలకు మూలం ఇక్కడ వుంది. ఈ చట్టం 1984 సం॥ల నుండి అమలులోకి వచ్చాక, ముఖ్యంగా 1987-88 ప్రాంతాలలో అటవీ అధికారులు అడవులలోని ఆదిమ తెగలపై అకస్మాత్తుగా క్రూరమైన దాడులకు తెగబడ్డారు. ఆంధ్రా-ఒరిస్సా సరిహద్దులలో ఆంధ్ర ప్రాంతంలోకి

సం॥ కూడా జిఎస్ టి వసూళ్ళు అంచనా వేసిన విధంగా పెరగబోవటంలేదు. రాష్ట్రాలకు అందించాల్సిన గ్రాంటులు, రుణాలను 29 వేల కోట్ల రూ॥ల వరకు కేంద్రప్రభుత్వం పంపిణీ చేయకుండా మిగుల్చుకుంది. ప్రస్తుత సం॥లో అది సాధ్యం కాకపోవచ్చు. ద్రవ్యలోటు అదుపులేని విధంగా పెరగవచ్చు. రానున్న ప్రభుత్వం ద్రవ్యోల్బణ చర్యలను చేబట్టక తప్పదు.

ఎన్నికల ముందస్తుగా మోడీ మధ్యంతర బడ్జెట్ పేరుతో ప్రవేశపెట్టిన ఈ పూర్తిస్థాయి బడ్జెట్ మోసపూరితమైనదీ, అవాస్తవిక అంచనాలతో కూడుకున్నదీ కూడా.

వచ్చారని సామంత కోందు తెగవారిని అనేకమందిని కాల్చిచంపారు. మధ్యప్రదేశ్, ఆంధ్రప్రదేశ్, ఒడిషాల ఉమ్మడి సరిహద్దు ప్రాంతమైన ఖమ్మం జిల్లాలో 250 గుత్తికోయల గ్రామాలను మూకుమ్మడిగా తగులబెట్టారు. నాటి యస్సీ, యస్సీ కమిషనర్ డా॥ బి.డి. శర్మ తన ప్రసిద్ధి గాంచిన 29వ నివేదికలో వీటన్నింటినీ విపులంగా పేర్కొంటూ ఆందోళన వ్యక్తం చేశారు. దేశవ్యాపితంగా జరిగిన ఇలాంటి ఘోరాలపై తీవ్ర ఆందోళన చెలరేగింది. దీనితో కేంద్రం ఆరు సర్క్యులర్లను విడుదలచేసింది.

1980 సెప్టెంబర్ 30కి ముందునాటి ఆదివాసుల ఆవాసాలను క్రమబద్ధీకరించాలని, ఆదిమ తెగల మనుగడను కాపాడాలని అందులో పేర్కొన్నారు. అయితే ఈ సర్క్యులర్ల అమలుకు రెవెన్యూ, సాంఘిక సంక్షేమ, ఫారెస్టు అధికారి యంత్రాంగమంతా కలిసి పనిచేయాలని చెప్పినా, ఫారెస్టు యంత్రాంగపు వైఖరిలో ఏమాత్రం మార్పులేదు. ఈ ఆదేశాలు ఏమాత్రం అమలు కాలేదు. కానీ, ఆదివాసులపై దాడులకు తాత్కాలిక విరామం లభించింది.

ప్రభుత్వానికి అడవుల సమస్యపై జరిగిన సుప్రీంకోర్టు వివాదాన్ని పురస్కరించుకొని కేంద్ర అటవీశాఖ అధికారి బహుగుణ పేర ఓ సర్క్యులర్ విడుదలచేస్తూ క్రమబద్ధీకరణకు అర్హులుకాని 'చొరబాటుదార్లందరినీ' 2002 సెప్టెంబర్ 30 లోపు అడవుల నుండి ఖాళీ చేయించాలని చెప్పింది. దీనితో మరల ఆదివాసీలపై దాడులు ఉధృతమైనాయి. అస్సాంలో ఆదివాసీ గూడేలను ఏనుగులచేత నేలమట్టం చేయించారు. ఖమ్మం, వరంగల్, తూర్పుగోదావరి, విశాఖజిల్లాలలో గొత్తికోయలు, సామంత కొందుల గూడేలను తగులబెట్టారు. దేశవ్యాపితంగా 3 లక్షలమంది ఆదివాసులను గెంటివేశారు.

ఈ గెంటివేతలకు వ్యతిరేకంగా విస్తృత ఆందోళనలు జరిగాయి. 2004లో అధికారంలోకి వచ్చిన యుపిఎ సంస్కరణలకు 'మానవ ముఖం' వుండాలని చెప్పింది. ఆదివాసులకు 'చారిత్రక అన్యాయం' జరిగిందని వగచింది! 'అటవీ హక్కుల చట్టం-2006'ను ముందుకు తెచ్చింది. ఈ చట్టం ప్రకారం ఇప్పటివరకూ అటవీశాఖ వద్దనున్న సెటిల్మెంట్ అధికారాలను గ్రామసభలకు బదిలీ చేసింది. గ్రామసభలు తమ ప్రాంతాల అటవీ వనరులపై తాము అనుభవిస్తున్న హక్కులను వ్యక్తిగత, సామాజిక క్లెయిమ్ల పేరుతో తీర్మానాలు చేయాలి. ఆయా గ్రామాల పరిధిలోని అడవి గురించి, వాటిలోని వనరుల గురించి మ్యూజులు తయారుచేసి డివిజన్ స్థాయి కమిటీలకు అంద జేయాలి. ప్రభుత్వ ఫారెస్టు అధికారులతో కూడిన

కమిటీ, గ్రామసభల తీర్మానాలను పరిశీలించి జిల్లా కలెక్టర్ నేతృత్వంలోని కమిటీకి అర్హమైన వానిని సిఫార్సు చేస్తుంది. వాటిని పరిశీలించి జిల్లాకమిటీ నిర్ధారించిన తర్వాతే, ఆ భూమికి పట్టావిప్పాలి. ఈ సుదీర్ఘ క్రమానికి ఫారెస్టు యంత్రాంగం పురిట్లనే సంధికొట్టినట్లు వ్యవహరించింది. గ్రామసభల తీర్మానాలను వివిధ సాకులతో తిరస్కరించింది. సామాజిక ఉమ్మడి యాజమాన్య క్లెయిమ్లను 3 శాతం మాత్రమే ఆమోదించింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం జీవో 168 విడుదలచేస్తూ ఫారెస్టు అధికారుల, గిరిజనుల ఉమ్మడి యాజమాన్యంలో వుండే 'వనసంరక్షణ సమితు'లకు అటవీ భూములను కోరుకునే 'అర్హత' నిచ్చింది. దీనితో రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలో 30 లక్షల ఎకరాల అడవి 4695 వన సంరక్షణ సమితుల చేతుల్లోకి వెళ్లింది. వీటిలోని వ్యక్తిగత, సామాజిక క్లెయిమ్లను తిరస్కరించారు. ఈవిధంగా వివిధ సాకులతో మన రాష్ట్రంలోని 66 వేల క్లెయిమ్లను, తెలంగాణాలోని 82 వేల క్లెయిమ్లను తిరస్కరించారు. దేశం మొత్తంమీద 42 లక్షల ఆదివాసుల క్లెయిమ్లలో 18 లక్షలను మాత్రమే ఆమోదించి మిగిలిన వాటన్నింటినీ (24 లక్షల క్లెయిమ్లను) నిరాకరించారు.

ఇదిలా వుండగా, మాజీ అటవీశాఖ ఉన్నతాధికారులు, మాజీ జమిందార్లు కలసి 'వెల్డేలైఫ్ ఫస్ట్' వంటి స్వచ్ఛంద సంస్థల పేరుతో 2016లో సుప్రీంకోర్టులో కేసు దాఖలు చేశారు. 'అటవీ హక్కుల చట్టం - 2006' రాజ్యాంగ విరుద్ధమని, దాని అమలును నిలిపివేయాలని వాదన చేశారు. దీనిపై సుప్రీంకోర్టు కేంద్ర ప్రభుత్వానికి, 17 రాష్ట్రాల ప్రధాన కార్యదర్శులకీ నోటీసులు పంపింది. అయితే, కేంద్రప్రభుత్వం, రాష్ట్రప్రభుత్వాలేవీ అటవీ హక్కుల చట్టం సమర్థనకు పూనుకోలేదు. దీనితో 29-1-2016న జస్టిస్ చలమేశ్వర్ తదితరులతో కూడిన ముగ్గురు న్యాయమూర్తుల ధర్మాసనం తన తీర్పు వెలువ రించింది. దీని ప్రకారం ఆనాటికి కూడా క్రమబద్ధీకరించబడని, తిరస్కరించబడిన క్లెయిమ్దారులను, ఆదివాసులను చొరబాటుదారులుగా పరిగణించి ఎందుకు తొలగించరాదో చెప్పాలని ప్రభుత్వాలను సంజాయిషీ కోరింది. తిరిగి 7-3-2018న జస్టిస్ గొగ్గోయ్ తదితరుల నేతృత్వంలోని ధర్మాసనమూ దీనినే పునరుద్ఘాటించింది. ఇప్పుడు 13-2-2019న ఆదివాసులను జులైలోగా తొలగించమని ఆదేశ మిచ్చింది. ప్రభుత్వాల నివేదికల ప్రకారమే 75 ఆదిమ తెగలకు చెందిన 37 లక్షలమంది ఆదివాసుల జీవితం ఈ ఆదేశంతో ప్రస్ఫూర్తకమైంది.

కోర్టు వ్యవహారాలలో ఆదివాసుల తరపున

వాదించేందుకు ప్రభుత్వాలు ఏ సందర్భంలోనూ ముందుకు రాలేదు. దీనికి కారణమేమిటి? ఆదివాసుల జీవితాలకు నామమాత్రం రక్షణనిచ్చే చట్టాలన్నీ అంతటాని వివాదాలతో కొట్టుమిట్టాడు తుంటాయి. కానీ, అటవీ వనరులను కొల్లగొట్టే దోపిడీదార్లకు గనులు, కలప, ఖనిజాలు ఎప్పుడూ అందుబాటులోనే వుంటాయి. ఆదివాసుల రాజ్యాంగ రక్షణలను కూడా తుంగలోతొక్కి చట్టాలు సూటిగా వారికి వ్యతిరేకంగా నిలుస్తాయి. ఈ తరహాలో 2016లో 'పునరుజ్జీవ అటవీ నష్టపరిహార నిధి చట్టం' చేశారు. నాశనం అయిన అడవుల స్థానంలో వాణిజ్యవనాలు పెంచేందుకు గనులు, ప్రాజెక్టుల క్రింద కోల్పోయిన భూముల స్థానంలో అంతే ఖాళీ భూములను గుర్తించి వాటిలో వాణిజ్యవనాలు పెంచేందుకు 66 వేల కోట్ల రూ॥తో ఈ నిధి ఏర్పరిచారు. దీనినుండే తెలంగాణా రాష్ట్రప్రభుత్వానికి 321 కోట్లు 'హరితహారం' క్రింద కేటాయించారు. ఈ నిధుల కోసమే తెలంగాణా ప్రభుత్వం వేలమంది ఆదివాసులను పోడుభూముల నుండి గెంటివేసింది; వారిపై తప్పుడు కేసులు బనాయించింది.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం వనం-మనం పేర ప్రజల స్వాధీనంలోని భూములన్నీ వనాల పేర స్వాధీనం చేసుకుంటున్నది. 2015 నుండి 2018 వరకూ ఈ 'నిధి' క్రింద ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం 271 కోట్ల రూ॥లు పొందింది. ఈవిధంగా ప్రభుత్వాలు సహజ అడవులను నాశనం చేసి, కార్పొరేట్ కంపెనీలకోసం ఫ్లాంటేషన్లు పెంచుతోంటే అడవులలో వుండాల్సిన వన్యప్రాణులు ఊర్లపై బడుతున్నాయి.

ప్రభుత్వం ఆదివాసులు వర్సెస్ అభివృద్ధి అంటూ ప్రాజెక్టులు కడుతోంది. వన్యప్రాణులు వర్సెస్ ఆదివాసులంటూ నేషనల్ పార్కులు ప్రకటిస్తోంది. అటవీ పునరుజ్జీవం వర్సెస్ ఆదివాసు లంటూ ఆదివాసులను కొండపోడుల నుండి తరిమివేస్తోంది. ఇప్పుడు చట్టాలు, న్యాయస్థానాలు, ప్రభుత్వాలు, కార్పొరేట్లు, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ శక్తులంతా ఒకప్రక్క, ఆదివాసీ సమాజాలు, ప్రజానీకం ఒకప్రక్క వున్నారు. మేధావులు, ప్రజాతంత్రవాదులు ఆదివాసులకు అండగా నిలుస్తున్నారు. ఆదివాసీ, రైతుకూలీ, ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాలవలననే చింతపల్లి కొండలు ఇంకా బాక్సైట్ బకాసురుల పాలిట పడకుండా తాత్కాలికంగానైనా ఆగాయి. కనుక, ఆదివాసుల మనుగడకోసం పోరాటం, పర్యావరణ పరిరక్షణ పోరాం కూడా. ప్రస్తుత సుప్రీం ఆదేశాల నేపథ్యంలో, ఆదివాసులను చొరబాటుదారులుగా ముద్రలు వేసిన అన్ని చీకటిచట్టాలు, శాసనాల రద్దైపోరాడాలి; అడవులపై తమహక్కును పరిరక్షించుకోవాలి. ★

ఇడబ్బుఎస్ రిజర్వేషన్లు-విద్యా ఉద్యోగావకాశాలను కల్పించటం ఓ మిథ్య

పార్లమెంటు శీతాకాల సమావేశాలు ముగిసే సమయంలో, అగ్రకులాలు, ముస్లిములు, క్రిస్టియనులుగా రిజర్వేషన్ విభాగంలోలేని వారందరికీ ఉన్నత విద్యలోనూ, ప్రభుత్వ ఉద్యోగావకాశాలలోనూ 10 శాతం రిజర్వేషన్ కల్పిస్తూ సరేంద్రమోడి ప్రభుత్వం 124వ రాజ్యాంగ సవరణ చేసింది.

ఎంతవేగంగా ఈ పరిణామాలన్నీ జరిగాయో పరిశీలిస్తే ఆశ్చర్యం కల్గుతుంది. పదిశాతం రిజర్వేషన్ కల్పించే ఈ రాజ్యాంగ సవరణ బిల్లు జనవరి 8వ తేదీన లోక్ సభ ఆమోదం పొందింది. జనవరి 9వ తేదీన రాజ్యసభ ఆమోదం పొందింది. జనవరి 12న రాష్ట్రపతి ఆమోదముద్ర పడింది. జనవరి 14న కేంద్ర ప్రభుత్వం ఈ చట్టాన్ని గెజిట్ లో పేర్కొంది. అయితే ఇంతే వేగంగా ఈ రిజర్వేషన్ చట్టాన్ని సవాల్ చేస్తూ సుప్రీంకోర్టు ముందుకు, వివిధ రాష్ట్రాల హైకోర్టుల ముందుకు అనేక వాజ్యాలు కూడా వచ్చాయి. పార్లమెంటు ఈ చట్టాన్ని ఆమోదించిన గంటల వ్యవధిలోనే 'యూత్ ఫర్ ఈక్వాలిటీ' అనే స్వచ్ఛంద సంస్థ సుప్రీంకోర్టులో ఈ చట్టాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ మొదటి కేసు నమోదు చేసింది. లోక్ సభలో ముగ్గురు సభ్యులు, రాజ్యసభలో ఏడుగురు సభ్యులు మినహాయించి పార్టీలకతీతంగా పార్లమెంటు సభ్యులంతా ఈ బిల్లుకు అనుకూలంగా ఓటు వేశారు.

ఆర్థిక వెనుకబాటుతనానికి ప్రాతిపదికను గుర్తిస్తూ ప్రభుత్వం పేర్కొన్న ప్రాతిపదిక ఇలా వుంది: కుటుంబ ఆదాయం 8 లక్షల రూ..లోపు వుండాలి; 5 హెక్టార్లు (12.5 ఎకరాల) లోపు వ్యవసాయ భూమి కలిగి వుండాలి; వెయ్యి చదరపు అడుగులకంటే తక్కువ విస్తీర్ణంలో ఇల్లు కలిగివుండాలి; మున్సిపల్ ప్రాంతాలలో 109 చదరపు గజాలకు లోబడి నివాసగృహంకానీ, నోటిఫైచేయని మునిసిపల్ ప్రాంతాల్లో 209 చదరపు గజాల నివాసగృహం కానీ కలిగివుండాలి. ఈ నిబంధనలకు లోబడిన వారికి ఇడబ్బుఎస్ రిజర్వేషన్ వర్తిస్తుంది. ఈ ప్రాతిపదికన భారత దేశంలోని 96 శాతం జనాభా ఈ రిజర్వేషన్ పరిధిలోకి వస్తారు.

మధ్యప్రదేశ్, రాజస్థాన్, ఛత్తీస్ గఢ్ రాష్ట్రాలలో ఇటీవల జరిగిన శాసనసభ ఎన్నికలలో అగ్రకులాలవారి ఓట్లు పొందలేకపోవటంతో తన పరపతిని తిరిగి పెంచుకునే చర్యలలో

భాగంగా బిజెపి ఈ చట్టం చేసింది. భారతీయులందరికీ సమాన విద్యా, ఉద్యోగ అవకాశాలు కల్పించే ప్రయత్నం ఏమాత్రం కాదని. రానున్న ఎన్నికల దృష్టితో అగ్రకుల హిందువులను సంతృప్తి పరిచేందుకు చేపట్టిన చర్య మాత్రమే.

దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో అగ్రకులాలను అదేవిధంగా ఆధిపత్య రైతాంగ కులాలను ఆకర్షించటానికి బిజెపి ప్రయత్నించింది. తమ కులాలకు రిజర్వేషన్లు కావాలని ఇప్పటికే ఆందోళన చేస్తున్న గుజరాత్ లో పటేళ్ళను, మహారాష్ట్రలో మరాఠాలను, ఆంధ్రప్రదేశ్ లో కాపులను బుట్టలో వేసుకునే ప్రయత్నం చేసింది. ఆర్థికంగా వెనుకబడిన విభాగాలకు (ఇడబ్బుఎస్) రిజర్వేషన్లు కల్పిస్తున్నామంటూ మరోవైపున బిజెపి తన రాజకీయ ప్రత్యర్థులకు, పాలకవర్గ పార్టీలకు ఒక సవాల్ ను విసిరింది. విపక్షంలోనున్న పాలక వర్గ పార్టీలన్నీ కొంత నసిగినప్పటికీ, రాజ్యాంగ సవరణకు సమర్థనగా నిలిచారు. కాకపోతే, ఎన్నికల సమయంలో ఓటర్లను ఆకర్షించేందుకు బిజెపి చేపట్టిన మోసపూరిత ఎత్తుగడ అనే విమర్శలకు మాత్రమే పరిమితమయ్యారు.

అనేక సామాజిక అంశాలపైన చాలా సాదాగా అవును, కాదు, నలుపు లేదా తెలుపు అనే విధంగా తేల్చి చెప్పటం సాధ్యంకాదు. మొత్తం వ్యవస్థలో భాగంగా దానికి పరిశీలించాల్సి వుంటుంది. భారత రాజ్యాంగం ద్వారా యస్ సి, యస్ టిలకు రిజర్వేషన్లు కల్పించబడ్డాయి. శతాబ్దాలుగా విపక్షపూరితమైన కులవ్యవస్థ ద్వారా ఈ సమూహాలు సామాజిక, ఆర్థిక వెనుకబాటు తనానికి గురయ్యాయనే దృక్పథంతోనే ఈ రిజర్వేషన్లు కల్పించారు. ఆర్థికంగా, సామాజికంగా ఆధిపత్య కులాలతో, విభాగాలతో సరితూగగల స్థితి వచ్చేంతవరకు కొంత కాలం వారిపై ప్రత్యేక శ్రద్ధ, సహాయం అవసరమని భావించారు. కొన్ని రాష్ట్రాలలో కేంద్రం కంటే ముందుగానే ఓబిసిలకు రిజర్వేషన్లు అమలు చేసినప్పటికీ, మండల్ కమిషన్ తో దేశవ్యాప్తంగా అమలయ్యాయి.

ఉద్యోగాలలో రిజర్వేషన్లనేవి ఏనాడూ నిజమైన స్ఫూర్తితో అమలుకాలేదు. కేవలం గత రెండు దశాబ్దాలుగా దీనిలో కొంత మార్పు కనబడుతోంది. రాజ్యాంగాన్ని ఆమోదించుకొని ఏడు దశాబ్దాలు గడిచిన తర్వాత కూడా సార్వజనీన అక్షరాస్యత అన్న నినాదం అమలుకు నోచుకోలేదు. జనాభాలో దాదాపు సగానికి కొంచెం తక్కువమంది

ఇంకా నిరక్షరాస్యులుగానే వున్నారు. ఇక విద్యా నాణ్యత గురించి మాట్లాడనవసరమే లేదు. ఈ విద్య ద్వారా పిల్లలు నైపుణ్యాలను అభివృద్ధి చేసుకొని, ఉద్యోగం పొందగలుగుతారన్న ఆశే లేదు. అత్యధిక సంఖ్యలోని యస్.సి., యస్.టి. జనాభాకు అదేవిధంగా రిజర్వేషన్ లేని విభాగంలోని అధిక సంఖ్యాక ప్రజానీకపు పురోభివృద్ధికి అవకాశమే లేకుండా పోయింది.

దేశంలోనూ, వివిధ రాష్ట్రాలలోనూ పరుసగా అధికారంలోకి వచ్చిన ప్రభుత్వాల వైఫల్య ఫలితమే ఈ పరిస్థితి. ఈ పరిస్థితి రెండువైపులా అనగా రిజర్వేషన్ పొందుతున్న రిజర్వేషన్ పొందలేని వారి ఇరువురిలోనూ అసమ్మతి, అసంతృప్తిలు పెరగటానికి కర్రనమైంది. రిజర్వేషన్ విభాగంలోని వారు తమ హక్కులు నిరాకరించబడుతున్నాయని భావిస్తూ వుండగా, రిజర్వేషన్ విభాగంలో లేనివారు తమ అవకాశాలను 'వేరవరో' ఎగరేసుకుపోతున్నారని భావిస్తున్నారు. రిజర్వేషన్లలో వర్గీకరణ చేపట్టాలని; యస్ సి, యస్ టి, ఓబిసిల జాబితాలో తమతమ కులాల, సమూహాల పేర్లను అదనంగా చేర్చాలని; ఆర్థికంగా వెనుకబడిన అగ్రకులాల వారికి రిజర్వేషన్లు కల్పించాలని - తదితర వివిధ రకాల డిమాండ్లు ఈ పరిస్థితి నుండి ఉత్పన్నమైనవే.

ప్రస్తుతం ఉనికిలోవున్న సామాజిక ఆర్థిక వ్యవస్థను అనగా అర్థహృదల్, అర్థవలన వ్యవస్థను యథాతథంగా కొనసాగించేందుకు, కులవిభజనను సమాజంలో మరింత సుస్థిరం చేసేందుకు పాలకవర్గ పార్టీలు ఈ పరిస్థితితో తమకనువుగా ఉపయోగించుకొని భావోద్వేగాలను రెచ్చగొడు తున్నాయి. రాజకీయ పరపతి పెంచుకోవటం, ఓట్లు లబ్ధిపొందటమనే ప్రయోజనాలను ఈ క్రూరమైన క్రీడద్వారా వారు సాధించుకుంటారు. 2014లో యుపిఎ ప్రభుత్వం జాట్లను ఓబిసిలుగా గుర్తించి వారి కులానికి 5 శాతం కోటా రిజర్వేషన్లు కల్పించింది. దీనిని సుప్రీంకోర్టు కొట్టివేసింది. రాజస్థాన్, గుజరాత్ లలో గుజ్జర్లకు బిజెపి ప్రభుత్వాలు రిజర్వేషన్లు కల్పించాయి. అసెంబ్లీ ఎన్నికల తర్వాత మహారాష్ట్రలో బిజెపి ప్రభుత్వం మరాఠాలకు రిజర్వేషన్లు కల్పించింది. కేంద్ర ప్రభుత్వం ఆర్థికంగా వెనుకబడిన విభాగానికి రిజర్వేషన్లు (ఇడబ్బుఎస్) కల్పిస్తూ చట్టంచేసిన తర్వాత, ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి 10 శాతం ఇడబ్బుఎస్ రిజర్వేషన్లలో సగం (5 శాతం)

కాపులకు కేటాయిస్తున్నట్లు ప్రకటించాడు. కనుక, ఈ క్రిడ ఇలా సాగుతూ వుంటుంది.

విద్యారంగంలో రిజర్వేషన్లు అనేవి ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలోని ఉన్నత విద్యా సంస్థలకు మాత్రమే వర్తిస్తాయి. ప్రైవేటు విద్యాసంస్థలు రిజర్వేషన్లు అమలుచేయాలి. అయితే రిజర్వేషన్ల ద్వారా దీనిలోకి ప్రవేశం పొందితే ఆ విద్యార్థులు, అదే విద్యకు ప్రభుత్వ విద్యాసంస్థలో చేల్చిస్తున్న దానికంటే అనేక రెట్లు అధికంగా డబ్బు చెల్లించాల్సి వస్తుంది. ఉన్నత విద్యను ప్రైవేటీకరించే విధానం శరవేగంతో ముందుకు సాగిపోతుంటే, సామాజికంగా ఆర్థికంగా వెనుకబడిన విద్యార్థులు నిస్సహాయంగా మిగిలి పోతారు. ఇంటర్మీడియట్, ప్రాథమిక విద్యలు ఇప్పటికే పూర్తి విస్మరించబడ్డాయి.

మరోవైపున ఉద్యోగాలలో రిజర్వేషన్లు ప్రభుత్వ రంగానికి మాత్రమే పరిమితం చేశారు. మొత్తం కార్మికుల సంఖ్యలో సంఘటిత రంగంలోని ఉద్యోగులు 10 శాతం కంటే తక్కువగా వున్నారు. కేంద్రప్రభుత్వ, రాష్ట్రప్రభుత్వాల ఆధ్వర్యంలోనూ ప్రైవేటురంగంతో సహా ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలోని సంస్థలన్నీ సంఘటితరంగం కిందకే వస్తాయి. ఈవిధంగా దీనిలో రిజర్వేషన్లు కేవలం 5 శాతం ఉద్యోగాలకు మాత్రమే వర్తిస్తాయి. అది కూడా రోజురోజుకీ కుదించుకుపోతూవుంది. గత నాలుగు సం॥ల కాలంలో ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలో ఉద్యోగాలు 13 శాతం తగ్గిపోయాయి. 2014 సం॥లో 16.9 లక్షలుగా వున్న ఉద్యోగాలు 2018 నాటికి 14.7 లక్షలకు తగ్గిపోయాయి. రానున్న మూడు సం॥ల కాలంలో రైల్వేలలో ఖాళీగా వున్న 2 లక్షల ఉద్యోగాలను భర్తీచేస్తామని రైల్వేమంత్రి ప్రకటించాడు. దీనికి మరో పార్శ్వం ఏమంటే, చెప్పినవిధంగా ఈ ఖాళీలన్నింటిని భర్తీచేసినప్పటికీ, మూడు సం॥ల తర్వాత కూడా మరో రెండు లక్షల ఖాళీలు రైల్వేలలో వుంటాయి. ప్రతి సంవత్సరం రైల్వేలలో 60 వేలమంది ఉద్యోగ విరమణ చేస్తున్నారు. సరేంద్రమోడీ తమ ప్రభుత్వం ప్రతి ఏటా కోటి ఉద్యోగాలను కల్పిస్తుందని ప్రకటించాడు. భారత ఆర్థికవ్యవస్థ పర్యవేక్షణ కేంద్రం (సిఎమ్ఐఐ) గణాంకాల ప్రకారం కేవలం ఒక్క 2018 సం॥లోనూ 1 కోటి 10 లక్షలమంది తమ ఉద్యోగాలను కోల్పోయారు. ఎన్ఎస్ఎస్ఓ అధ్యయనం ప్రకారం, గత 45 సం॥ల గరిష్ఠానికి నిరుద్యోగిత పెరిగింది. అయితే కేంద్రప్రభుత్వం ఈ నివేదికను బయటకు విడుదల చేయటానికి నిరాకరించింది. వ్యవసాయరంగం, ఉత్పాదకరంగాలలో పెద్ద నోట్లరద్దు, జిఎస్టీల కారణంగా ఉద్యోగావకాశాలు కుదించివేయబడిన పరిస్థితి, మూడు సం॥ల తర్వాత కూడా కోలుకో లేదని ఆ నివేదిక తెలిపింది.

పాలకవర్గాలు అదే ఆటలో ఇడబ్బుఎన్ రిజర్వేషన్ల కల్పన గొప్ప ఎత్తు. రిజర్వేషన్లు పొందని వారిలో 96 శాతం మంది ఈ కోటా కింద అర్హులుగా వుండేవిధంగా ఇడబ్బుఎన్కు అర్హులను నిర్ణయించే ప్రాతిపదికను రూపొందించారు. ఆచరణలో ఓ.సి. విభాగంలో మార్కులు అధికంగా సాధించినవారే అర్హులుగా వుండబోతున్నారు. ఇది రిజర్వేషన్లు అనే దాని అవగాహనకే అపహాస్యం చేయటంతోపాటు, నిరుద్యోగులైన యువజనులందరినీ దగా చేయటమే.

ఏడు దశాబ్దాల 'స్వాతంత్ర్యం' తర్వాత, ప్రభుత్వరంగంలోని విద్యా, ఉద్యోగావకాశాలలో కల్పించిన రిజర్వేషన్లు యస్సి, యస్సీ ప్రజానీకపు విద్యాపరమైన, ఆర్థికపరమైన స్థితిగతులను, చేరుకోవలసిన మెరుగైన స్థాయికి చేర్చలేక పోయాయి. ఓబిసీల రిజర్వేషన్ల పరిస్థితి కూడా అంతే. విద్యా, ఉద్యోగావకాశాలను కల్పించే తమ బాధ్యత నుండి వరుసగా అధికారంలో కొనసాగే ప్రభుత్వాలన్నీ తప్పుకుంటూ వుంటే - అదికూడా విద్యావంతులకు, ఉద్యోగహక్కు చట్టాల నడుమ నుండే - అన్ని విభాగాల, కులాలకు చెందిన యువజనులందరై హుండా అయిన పద్ధతుల్లో విద్యావంతమై, ఉద్యోగం సంపాదించుకోగలుగు తారనే ఎలాంటి ఆశ లేదు. దట్టంగా కమ్మిన ఈ పొగమంచులో నుండే యువజనులు పరిస్థితులను

పరిశీలించి, లేని ఉద్యోగావకాశాల పేరిట తమలోనే ఒక విభాగాన్ని మరొక విభాగంపైకి ఎగదోసే మోసపూరితమైన పాలక వర్గాల, పాలక రాజకీయపార్టీల పన్నాగాలను అర్థంచేసుకోవాలి.

ప్రస్తుతం ఉనికిలోవున్న సామాజిక వ్యవస్థ ప్రజలందరికీ గౌరవప్రదమైన జీవనోపాధిని కల్పించగలిగిన పరిస్థితిలో లేదని గత ఏడు దశాబ్దాల అనుభవం స్పష్టంగా తేటతెల్లంచేస్తోంది. గ్రామీణ ప్రాంతంలో కొనసాగుతున్న పూర్వదల్ సంబంధాలు వ్యవసాయం, గ్రామీణ ప్రజానీకపు అభివృద్ధికి ఆటంకంగా వున్నాయి. ఆర్థిక వ్యవస్థలోని అన్ని విభాగాల ప్రజానీకపు శ్రమ ద్వారా సృష్టించబడిన సంపదనంతా సామ్రాజ్యవాద దేశాల బహుళజాతి సంస్థలు, గుప్పెడుమందిగా వున్న భారత బడా బూర్జువావర్గ కుటుంబాలు చేజిక్కించుకుంటూ, అత్యంత కొద్ది విభాగాన్ని మాత్రమే అశేష ప్రజానీకానికి మిగులుస్తున్నాయి. భారతదేశంలో పేదరికానికి, తద్వారా వివిధ సమూహాల, కులాల వెనుకబాటుతనానికి ఇదే వాస్తవిక కారణం. పూర్వదల్ సంబంధాలను బ్రద్దలుకొట్టి, దున్నేవానికే భూమి కల్పించి, భారత దేశంపై భారత ఆర్థికవ్యవస్థపై సామ్రాజ్యవాదుల ఆధిపత్యాన్ని కూలదోయగలిగినప్పుడు మాత్రమే ప్రజలు తమ జీవితాలలో నిజమైన అర్థంలో అభివృద్ధిని సాధించగలుగుతారు ★

(21వ పేజీ తరువాయి)

చట్టం సాయంతో పాలన సాగించాలని చూడటం సిగ్గుచేటైన విషయం.

2017 జులై నాటికి గడిచిన 3 సం॥ల కాలంలో రాజద్రోహ నేరంపై దేశవ్యాపితంగా 165 కేసులు బనాయించారు. ప్రజల ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలు ఎంతటి ప్రమాదకర పరిస్థితుల నెదుర్కొంటున్నాయో ఈ అంశం మనకు స్పష్టంచేస్తోంది.

పాలకులు అనుసరిస్తున్న ప్రజావ్యతిరేక, దేశవ్యతిరేక విధానాల ఫలితంగా, దేశంలోని

అన్నిరంగాల ప్రజానీకం తీవ్ర సంక్షోభంలో కూరుకుపోతున్నారు. దీనిని పరిష్కరించజాలని పాలకులు రాజ్యహింసను ప్రయోగించి, ప్రజల న్యాయమైన ఆకాంక్షలను, డిమాండ్లను అణచి వేస్తున్నారు. ఈవిధంగా అణచివేయటానికి వారి చేతిలోనున్న మరో అస్త్రమే-రాజద్రోహ చట్టం.

ఈవిధమైన నిరంకుశాధికార పాలనను సహించరాదు. దేశవ్యాపితంగా ప్రజాస్వామిక శక్తులన్నీ ఐక్యంగా కనీసపాటి స్వేచ్ఛలను కూడా హరిస్తున్న ఈ నిర్బంధం, అణచివేత విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడటానికి సమాయత్తంకావాలి. ★

TARIMELA NAGIREDDY MEMORIAL TRUST PUBLICATIONS

HISTORICAL AND POLEMICAL DOCUMENTS OF THE COMMUNIST MOVEMENT IN INDIA

For Details:

VOL.I 1943-51- RS. 300/-

VOL.II 1963-72- RS. 500/-

P.Jaswantha Rao, Secretary,

T.N.Memorial Trust, 32-13-26/1,

M.R.Puram, Vijayawada, pin-520 010.

పుల్వూమా వద్ద బెర్తలిస్టు దాడిని ఖండించండి

జమ్మూకాశ్మీర్ రాష్ట్రం-పుల్వూమా లెథాపారా వద్ద బెర్తలిస్టుల దాడిలో 44 మంది సిఆర్పిఎఫ్ సైనికులు ప్రాణాలు కోల్పోవటంపట్ల సిఐఐ(ఎం-ఎల్) తన విచారాన్ని ద్రిగ్భాంతిని వ్యక్తం చేస్తోంది. విషాదకర ఘటనలో విలువైన జీవితాలు కోల్పోవటం బాధాకరమైనది. జైష్-ఎ-ముహమ్మద్ (జెఇఎమ్) అనే సంస్థ ఈ చర్య తామే జరిపామని ప్రకటించుకుంది. సిఐఐ(ఎం-ఎల్) ఈ దాడిని ఖండిస్తూ, ఈ దాడిలో ప్రాణాలు కోల్పోయిన వారి కుటుంబాలకు సంతాపం తెలుపుతోంది.

ఈ దాడిని ఖండిస్తూనే, మరణించిన వారి హత్యలకు ప్రతీకారం పేరుతో భాద్యతారహితంగా హింసను, యుద్ధాన్ని శాశ్వతీకరించరాదని గట్టిగా నొక్కిచెప్పటం కూడా ప్రాముఖ్యత కలిగిన విషయం. కాశ్మీరి ప్రజల వ్యతిరేక ఉన్మాదాన్ని

జాతీయ దురహంకారాన్ని, ముస్లిము వ్యతిరేక ద్వేషాన్ని దేశప్రజల మధ్య రెచ్చగొడుతున్న పాలకపార్టీయొక్క ప్రయత్నాలను మేము తీవ్రంగా ఖండిస్తున్నాం.

కాశ్మీర్ పట్ల భారత ప్రభుత్వ తప్పుడు విధానాల దుష్ఫలితమే ప్రస్తుత దాడి అనేది స్పష్టం. కాశ్మీర్ నుండి మిలిటెంట్లను తుడిచి పెడతామనే ప్రకటనలు దానిలో భాగమే. రాజకీయ పరిష్కార ప్రయత్నాల జోలికి ఏమాత్రం పోకుండా, ఇన్ని దశాబ్దాల కాలంగా భారత ప్రభుత్వం అమలుచేస్తున్న నిర్బంధ విధానమే మిలిటెంట్ల ఉనికి, పెరుగుదలకు అనుకూలమైన పరిస్థితులను సృష్టించాయి. కాశ్మీర్ లోయలో అత్యంత తీవ్ర నిర్బంధం-ప్రత్యేకించి 2016 నుండి-అమలుచేయటం, స్త్రీపురుషులను, చిన్నపిల్లలను హత్యగావించటం,

మాయం చేయటం, పోలీసు కాల్పులలో చంపేయటం, పెల్లెట్ గాయాల పాల్జేయటం, భారీసోదాలు, పెద్దస్థాయిలో కేసులు బనాయించటం, మానవ హక్కులను ఘోరంగా ఉల్లంఘించటం వంటి చర్యలన్నీ యువజనులను రాజ్యానికి వ్యతిరేకంగా ఆయుధం పట్టుకోవటానికి ప్రేరేపిస్తాయి.

కాశ్మీర్ సమస్య రాజకీయ పరిష్కారానికి భారతప్రభుత్వం చర్యలు జరపటానికి మార్గాలను తెరవాలి. వాటిలో ఒక అడుగు ఏమంటే ఏఎఫ్ఎస్ఐవీ చట్టాన్ని ఉపసంహరించుకోవటం. కాశ్మీర్ ప్రజలు తమ భవిష్యత్వాన్ని నిర్ణయించుకోవటానికి వీలుగా ప్లెబిస్సైట్ (ప్రజాభిప్రాయ సేకరణ) నిర్వహించేందుకు హామీనివ్వటం, కాశ్మీర్ ప్రజల స్వయం నిర్ణయాధికార హక్కును మనం గౌరవించాలి. ★

వలస కాలంనాటి 'రాజద్రోహ' చట్టాన్ని రద్దుచేయాలి

మనం ప్రజాస్వామ్యపాలనలో జీవిస్తున్నామా లేక వలసపాలకుల కాలంనాటి నిర్బంధం, అణచివేతల కాలంలో వున్నామా అని చూసుకోవలసిన పరిస్థితులు వచ్చాయి. రాజ్యాంగం ద్వారా కల్పించబడ్డాయని చెప్పుకునే స్వేచ్ఛలు, హక్కులన్నీ వాస్తవం కాదని, అవన్నీ ప్రజల్ని నిలుపునా దగా చేయటం కోసమేనని మనకు స్పష్టమౌతోంది.

గత కొన్ని సం॥లుగా మన అనుభవాలన్నీ ప్రజాస్వామ్య పాలన అని పాలకులు పదేపదే పేర్కొనేదాన్ని అనహాస్యంచేస్తూ, నియంతల కాలంనాటి పాలనను గుర్తుతెస్తున్నాయి.

బిజెపితో, దాని అనుయాయులతో విభేధించే వారివైనా రాజద్రోహం వంటి తప్పుడు కుట్రకేసులలో ఐపిసి 121, 123 సెక్షన్లక్రింద ఇరికించబడతారు. ప్రభుత్వ విధానాలను, ప్రభుత్వ అభిప్రాయాలను విమర్శించే వారిపై లేదా వ్యతిరేకించే వారిపై అత్యుత్సాహంతో రాజద్రోహ నేరంపై కేసులు బనాయించేందుకు పోలీసులకు అనుమతించారు.

2019 జనవరిలో సాహిత్య అకాడమీ అవార్డు గ్రహీత, అస్సామీ సాహితీవేత్త హిరేన్ గోహైన్; ఆర్టిస్ట్ కార్యకర్త అఖిల్ గోగోయ్, క్రియాశీల జర్నలిస్టు మంజిత్ మహంతాలపై రాజద్రోహ నేరంపై కేసులు బనాయించారు.

వీరు చేసిన నేరం - అస్సామ్ లో ప్రస్తుతం కొనసాగుతున్న జాతీయ పౌరసత్వ జాబితా బిల్లుపై వ్యాఖ్యానించటమే! వీరిపై రాజద్రోహం నేరం మోపడాన్ని అస్సామ్ ప్రజానీకం, దేశ వ్యాపితంగా ప్రజాతంత్రవాదులు ఖండించారు. పౌరసత్వ(సవరణ)బిల్లు-2016కు వ్యతిరేకంగా అస్సామ్ ప్రజల గొంతులను పైకి రానీయకండా అణగద్రొక్కేట్లయితే, వానిని కేంద్రం నిర్లక్ష్యం చేసేట్లయితే, తమకు సార్వభౌమాధికారం లేదా స్వయం ప్రతిపత్తి కావాలనే డిమాండ్లు వారి నుండి తెలత్తుతాయని పై వక్రలు ఓ బహిరంగ సభలో హెచ్చరించటమే తాము వారిపై కేసులు బనాయించటానికి ప్రాతిపదిక అని పోలీసులు పేర్కొన్నారు.

2019 జనవరిలోనే జెఎన్ యుకు చెందిన ముగ్గురు మాజీ విద్యార్థులపై, ఏడుగురు ఇతరులపై రాజద్రోహనేరం, కుట్ర సెక్షన్లపై కేసులు నమోదు చేశారు. వీరంతా జెఎన్ యులో విద్యార్థులుగా నున్న కాలంలో మూడు సం॥ల క్రితం జరిగిన ఓ ప్రదర్శనలో వారిచ్చిన నినాదాలు దేశ వ్యతిరేకంగా వున్నాయనే కారణంతో వీరిపై ఇప్పుడు కేసు బనాయించారు - అదికూడా రాజద్రోహ నేరంపై!

ఈవిధంగా దేశ వ్యతిరేకులు అని ముద్రలు వేయటంచాలా సాధారణమైపోయింది. రాజ్యం

లేదా ప్రభుత్వం అమలుచేస్తున్న ప్రజావ్యతిరేక చర్యలను, విధానాలను ఆమోదించని ప్రతి ఒక్కరూ దేశవ్యతిరేకులేనన్నమాట!

తిలక్, గాంధీ వంటి జాతీయోద్యమ నాయకులపై నాటి వలసవాద ప్రభుత్వం 150 సం॥ల క్రితం రాజద్రోహ నేరాన్ని ప్రయోగించింది. వారు ఆనాడు స్వాతంత్ర్యాన్ని డిమాండ్ చేసినందుకు వారిపై కేసు మోపారు. నేటి బిజెపి పాలకులు భిన్నాభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేసే వారిని నేరస్థులుగా చిత్రించటానికి వారి చేతిలో ఈ చట్టం ఆయుధంగా వుంది.

ఇప్పుడున్న కార్మిక చట్టాలన్నీ కాలం చెల్లినవని, వాటిని అన్నీ నేటి పరిస్థితుల కనుగుణంగా సవరించాలి లేదా రద్దుచేయాలని డిమాండ్ చేసే పాలకులు, అదే రాజద్రోహ చట్టం వంటి వలస పాలకుల కాలంనాటి దానిని రద్దు చేయాలనేసరికి దానికి భిన్నమైన అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేస్తారు; అందుకు సిద్ధంకారు. ఇది వారి వంచనాత్మక, నిరంకుశ వైఖరులను వెల్లడి చేస్తోంది.

ఈ చట్టాన్ని రూపొందించిన బ్రిటిష్ పాలకులే, నేడు తమ చట్టాలనుండి 'రాజద్రోహ'ాన్ని రద్దుచేశారు. కానీ, బిజెపి పాలకులు ఈనాటికి కూడా 'స్వతంత్ర' భారతదేశాన్ని అదే (తరువాయి 20వ పేజీలో)

కర్ణాటక రాష్ట్రం - చాగనూరు, సిరివార భూరక్షణ పోరాటం - సంఘీభావ సభ

బళ్ళారిలో రైతాంగ ప్రదర్శన: వేదికపై అభివాదం చేస్తున్న వక్తలు

పర్వభావ ప్రాంతమైన బళ్ళారి జిల్లాలో వాన నీడలే తప్ప జాడలు కానరావు. అలాంటి బళ్ళారిలో తుంగభద్ర జలాశయం ద్వారా కొద్దిపాటి నీటి పారుదల వున్న తాలూకాలు మూడే మూడు. అవి ఒకటి హోసపేట, రెండు సిరుగుప్ప, మూడవది బళ్ళారి.

బళ్ళారిజిల్లా కేంద్రానికి అతిసమీపాన వున్న చాగనూరు సిరివార గ్రామాలు పుష్కలంగా నీటి పారుదల గలిగి సంవత్సరానికి రెండు పంటలు, ఒక్కొక్కసారి మూడుపంటలు కూడా పండే భూములను కలిగియున్న గ్రామాలు.

బళ్ళారిలో రెండు విమానాశ్రయాలు వున్నా కూడా మూడవ విమానాశ్రయం నిర్మించాలని అప్పటి(2008లో) బి.జె.పి ప్రభుత్వం నిర్ణయించడం, దానికొరకు చాగనూరు, సిరివార గ్రామాల నీటి పారుదల భూములను ఆక్రమించుకోవాలని చూడడం ద్వారా ఈ రెండు గ్రామాల రైతాంగంలో చిచ్చురగిల్చింది. రగిలిన ఆ చిచ్చే నీటి పారుదల భూములను రక్షించుకొనే భూపోరాటంగా మారింది. 2009లో ప్రారంభమైన ఈ భూపోరాటం నేటికీ సజీవంగా కొనసాగుతుంది. ప్రభుత్వ ఆక్రమణకు గురైన భూములను ఈ గ్రామాల రైతాంగం ప్రభుత్వపరం చేయకుండా సామాజిక, న్యాయ పోరాటాలను కొనసాగిస్తూ, అడుగడుగునా ప్రభుత్వ సవాళ్ళను ఎదుర్కొంటూ ఆ భూముల్లో బంగారం పండిస్తున్నారు.

పంటపొలాల్లో తీరికనెరగని రైతాంగం వ్యవసాయం చేస్తూనే చాగనూరు, సిరివార నీరావరి భూరక్షణ పోరాటసమితి అనే సంఘాన్ని ఏర్పరచుకొని పది సంవత్సరాలు గడచినా కూడా పోరాటాన్ని సజీవంగా వుంచడమనేది ఆహ్వానించ దగిన విషయం.

ఈ సందర్భంగా చాగనూరు, సిరివార, నిరావరి భూరక్షణ పోరాట సమితి, ప్రొ॥నంజుండస్వామి స్థాపిత కర్ణాటక రాజ్య రైతు

సంఘంతో కలసి రెండు రోజులపాటు రైతు సమావేశాలను ఫిబ్రవరి నెల 1, 2 తేదీలలో బళ్ళారిలోని రాఘవ కళామందిరంలో జరిపింది.

ఒకటవతేది ఉదయం చాగనూరు, సిరివార గ్రామాల నుండి రైతాంగం ఎద్దుల బండ్లను తీసుకొని రాఘవ కళామందిరానికి ప్రదర్శనగా చేరుకున్నారు. ఉదయం 11 గంటలకు ప్రముఖ సాహితీవేత్త తెలుగు కన్నడ ఉభయభాషల కవి జోళదరాశి గుత్త చంద్రశేఖరరెడ్డిగారు పచ్చజెండా ఊపగా ఎండ్ల బండ్ల ర్యాలీ మొదలైంది. ఈ ఎద్లబండ్ల ర్యాలీలో ఏఐకెఎమ్కెఎస్ ప్రముఖులు కా॥ సుభోద్మిత్ర, కా॥ ఝాన్సిగార్లు, కర్ణాటక ప్రాంత రైతుసంఘం ప్రముఖులు మారుతి మాన్పడే, వ్యవసాయ శాస్త్రవేత్త జి.ఎన్.నాగరాజు, కర్ణాటక రైతుసంఘం నాయకులు శ్రీ జి.నారాయణ స్వామి, శ్రీ మాధవరెడ్డిగార్లు, బళ్ళారి ప్రముఖులు శ్రీ టి.జి.విరల్, రైతు నాయకుడు మల్లిఖార్జునరెడ్డి పాల్గొనగా వందలాది ప్రజలు వారి వెంట నడిచారు. పచ్చని జెండాతో ఎద్ల బండ్ల ర్యాలీ బళ్ళారి వీధుల్లో సాగుతుంటే బళ్ళారి నగరమంతా ఆకుపచ్చమయ్యై పోయింది. చివరకు ర్యాలి రాఘవకళామందిరం చేరుకొని రైతాంగ సమావేశానికి నాంది పలికింది. ఈ ర్యాలీలో అనంతపురం నుండి కా॥ పెద్దన్న నాయకత్వంలో వందమంది ప్రజలు సంఘీభావంగా పాల్గొన్నారు.

మధ్యాహ్నం 2.30 గంటలకు ప్రారంభమైన సభలో ప్రముఖ ఉద్యమకారిణి శ్రీమతి ఖాజాబీని (సిరివార) అధ్యక్షత వహించారు. ఆహ్వానితులు, వక్తలు పాల్గొన్నారు. ఏఐకెఎమ్కెఎస్ కన్వీనర్ కా॥ సుబోద్మిత్ర, కా॥ఝాన్సి సభనుద్దేశించి రైతాంగం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యల గురించి మాట్లాడారు. అటు తరువాత మారుతి మాన్పడే, ఎస్.ఆర్.హిరేమత్, కా॥పెద్దన్న, నాగభూషణరావు, మాధవరెడ్డిగార్లు సమావేశాన్ని ఉద్దేశించి మాట్లాడారు. కర్ణాటక రాజ్య రైతుసంఘ

(కెఆర్ఆర్ఎస్) నాయకులు ఆర్. మాధవరెడ్డి మాట్లాడుతూ భూమిపై హక్కుకోసం దశాబ్దకాలంగా సాగుతున్న పోరాటం తమకెన్నో విషయాలను నేర్పిందన్నారు. “ఈ ఉద్యమం అనేకమంది స్నేహితులను సమకూర్చింది. భూమిపై మాకున్న ప్రేమ ఎన్నో కష్టనష్టాలకోర్చి ఎదురు నిలవగల స్థైర్యాన్ని ఇచ్చింది. మాపై బనాయించిన ఎన్నో కేసులను, అవమానాలను తట్టుకోగలిగాం. వ్యవసాయం ఓ జీవన విధానమని, ఇది మానవ జాతిని ప్రగతివైపు, నాగరికతవైపు నడిపిస్తుందని మేము నిజంగా నమ్ముతున్నాం” అన్నారు.

“ప్రభుత్వ రైతాంగ వ్యతిరేక విధానాలను మేము వ్యతిరేకిస్తున్నాం. వ్యవసాయం దండగ మారిదని భావించే వారి చర్యలను మేము తిరస్కరిస్తున్నామని రైతాంగాన్ని బిచ్చగాళ్ళుగా ఎదురు చూసేలా మలిచే విధానాలను తిప్పికొట్టి రైతులు, కూలీలు గౌరవంగా, హుందాగా తమ కష్టఫలం, తమ ఫలసాయంపై ఆధారపడి జీవిస్తారని తాము నమ్ముతున్నామని” భూసంరక్షణ కమిటీ నాయకులు మల్లిఖార్జునరెడ్డి పేర్కొన్నారు.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) నుండి హాజరైన ప్రజాకళాకారుల బృందం ప్రదర్శించిన సాంప్రదాయ జానపద నృత్యాలు, డప్పునృత్యాలు సదస్సు ఆసాంతం ప్రజాకళాకారులు పాడిన పోరాట పాటలు ప్రతినిధులను ఆకట్టుకున్నాయి. ఈ సమావేశం సాయంకాలం 5.30 గంటలకు ముగిసింది.

సాయంకాలం 6 గంటలకు రచయితల, కళాకారుల సంయుక్త సమావేశం మొదలైంది. ఈ సమావేశానికి జోళదరాశి గుత్తి చంద్రశేఖర రెడ్డిగారు అధ్యక్షత వహించగా ఆహ్వానితులుగా ప్రొ॥రహమత్ తరికెరి(హంపి విశ్వవిద్యాలయం), శ్రీ సూర్యనాగర్, శ్రీ జన్ నాగరాజు, శ్రీ కల్బుర మొదలైనవారు పాల్గొన్నారు. ఈ సభలో తెలుగు,

కన్నడ భాషలో ప్రచురించిన 'మా భూమి, మా పోరాటం', 'నమ్మభూమి, నమ్మహోరాటం' అనే పుస్తకాల ఆవిష్కరణ వేదికపైన వున్న పెద్దల ద్వారా జరిగింది. చాగనూరు, సిరివార గ్రామాల రైతాంగం సాగించిన పోరాటం ఈ పుస్తకంలో సమగ్రంగా పేర్కొన్నారు. ప్రొ॥ రహమత్ తరికెరిగారు కన్నడ పుస్తకం గురించి విశ్లేషించారు. శ్రీ సూర్యసాగర్ గారు తెలుగు పుస్తకం గురించి విశ్లేషించారు. ఇతర ప్రముఖులైన జన్. నాగరాజు, కల్వూరగార్లు పోరాటంలో రైతులు ఎదుర్కొన్న కష్టాలను, అవమానాలను, వారు పట్టువిడవకుండా సాగిస్తున్న పోరాటాన్ని గురించి మాట్లాడారు. అధ్యక్షత వహించిన జోశదరాశి గుత్తి చంద్రశేఖరెడ్డిగారు, రైతులగురించి స్వీయ కవితను చదివి వినిపించారు. ఈ సభ రాత్రి 8.30 గంటలకు ముగిసింది.

రెండవరోజు రైతుసమావేశం స్థానిక సమస్యలను చర్చించడానికి జరిగింది. ఈ సభ

ఉదయం 11 గంటలకు ప్రారంభమైంది. అధ్యక్ష వర్గంగా వి.నారాయణస్వామి కర్ణాటక రాజ్య రైతుసంఘం అధ్యక్షులు, చాగనూరు ఉద్యమ కారణి శ్రీమతి లక్ష్మమ్మలు కొనసాగారు. ఈ సభలో కా॥ రూన్సి, కా॥ సుభోద్మిత్ర, టి.జి. విరల్, రైతు నాయకులైన హెచ్.ఆదినారాయణ రెడ్డి, ఆర్.మాధవరెడ్డి పాల్గొన్నారు.

ఈ సమావేశంలో రైతునాయక ప్రొ॥నంజుండస్వామి స్థాపిత కర్ణాటక రాజ్యరైతు సంఘం ఏకైకఎమ్మెకెఎస్ అనుబంధసంస్థగా పనిచేయడానికి తీర్మానం జరిగింది. ఈ తీర్మానాన్ని ఏకైకఎమ్మెకెఎస్ కన్వీనర్ కా॥ సుభోద్మిత్ర ఆమోదించారు. ఈ సభలో సభికులనుద్దేశించి కా॥రూన్సి, శ్రీ టి.జి.విరల్, శ్రీ హెచ్.ఆదినారాయణ రెడ్డి, శ్రీ మాధవరెడ్డి మాట్లాడారు. స్థానిక సమస్యలైన ప్రభుత్వ ఆస్తుల పనితీరు, వ్యవసాయ కళాశాల బళ్ళారిలో నెలకొల్పాలని మరియు హగరి నది అనుకొని వున్న సుమారు క్షామపీడిత 12

గ్రామాలలో కరువునెలా ఎదుర్కోవాలని చర్చ జరిగింది. అటు తరువాత జిల్లాధికారి కార్యాలయానికి ఊరేగింపుగా వెళ్ళి స్థానిక సమస్యల నివారణకోరుతూ వినతిపత్రం ఇవ్వడం జరిగింది. దీనితో రెండురోజుల రైతు సమావేశం ముగిసింది.

ఈ రెండురోజుల సమావేశానికి అపురూపంగా అనుకోని అతిథిగా విచ్చేసిన కడప తెలుగుగంగ ప్రాజెక్ట్ ముఖ్య ఇంజనీరుగా పనిచేస్తున్న శ్రీ ప్రకాష్ గారు పాపాగ్ని నదిలో తాము విజయ వంతంగా పూర్తిచేసిన సబ్ సర్ఫేస్ డ్యాం నిర్మాణాల గురించి, వాటి నుండి పొందిన లబ్ధి గురించి వివరంగా తెలియజేస్తూ పవర్ పాయింట్ ప్రజంటేషన్ చేశారు. ఇటువంటి వాటిని హగరి నదిలో కూడా నిర్మించవచ్చునని దీనికొరకు తన వంతు సహాయం చేస్తానని రైతులకు చెప్పడం చాలా ఉపయోగకరంగా వుంది. ★

(చివరి పేజీనుండి)

రూపంలో ఎకరాకు 2 వేలో 3 వేలో పెట్టుబడి నందిస్తామనటం, రైతాంగాన్ని ఏవిధంగానూ ఆదుకోలేదని, ఈ కారణంతో రైతులకిచ్చే సబ్సిడీ లన్నిటినీ పూర్తిగా ఎత్తివేయటమే జరుగుతుందని చెప్పారు. 60శాతం పైగా భూమిని సాగుచేస్తున్న కౌలురైతులకు ఈ నగదు సహాయం ఏవిధంగానూ అందబోదని స్పష్టంచేస్తూ, ఆర్థిక మీటలతో రైతులను భూముల నుండి తొలగించివేసే చర్యలలో భాగమే ఈ విధానాలని వెల్లడి చేశారు. సాగుభూమి విస్తీర్ణం గత 5 ఏళ్ళలో 20 లక్షల ఎకరాలు తగ్గిందనే అంశాన్ని ఆయన గుర్తుచేశారు. ఈ నేపథ్యంలో పాలకుల దోపిడీ విధానాలపై ప్రజలను చైతన్యముతంగా పోరాటాలలోకి సమీకరించేందుకు పూనిక వహించటమే కా॥సోనీ తదితర అమరులందరికీ అర్పించే నివాళిగా పేర్కొంటూ కా॥ జస్వంతరావు తన ఉపన్యాసం ముగించారు.

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా॥ యస్. రూన్సి మాట్లాడుతూ కామ్రేడ్ సోనీ విద్యార్థి దశలోనే మార్క్సిజాన్ని స్వీకరించి సోషలిజం తప్ప మరోమార్గం లేదని విశ్వసించి ప్రజలను చైతన్యపరచటం, వర్గపోరాటాలలోకి సమాయత్తం చేయటమే కర్తవ్యంగా 38 సం॥ రాజకీయ జీవితం గడిపారన్నారు. జీవితంలోనూ, అంతర్గతంగానూ అనేక ఒడిదుడుకులకు ఎదుర్కొని నిలవటమేగాక తన అనారోగ్యంపై కూడా అలుపెరగకుండా పోరాడారన్నారు. అనంతపురం నుండి శ్రీకాకుళం, కోరాపుట్ వరకు,

ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో మహబూబ్ నగర్, ఆదిలాబాద్ వరకు కార్మిక, రైతాంగ ఉద్యమ నిర్మాణ కృషిలో తోడ్పాటునందించారన్నారు. జిల్లాలో దివిసీమ, నందిగామ, ప్రొద్దుటూరు, బందరు ప్రాంతాల్లో రైతుకూలీ, కార్మిక, ప్రజాసంఘాల నిర్మాణ కృషి సాగించాడన్నారు. అనేక పోరాటాలు సాగించి, ప్రజలను నిలబెట్టాడన్నారు. ప్రజలకు తలలో నాలుకగా ఆయన సల్పిన కృషి ఫలితంగానే, అంతిమయాత్రలో వేలాదిమంది పాల్గొని కడపరకూ పార్లమెంట్ హాల్లో మోస్తూ కన్నీటి నివాళులర్పించటం జరిగిందన్నారు. ప్రస్తుత రాజకీయ పరిణామాలను విశ్లేషిస్తూ ఎన్నికల వాతావరణంలో పాలకులు మరింతగా ప్రజలను కుల, మత, ప్రాంతాల వారిగా విడగొడ్తున్నారన్నారు. ప్రజాకర్షక పథకాల భ్రమలలో ముంచెత్తుతున్నారన్నారు. ఈ చర్యలలోనే ప్రజలను ముంచి, వాస్తవిక సమస్యల నుండి ప్రక్కకు మళ్లిస్తున్నారన్నారు. భవన నిర్మాణ కార్మికులకోసం వెచ్చించాల్సిన సంక్షేమ నిధిలో 80 శాతం పాలకుల ప్రచారార్జునాలకు వెచ్చించటాన్ని ఆమె దుయ్యబట్టారు. ప్రజలను యాచకులుగా దిగజార్చే ఈ పరిస్థితి మారాలని, ఆ వైపుగా ప్రజలు చైతన్యవంతులు కావాలని పిలుపునిచ్చారు.

కంపెనీలలో పనిచేసే కార్మికులలో అత్యధికులు కాంట్రాక్టు, ఔట్ సోర్సింగ్, క్యాజువల్ కార్మికులేనని, సమాన పనికి సమాన వేతనం లభించటంలేదని, మరోవైపున ధరల భారం, పన్నుల భారాలు పెంచుతూ శ్రామిక ప్రజలవెన్ను విరుస్తున్నారన్నారు. ఈ సమస్యల గురించి చర్చించకుండా వుండేందుకు, మధ్యం వ్యాపారాన్ని

మరింతగా పెంచి, మద్యానికి శ్రామిక ప్రజలను బానిసలుగా చేస్తున్నారన్నారు.

మరోవైపున రైతాంగం ఆత్మహత్యలు పెరగుతున్నాయని, 2 ఎకరాల టమోటా రైతు ప్రకాశంజిల్లాలో పంట కొనే నాథుడులేక రోడ్డుపై పారబోసిన వైనాన్ని వివరించి, ఈ పాలకులంతా ఏంచేస్తున్నారని ఆమె నిలదీశారు. రెండోసారి తెలంగాణాలో అధికారంలోకి వచ్చిన కెసిఆర్ రైతాంగ ఆందోళనలపై నిర్బంధం ప్రయోగిస్తున్నాడని వివరించారు. నర్సరావుపేట దగ్గరలోని కొత్తపాలెం గ్రామంలో ముఖ్యమంత్రి పర్యటన సందర్భంగా హెలీపాడ్ నిర్మాణం కోసం బొప్పాయి తోటను ధ్వంసం చేశారని, దీనిని రైతు ప్రశ్నించి సందుకుగానూ పోలీసులు కొట్టి చంపి ఆత్మహత్యగా చిత్రించిన ఉదంతాన్ని పేర్కొంటూ పాలకుల నిరంకుశత్వాన్ని వెల్లడించారు. దళారీలకు, సామ్రాజ్యవాదులకు సంపదను కట్టబెడుతున్న ప్రభుత్వాల ప్రజావ్యతిరేక విధానాలపై పోరాటానికి సంఘటితం కావాలని కా॥రూన్సి పిలుపునిచ్చారు.

ఈ సభలో ఇంకా కామ్రేడ్స్ దివికుమార్ (జనసాహితి), చల్లపల్లి విజయ (ప్రీవిముక్తి సంఘటన), ముచ్చు సుధాకర్ (ఏఐఎఫ్ టీయూ-న్యూ), ఎం. రాంబాబు (రైతుకూలీసంఘం-ఆం.ప్ర), కొనకళ్ళ బుల్లయ్య (టిడిపి), కొడాలి శర్మ (సిపియం), దేవభక్తుని నిర్మల (సిపిఐ), ఆంధ్ర తెలంగాణ బ్యాంకు ఉద్యోగుల సంఘం నాయకులు వై.జానీ, కా॥ సోనీ కుమారుడు నవకాంత్ తదితరులు మాట్లాడి కా॥ సోనీకి ఘనంగా నివాళులర్పించారు. కా॥ సోనీ స్మృతిలో, అమరులపై పాటలు పాడి ప్రజాకళాకారులు నివాళులర్పించారు. ★

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) నాయకులు, రైతుకూలీ ఉద్యమనేత కా|| యద్దనపూడి సోని స్థాపావిప్లవ-మొదటి వర్గంతి సభ

స్థాపావిప్లవ: బహిరంగసభలో ప్రసంగిస్తున్న కామ్రేడ్ జస్వంతరావు: సభకు హాజరైన ప్రజానీకం

బందరు, 19-2-19 :

రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్రనాయకులు, పీడిత ప్రజాఉద్యమ నేత కామ్రేడ్ యద్దనపూడి సోని ప్రధమ వర్గంతిసభ మరియు స్థాపావిప్లవ ఫిబ్రవరి 19వ తేదీ సాయంత్రం 5 గంటలకు సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కృష్ణాజిల్లా కమిటీ ఆధ్వర్యంలో జరిగింది. స్థానిక ఇంగ్లీషుపాలెంలోని బోగాదుల రామారావు స్మారకభవనం (సిపిఐ-ఎం-ఎల్ కార్యాలయం) వద్ద నిర్మించిన కా|| సోనీ స్మారక స్థూపాన్ని, రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా||సింహాద్రి రూపాన్ని ఆవిష్కరించారు. అంతకుముందుగా పార్టీ సీనియర్ నాయకులు కా||ఎస్ సూపం వేదికవద్దనే ఎర్రజెండాను ఆవిష్కరించి అమరులందరకూ జోహార్లించారు. ఉద్యోగ వృద్ధులతో, ఉత్తేజపూరిత నివాదాల నడుమ కా||రూపాన్ని స్థూపాన్ని ఆవిష్కరించి, కా||సోనీకి నివాళు లర్పించిన తర్వాత, పార్టీ కేంద్ర నాయకులు కా||పి.జస్వంతరావు, పార్టీ జిల్లా నాయకులు, కా||సోనీ జీవితసహచరి, ఇతర కుటుంబసభ్యులు, మిత్రులు, వివిధ ప్రజాసంఘాల, వామపక్ష పార్టీల నాయకులు, జిల్లాలోని వివిధ ప్రాంతాల నుండి హాజరైన కార్మిక, రైతుకూలీ, మహిళా, యువజన సంఘాల నాయకులు, కార్యకర్తలు, వివిధ పార్టీల నాయకులు, ప్రజానీకం అమరస్థూపంవద్ద పూలువుంచి కా||సోనీకి నివాళులర్పించారు. కా||సోనీ స్థాపావిప్లవ, జోహార్లర్పించే ఈ కార్యక్రమాన్ని రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) జిల్లా నాయకులు కా|| జి.జగన్ నిర్వహించారు.

స్థూపం ప్రక్కనే నిర్మించిన వేదికపై కా||సోనీ ప్రధమ వర్గంతిసభ పార్టీ జిల్లా నాయకులు కా||యు.వీరబాబు అధ్యక్షతన జరిగింది. సభా వేదికపై కా||సోనీ చిత్రపటాన్ని పూలమాలతో అలంకరించారు. వక్తలను వేదికపైకి ఆహ్వానించిన అనంతరం సభా ప్రారంభంలోనే కా|| సోనీని స్మరించుకుంటూ సభకు హాజరైన యావన్నుంది ప్రజానీకం లేచి నిలబడి రెండు నిమిషాలు మౌనం పాటించారు. అనంతరం ప్రజాకళాకారులు కా|| సోనిని స్మరిస్తూ గీతాలాలపించారు. ప్రజల హృదయాల్లో కా||సోనీ చెరగని స్థానాన్ని సంపాదించుకున్నాడని, కా|| సోనీ లేనిలోటు పూడ్చలే కున్నామని, మరింత పట్టుదలగా ఉద్యమ నిర్మాణ కృషిని ముందుకు సాగించటమే కా|| సోనీకి మనమర్పించే సరైన నివాళిగా కా|| వీరబాబు తన అధ్యక్షోపన్యాసంలో పేర్కొన్నారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్)కేంద్రనాయకులు కా|| పి.జస్వంతరావు వర్గంతి సభలో తొలుత ప్రసంగిస్తూ కా||సోనీ చేపట్టి, ఆచరించిన రాజకీయాలను ప్రస్తుత పరిస్థితికి అన్వయిస్తూ విశ్లేషణాత్మకంగా వివరించారు. ఏడు దశాబ్దాల 'స్వాతంత్ర్యం' అనబడే దాని తర్వాత కూడా మనదేశ పాలకులు పరాధీన విధానాలనే అమలుచేస్తూ, దళారీలుగా వ్యవహరిస్తున్నారని ఆయన సోదాహరణంగా ప్రస్తావించారు. విదేశీ యంత్రాలను, శాస్త్ర సాంకేతికతను దిగుమతి చేసుకోవటాన్ని తప్పుపట్టటంలేదని, దశాబ్దాలు గడుస్తున్నా ఆ శాస్త్ర, సాంకేతికత కోసం అదే సామ్రాజ్యవాద దేశాలపై ఈనాటికీ ఆధారపడి వుండటం సిగ్గుచేటుని చెబుతూ, ఈ అంశంలో మనదేశానికి - చైనాకు మధ్యనున్న తేడాను వివరించారు. స్పార్ట్స్మెన్లను తయారుచేసే ఫిన్లాండుకు చెందిన నోకియా కంపెనీ 2,40,000 కోట్ల రూపాయల సంపదను మనదేశంనుండి తరలించుకొకుతూ కూడా మనదేశ ప్రభుత్వానికి చెల్లించాల్సిన 24,000 కోట్ల రూ||ల పన్నులను సైతం ఎగవేసిందని, చట్టసవరణ చేసి మరీ ఆ పన్నులకు కూడా మినహాయింపునిస్తూ మోడీ ప్రభుత్వం చేపట్టిన చర్యలు వారి దళారీ స్వభావానికో మచ్చుతునకగా అభివర్ణించారు. మొత్తంగా దేశంలోని వివిధ పరిశ్రమలలో పనిచేస్తున్న కార్మికుల సంఖ్యను రోజురోజుకీ కుదించివేస్తున్నారని, ప్రత్యేకించి సంఘటితరంగంలో కార్మికులసంఖ్య వేగంగా పడిపోతున్నదని ఆయన వివరించారు. ప్రభుత్వరంగంలోనూ నిర్దిష్ట కాలపరిమితి ఒప్పందంతో కూడిన (ఎఫ్టిసి) ఉద్యోగాలు సర్వసాధారణమయ్యాయన్నారు. దేశంలో నిరుద్యోగుల సంఖ్య గత 40 సం||ల గరిష్టానికి చేరుకుందని ప్రభుత్వ నివేదికలే వెల్లడించిన విషయాన్ని గుర్తుచేశారు. ఈ నేపథ్యంలో ఆర్థికంగా వెనుకబడిన విభాగాలకు 10 శాతం రిజర్వేషను కల్పిస్తూ చట్టం చేయటం, ప్రజలను కులాలవారీ కుమ్మలాటలకు నెట్టటంతోపాటు, అగ్రకులాలుగా పేర్కొనబడుతున్న వారిలో భ్రమలు గొలిపే చర్యగా వివరించారు. 1960 నుండి ఈనాటివరకు పరిశీలిస్తే రెండున్నర ఎకరాలలోపు ఆనాడున్న 40లక్షల కమతాలసంఖ్య 80 లక్షలకు చేరుకున్నప్పటికీ వీరి చేతుల్లోని భూమి విస్తీర్ణం 18.5 శాతం నుండి 20 శాతానికి మాత్రమే పెరిగిందన్నారు.

పంటల సాగు ఖర్చును విపరీతంగా పెంచివేస్తున్న పాలకులు, మరోవైపున పండిన పంటకు న్యాయమైన ధరలు కల్పించకుండా నగదు

(తరువాయి 23వ పేజీలో)